

บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา¹
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

สุวิมล สิทธิ์มิงคล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา²
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สิงหาคม 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

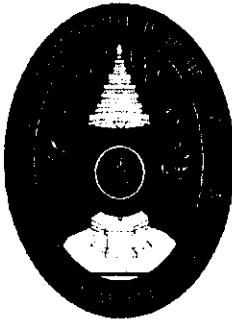
**THE ROLES IN CLASSROOM ACTION RESEARCH PROMOTION
OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN SCHOOLS UNDER
NAKHONRATCHASIMA PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 7**

Suwimon Sittimongkon

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Education Program in Educational Administration**

August 2018

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวสุวิมล สิงห์มูล
เรียนร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรัตนโกสินทร์

คณะกรรมการสอน

.....
 ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประดิษฐ์ สุวรรณรักษ์)

.....
 กรรมการ

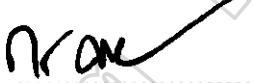
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพา ดำเนิน)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
 กรรมการ

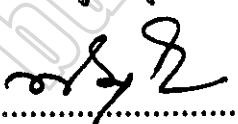
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรminทร์ ประชาันท์)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
 กรรมการ

(ดร.กระทัน คงเจริญ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรัตนโกสินทร์อนุมติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....

(ดร.พัชนี คุณานันท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

วันที่..... ๒๓ ก.ค. ๒๕๖๑

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมกุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... ๒๓ ก.ค. ๒๕๖๑

ชื่อเรื่อง	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7		
ผู้จัด	สุวิมล สิทธิ์มิงคล		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิพา คำเนิน	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวนิษฐ์ ประชาชนันท์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรพา	ปีที่พิมพ์	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางสำเร็จรูปของเครื่องซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 155 คน และครูผู้สอน จำนวน 327 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 482 คน งานนี้ทำการสุ่มตามระดับชั้นอย่างมีสัดส่วนและเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ การทดสอบค่าที่และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างในแต่ละด้านจะทำการเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟ่ กำหนดค่าความมั่นคงสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนักศึกษาผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานและด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่าด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยใน ชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุ พัสดุทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ ด้านการส่งเสริม ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการให้ การยอมรับนับถือครุพัสดุทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

TITLE	The Roles in Classroom Action Research Promotion of School Administrators in Schools under Nakhonratchasima Primary Educational Service Area Office 7	
AUTHOR	Suwimon Sittimongkon	
THESIS ADVISORS	Assistant Professor Dr. Porntipa Damnoen Major Advisor Assistant Professor Dr. Nawamin Prachanan Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR 2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the roles in classroom action research promotion of school administrators as perceived by school directors and teachers under Nakhonratchasima Primary Educational Service Area Office 7. The samples were 155 school administrators, and 327 teachers in a total of 482, selected by using the Table of Krejcie & Morgan and Proportional Stratified Random Sampling respectively. The instrument used in this study was a 5 rating scale questionnaire with its reliability at 0.98. The statistics used for analyzing the collected data were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by t-test and one-way ANOVA, and Scheffé method was used to compare each pair of the aspects. The statistically significantly difference was set at the level of .05. The findings were as follows:

1. The opinions of the school administrators and teachers towards the roles in classroom action research promotion of school administrators both as a whole and at each aspect were at high levels. When considering each aspect, the mean values have been listed in order as follows: responsibility for teacher who does classroom action research, recognition for teacher who does classroom action research, emphasizing the importance of classroom action research, promotion of career advancement and supporting the success of classroom action research.

2. The opinions of the school administrators and teachers towards the roles in classroom action research promotion of school administrators were statistically significantly different at the .01 level in overall. When considering each aspect, it was found that: the aspect of supporting the success of classroom action research, emphasizing the importance of classroom action research and responsibility for teacher who does classroom action research were statistically significantly different at the .01 level. However, the aspect of promotion of career advancement was statistically significantly different at the .05 level and the aspect of recognition for teacher who does classroom action research was not significantly different.

3. The comparison of the opinions of school administrators and teachers towards the roles in classroom action research promotion of school administrators, classified by school size as a whole was not significantly different.

ประกาศคุณปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคลากรฝ่ายผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประستิทช์ สุวรรณรักษ์ ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพา คำเนิน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวนิษฐ์
ประชานันท์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และ ดร.กระพัน ศรีงงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณา
ช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจัดทำวิทยานิพนธ์
สำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงาน
จัดทำวิทยานิพนธ์

ขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ นายสุวे�ช เจียมใจ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไฟล
นายสจชา ประเสริฐกุล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำทะเมนไชยพิทยาคม และนางรสรสุคนธ์
จริงไธสง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านไฟล สังกัดนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษานครราชสีมา
เขต 7 ซึ่งเป็นผู้ช่วยราชการในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานุรีรัมย์ เขต 4 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้อำนวยความสะดวกในการดำเนิน
งานวิจัยและกรุณาตอบแบบสอบถามในการทดลองใช้เครื่องมือและตอบแบบสอบถามในการวิจัย
ครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดขึ้นจากการวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณและบิคา
มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต บุญพาจารย์ คณาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็นผู้มีศีล สามัชชี ปัญญา ตลอดทั้ง
ครอบครัวที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

สุวิมล สิทธิมมงคล

สารบัญ

៩

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	1
สมมติฐานของการวิจัย.....	1
ความสำคัญของการวิจัย.....	1
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การวิจัยในชั้นเรียน.....	10
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน.....	10
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน.....	14
ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน.....	20
รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน.....	25
ขั้นตอนและการวนการวิจัยในชั้นเรียน.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา.....	38
ความหมายของคำว่าบทบาท.....	38
บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา.....	39
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
งานวิจัยในประเทศไทย.....	69
งานวิจัยต่างประเทศ.....	75
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	105
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	105
สมมติฐานของการวิจัย.....	105
สรุปผลการวิจัย.....	106

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อภิปรายผล.....	107
ข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	114
ภาคผนวก.....	123
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	124
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	130
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	139
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	144

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	79
3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	79
4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและ ขนาดของโรงเรียน.....	89
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยรวมและรายด้าน.....	90
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	91
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	92
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ.....	95
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน โดยรวมและรายข้อ.....	96
4.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน.....	98
4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน.....	99
4.10 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน.....	100
4.11 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการยอมรับนักศึกษา.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

4.12 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	102
4.13 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน.....	103
4.14 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน.....	104

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรัตนธรรมนูญย์และเป็นฐานหลักของการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะ ในยุคของการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็วตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดข้อมูล วิทยาการและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมาจำนวนมาก การพัฒนาผลเมืองให้มีคุณภาพและศักยภาพใน การแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงเป็นนโยบายสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย เป้าหมายสูงสุดของการปฏิรูปการศึกษา โดยถือว่าการศึกษาว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของการสร้าง การพัฒนาและการเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรัตนธรรมนูญย์ที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศ และได้วางนโยบายและแผนงานพัฒนาระบบการศึกษาและการเรียนรู้ในมิติทุกระดับและ ทุกประเภทการศึกษา ให้เข้มข้นกับการเตรียมความพร้อมและสร้างคุณภาพของคนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย ให้มีโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาอย่างมีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง และได้รับการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

การผลักดันและขับเคลื่อนนำจุดเน้นการพัฒนาระบบการศึกษาไทยสู่การปฏิบัติให้บรรลุผล คนไทยทุกคนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ต้องได้รับ โอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถของตนอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่องตลอดชีวิต จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้แบบปฏิบัติ ที่ดี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทแวดล้อมด้านการศึกษา และเกิดประโยชน์ ต่อการแก้ปัญหา ปรับปรุง และพัฒนาระบบการศึกษาในทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและ ภูมิปัญญาทางการศึกษา และถ่ายทอดให้มีการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาและ การเรียนรู้ทั้งระบบ กล่าวได้ว่า เป็นกระบวนการทำงานบนฐานการวิจัยเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา ระบบการศึกษา (สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. 2559 : 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (2542 : 8-9) ในมาตรา 24 (5) ระบุว่า ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอน สามารถจัดบรรยายศาสตร์และสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิด

การเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้กระบวนการ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ทั้งนี้ ครูผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิชาการประเภทต่าง ๆ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ารู้เห็นความสำคัญในการทำวิจัยทางการศึกษา จากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครุด้วยตนเองและเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทาง การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการปฏิบัติงานของครูอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นกระบวนการที่ต้องมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับวิถีวิธีการปฏิบัติจริงของครู (สุวิมล ว่องวนิช. 2554 : 3) อีกทั้งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการค้นหา คำตอบให้กับคำถามที่ครุสนใจ ด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครุทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงพัฒนางานขององค์กรให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยครุสามารถทำวิจัยไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติการสอนประจำวันของตนเอง ได้ (อัจฉรา สาระวารี. 2554 : 15-17) การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จะช่วยขัดปัญหาการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนช่วยให้มีข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนาโรงเรียน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพของครุและเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครุให้สูงขึ้น การวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ซึ่งเป็นงานเสริมเพิ่มคุณภาพการสอนของครุที่ส่งผลถึงคุณภาพของผู้เรียน (พิชิต ฤทธิ์ธรัญ. 2559 : 35) ดังนั้นนอกจากครุจะมีบทบาทในฐานะครุผู้จัดการเรียนรู้แล้วยังมี บทบาทในฐานะครุนักวิจัยด้วย

จากบทบาทของครุนักวิจัยดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นบทบาทที่ได้มาจากการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 24 (5) และมาตรา 30 ดังที่กล่าวมา ซึ่งอาจ ถูกมองว่าเป็นบทบาทเชิงบังคับมากกว่าที่จะเป็นบทบาทซึ่งเกิดจากความรับผิดชอบและจิตสำนึก ต่อการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อคุณภาพของผู้เรียนหรือคุณภาพการศึกษาของชาติ (พิชิต ฤทธิ์ธรัญ. 2559 : 27) และจากการศึกษาสภาพทางการวิจัยทางการศึกษาในประเทศไทย พบว่า ครุส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้ จากการสังเกต ติดตาม ความเคลื่อนไหวของการทำวิจัยของครุในปัจจุบันทั้งเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนโดยทั่วไป และพัฒนาเป็นผลงานทางวิชาการที่จำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่ครุขาดความรู้ พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการวิจัย (ทิพวรรณ ชมพุพันธ์. 2552 : 28) ครุยังไม่สามารถดำเนินการวิจัย และเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง ตรงกับสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ได้ด้วยตนเอง

โดยมีครุส่วนน้อยที่สามารถทำการวิจัยได้อย่างมีคุณภาพซึ่งต้องมีพื้นที่สำหรับที่ต้องขออยู่แล้วให้คำแนะนำนำเสนออย่างใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง (สูบรรณ์ จำปารี. 2552 : 73) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอังการพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 35) ได้กล่าวถึงปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ ความไม่เข้าใจของครุผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความเข้าใจผิดว่าเป็นการกระทำนักงานปกติ จึงทำให้ไม่สามารถนำงานวิจัยมาใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเต็มประสิทธิภาพ กลุ่มที่สอง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาขาดความเข้าใจต่อการส่งเสริมให้ครุเกิดความรู้ความเข้าใจในการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการไม่เห็นความสำคัญของประโยชน์ที่เกิดจากการวิจัยในชั้นเรียนมากนักและกลุ่มที่สาม คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมให้มีการทำวิจัย ขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ รวมทั้งการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างพอเพียง

จากผลการวิจัยของ เคนเนธ (Keneth. 1998 : 169) ได้ศึกษา การพัฒนาครุภัณฑ์วิจัยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายของรัฐเพลซิลเวเนียตอนเหนือ พบว่า การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากผู้บริหารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามในการทำวิจัยของครุ และมิงกุชชี (Mingucci. 2004) ที่ได้ศึกษาเรื่องการประเมินโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพครุภัณฑ์ในระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้บริหารสามารถส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจในการสอนด้วยกระบวนการวิจัย รวมถึงข้อค้นพบจากงานวิจัยของ เฮอร์นานเดช-ทุกอป (Hernandez-Tutop. 2006) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีต่อครุ พบว่า ผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการส่งเสริมการวิจัยโดยตรง คือ ผู้บริหาร เพื่อนครุและนักเรียน

ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริมการใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ผู้บริหารจึงอาจเป็นทั้งปัจจัยความสำเร็จ (Key success factors) และปัจจัยอุปสรรค (Key failure factors) ในการทำวิจัยและการใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ของครุ กล่าวคือ ถ้าผู้บริหารไม่ส่งเสริมสนับสนุนให้ครุทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ก็ถือว่าผู้บริหารเป็นปัจจัยอุปสรรค แต่ถ้าผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้ครุทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง ผู้บริหารก็เป็นปัจจัยความสำเร็จ การที่ผู้บริหารจะสามารถส่งเสริมให้ครุทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ได้นั้น ผู้บริหารต้องทราบถึงความสำคัญและคุณค่าของงานวิจัย (Value research utilization) ว่าเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา สามารถพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ของครุ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ได้จริง ซึ่งจะต้องมีความมุ่งมั่นในฐานะผู้นำสถานศึกษา (Commitment of leaders) ที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนและการจัดการศึกษาโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน โดยจะต้องมีการดำเนินการ

อย่างต่อเนื่องจนเป็นงานปกติจึงจะเกิดผลอย่างยั่งยืน (พิชิต ฤทธิ์ธรัญ. 2559 : 316)

จากข้อมูลดังกล่าว ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน คือ การได้รับการกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีคุณภาพคือไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

3. ผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษานำไปประกอบการพิจารณาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานบทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จากแนวคิดของนักวิจัยที่มีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบด้วย บัญชา อึ้งสกุล (2545) สุวรรณี ตามชู (2553) ค嘲าภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553) สุเพ็ญศรี ปรัชญาวนิ (2554) ไพระ พัตตาสิงห์ (2554) และ มัณฑนา วรรณขันธ์ (2559) และได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
- 1.2 ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
- 1.3 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 1.4 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายทำวิจัยในชั้นเรียน
- 1.5 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยยึดข้อมูลจากข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2559 จัดทำโดยกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ กลุ่มแผนและนโยบาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 228 โรง มีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 255 คน มีครูผู้สอน จำนวน 2,164 คน รวมทั้งสิ้น 2,419 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากรโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเจรจี้และมอร์เกน (Krejcie & Morgan ; ข้างต้นใน บัญชี ศรีสะภาค. 2553 : 42-43) จากจำนวนประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 255 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน และจากจำนวนประชากร คือ ครูผู้สอน จำนวน 2,164 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 482 คน โดยการสุ่มตามระดับชั้นอนุอย่างมีสัดส่วน (Proportional stratified random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครูผู้สอน

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน

3.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก

3.1.2.2 โรงเรียนขนาดกลาง

3.1.2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การแสดงออกหรือพัฒนารูปแบบที่บุคคลประพฤติปฏิบัติตามสิทธิ อำนาจ หน้าที่ ที่รับผิดชอบ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนใน 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จ โดยมีการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการประชุมชี้แจง จัดสรรงบประมาณ การวิจัย อำนวยความสะดวกด้านเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ จัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีระบบการนิเทศติดตามการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

1.2 ด้านการให้การยอมรับนักศึกษาทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการยกย่อง ชมเชย ยอมรับความสามารถและประสบการณ์ของครุภู่ทำวิจัย รวมทั้งส่งเสริมในครุภู่ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

1.3 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมในการพัฒนาครุภู่ให้มีความรู้ ทักษะความสามารถ ค่านิยมโดยส่งเสริมให้ครุภู่ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม จัดประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครุภู่ ส่งเสริมให้ครุภู่นำวิจัยไปใช้ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและใช้ผลการวิจัยในชั้นเรียนมาประกอบการตัดสินใจเชิงการบริหาร

1.4 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุภู่ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรอบรู้ด้านการวิจัย เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและมีส่วนร่วมในการวิจัยในชั้นเรียน สร้างบรรยายศาสตร์และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครุภู่ทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

1.5 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครุภู่ทำวิจัยในชั้นเรียน การใช้ผลงาน การวิจัยเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งในการพิจารณาความคิดความชอบ และการส่งเสริมให้ครุภู่ใช้ผลงาน การทำวิจัยในชั้นเรียนในการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

2. การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบในการหาวิธีแก้ปัญหา ตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน โดยการใช้ความรู้และวิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลักการในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน

3. สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง สถานภาพการปฏิบัติงานในโรงเรียน จำแนกดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7

3.2 ครุภู่สอน หมายถึง บุคลากรที่เป็นข้าราชการครุภู่ซึ่งทำหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การจัดขนาดของโรงเรียนโดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 ถึง 300 คน

4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คน ขึ้นไป

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาซึ่งแบ่งโครงสร้างโดยกระทรวงศึกษาธิการให้มีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนติดตามการบริหารจัดการทางการศึกษา รับผิดชอบการพัฒนาการศึกษาในอำเภอโนนแดง อำเภอประทาย อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอพิมาย อำเภอชุมพวง และอำเภอลำทะเมนชัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียน

- 1.1 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.3 ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.4 รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน
- 1.5 ขั้นตอนและกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน

2. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

- 2.1 ความหมายของคำว่าบทบาท
- 2.2 บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา
- 2.3 บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.1 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.2 ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.3 ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.4 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3.5 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 3.1 งานวิจัยในประเทศไทย
- 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยนับเป็นศาสตร์ที่มีหลักวิชา มีกระบวนการเป็นลำดับขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้า วางแผนดำเนินการอย่างเป็นระบบในการค้นหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ แบบปฏิบัติที่คิดและนวัตกรรม ตลอดจนวิทยาการใหม่ ๆ ที่เหมาะสมด้วยการใช้แนวคิดและทฤษฎีเป็นหลักเพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้อง ได้รับการยอมรับและมีความเชื่อถือได้สูง การวิจัยจึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตรวจสอบและสร้างองค์ความรู้ วิธีการทำงานและนวัตกรรมใหม่ ๆ ทางการศึกษา ที่มีคุณค่าที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อการพัฒนาการศึกษาไทย (สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. 2559 : 3)

ดังนั้น ในบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครุภู่สอนจึงต้องทราบกันถึงความสำคัญของการใช้กระบวนการการวิจัยในชั้นเรียนเป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน พัฒนาการบริหารจัดการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพครู ให้มีคุณภาพ มีความเข้มแข็งเป็นที่ยอมรับ แก่ผู้ร่วมวิชาชีพและบุคคลในสังคมซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของยุคปฏิรูปการศึกษา

1. ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (2542 : 8-9) มาตรา 30 ระบุว่า ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา คำว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมีความหมายอย่างเดียวกันกับการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom research) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียน (Classroom action research) การวิจัยของครูหรือการวิจัยโดยครู (Teacher researcher) และการสำรวจความรู้โดยตัวครูเองเป็นผู้สะท้อนผล (Self-reflective enquiry) ซึ่งมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ว่าถอยท่าน ดังนี้

พิชิต ฤทธิ์ชัยณุ (2559 : 7) ให้ความหมายของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ว่า เป็นการวิจัยที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาโดยศึกษาปัญหาการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและครูตรวจสอบให้การแก้ปัญหาหรือการเรียนรู้ ปฏิบัติการแก้ปัญหา ตรวจสอบผลการแก้ปัญหาและสะท้อนผลต่อการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อทางการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนบรรลุผลสำเร็จของ การแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

กิบสัน (Gibson. 1986 ; อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์ชัยณุ. 2559 : 5-6) ให้ความหมายของ การวิจัยปฏิบัติการในบริบทของโรงเรียนว่า เป็นการวิจัยที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและชั้นเรียน

โดยครูผู้สอนมีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง ซึ่งกระบวนการสะท้อนกลับคือผลการแก้ปัญหาด้วยตนเองและการปฏิบัติตามร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้ความรู้สึกและแนวคิดของตนเองมากกว่าของผู้เชี่ยวชาญ การวิจัยปฏิบัติการจึงเป็นโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามได้เพิ่มพูนความสามารถเพื่อพัฒนาและควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

มิลล์ (Mills. 2003 ; อ้างถึงใน กัทราพร เกษสังข์. 2559 : 4) ให้ความหมายของ การวิจัยปฏิบัติการว่า เป็นการสืบเสาะหาอย่างเป็นระบบที่ดำเนินการโดยครูนักวิจัย ผู้อำนวยการ ที่ปรึกษาโรงเรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ได้สารสนเทศว่าจะจัดกระทำอย่างไร โดยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมานมีส่วนร่วมทำการสอนอย่างไรและทำอย่างไรให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด ข้อมูลสารสนเทศนำมาใช้เพื่อหมายที่ชัดเจน การปฏิบัติที่สะท้อนผลการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางบวกในสิ่งแวดล้อม โรงเรียนและปรับปรุงผลลัพธ์ของนักเรียน

โคชี (Koshy. 2010 ; อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์ชรุณ. 2559 : 6) ให้ความหมายของการวิจัย เวิชปฏิบัติการ ในบริบททางการศึกษาว่า เป็นวิธีการศึกษาเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติตามทางการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการเรียนการสอน การประเมินผล และการสะท้อนผลคือการปฏิบัติตามโดยการมีส่วนร่วมและการร่วมคิด ร่วมดำเนินการจากผู้ร่วมงาน ซึ่งจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูล หลักฐานที่เกี่ยวข้องและปรับปรุงการปฏิบัติตามทางการศึกษาให้ดีขึ้น

สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์ (2557 : 16) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นแบบแผน การพัฒนาปัญญาจากการทำงาน ผู้บริหารมีบทบาทนำองค์กรหรือโรงเรียนให้สามารถทุกคนมีส่วนร่วมสร้างวัฒนธรรมของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจะเกิดบรรยายกาศของการทำวิจัยเพื่อพัฒนา ทั้งโรงเรียน ความเข้มแข็งของผู้บริหารและครุยื่นพัฒนาผู้เรียนตามปณิธานและวิสัยทัศน์ของ โรงเรียน ความสำเร็จของนักเรียน และความสามารถในการสอนของครูจะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ของผู้บริหารอย่างแท้จริง

กัทราพร เกษสังข์ (2559 : 5) ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการว่า เป็นการศึกษา ค้นคว้าหาวิธีการเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติตามไม่ว่าจะเป็น งานในหน่วยงาน องค์กร ชุมชนหรือสถานศึกษา โดยนำไปทดลองปฏิบัติจริง พร้อมทั้งสังเกตและ สะท้อนผลที่ได้ดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามวงจรการวิจัย พัฒนาจนสำเร็จเป็นไปตามที่ ต้องการ โดยที่ขั้นตอนการปฏิบัติต้องมีความร่วมมือกันทุกฝ่ายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหา

สุวนิล วงศ์วารณิช (2557 : 21) ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ใน

การปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสพิจารณา อกประราย และเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งครูและผู้เรียน

พงศ์เทพ จิระโร (2559 : 29) ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นการทำวิจัยโดยครุที่มีช้า ไม่สอนเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียน มีลักษณะเป็นงานวิจัยปฏิบัติการ (Action research) เป็นการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย ประโยชน์สูงสุดเกิดกับผู้เรียน ไม่เน้นการทำวิจัยครบ ๕ บท ไม่เน้นการศึกษาวรรณกรรมจนต้องทิ้งห้องเรียน ผู้ที่ไม่มีช้า ไม่สอนจึงไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

พัชราษฎร์ ไอย巴拉กุ (2552 : 35) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการทำความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ครุรักษ์ กิริเมธีรักษ์ (2553 : 4) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นบทบาทของครูในการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทของชั้นเรียน โดยทำไปพร้อม ๆ กันกับการเรียนการสอนปกติด้วยกระบวนการที่เรียนง่ายและเชื่อถือได้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

คงภรณ์ พันทประเสริฐวุฒิ (2553 : 11) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือกระบวนการสำรวจปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยการสร้างและการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนและทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครู ทั้งกระบวนการวิจัยได้ถูกนำมาปรับปรุงการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของครูซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา งาน หากทางแก้ไขได้สำเร็จ ทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในอาชีพครู

รัตนภรณ์ อินคำฟู (2554 : 20) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการนำปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนมาศึกษาโดยการนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมต่าง ๆ มาช่วยในการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมและถูกต้องเพื่อแก้ไขปัญหาโดยอาศัยกระบวนการที่เป็นระบบและมีผลลัพธ์ทันท่วงทันโดยไม่มีสิ้นสุด

ธวัชชัย ယุดยิ่ง (2555 : 8) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่กระทำโดยครูผู้สอนทั้งสิ้น กล่าวคือ เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทและกระบวนการทั้งหลายที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนบรรลุเป้าหมายของการเรียน

บัญชา จำปา rakky (2555 : 19) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนอันเนื่องมาจากการสอนต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อศักยภาพของผู้เรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เป็นงานวิจัยที่ต้องทำความคู่ไปกับการเรียนการสอนอย่างรวดเร็ว โดยการสร้างและการพัฒนาวัตกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนและมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนและทำการทดลองกับนักเรียนในความรับผิดชอบของครู สามารถนำผลไปใช้ได้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของตนเองและก่อให้เกิดความร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นพร้อมทั้งทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป ซึ่งส่งผลให้ครูมีทักษะมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหางานทางแก้ไขได้สำเร็จ ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในวิชาชีพครู

อนงค์ ปัญจขันธ์ (2556 : 15) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาปรับปรุงในกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูเองเป็นสำคัญ เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อมุ่งแสวงหาผลลัพธ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งต่าง ๆ อย่างแท้จริง มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งเน้นการแก้ปัญหาในชั้นเรียน นำผลการวิจัยมาแก้ไข ปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนของครูและนักเรียนให้มีประสิทธิผลและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พิรยุทธ ชี้น้ำ (2557 : 18) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครูผู้สอนได้ดำเนินการคู่กับการจัดการเรียนการสอน โดยการสำรวจพบสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและแสวงหาแนวทางแก้ไขจนบรรลุเป้าหมายส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพดีขึ้น ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียน

อังคารพิสุทธิ์ สายมประโคน (2559 : 11-12) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนา ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่กระทำโดยครูผู้สอนอย่างมีขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน การพัฒนาสื่อ หรือวิธีการที่นำมาใช้ใน

การวิจัย การวิเคราะห์ สรุปผลการวิจัย และเสนอผลการศึกษา ข้อค้นพบที่ได้ในรูปเอกสารวิจัยหรือรายงานการพัฒนาผู้เรียน ไม่เน้นการทำวิจัยครบ 5 บท แต่เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบสาเหตุปัญหาของผู้เรียนหรือในชั้นเรียน อาจใช้วิธีการสังเกต การจดบันทึก การวิเคราะห์ หรือการสังเคราะห์ แล้วครุภูษสอนนำมาใช้เป็นแนวทางเพื่อหาวิธีการที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การใช้สื่อนวัตกรรมโดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบในการหาวิธีแก้ปัญหาตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน โดยการใช้ความรู้และวิธีการทำงานวิทยาศาสตร์เป็นหลักการในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน

2. ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

นโยบายการศึกษาของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยทางการศึกษา เนื่องด้วยการวิจัยเป็นกลไกที่นำไปสู่การสร้างเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้ผู้เรียนและครุภูษสอนมีทักษะกระบวนการคิด สรรสิ่งของคุณธรรม นวัตกรรมใหม่ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานความรู้ของการวิจัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ดังที่มีนักวิชาการให้ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

พัฒนาค่าผิวสุข (2551 : 23-24) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อผู้เกี่ยวข้อง คือ นักเรียน ครุภูษักครอง โรงเรียน สิ่งแวดล้อมและการศึกษา ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับนักเรียน/ผู้เรียนทำให้ครุภูษสอนรู้ปัญหา หาทางแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอน สามารถยกระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความประพฤติให้ดีขึ้น

2. ให้โอกาสครุภูษในการสร้างองค์ความรู้ ตระหนักรถึงหน้าที่ มีการวางแผนในการทำงานอย่างเป็นระบบ พัฒนาและเป็นประโยชน์โดยตรงต่อคนเองเพื่อนำไปสู่ความเป็นครุภูษอาชีพ

3. สร้างการทำงานที่มีส่วนร่วมในโรงเรียน ครุภูษอิสระในการศึกษาค้นคว้า ส่งผลให้ครุภูษได้พัฒนาตนอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีระบบ มีประสิทธิภาพส่งเสริมการทำงานของครุภูษอย่างมีประสิทธิผล สร้างชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนเพื่อประโยชน์ต่อวงวิชาการ เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมการทำงาน สะท้อนผลการทำงาน การเผยแพร่ เป็นประโยชน์ต่อครุภูษเพื่อแสวงหาความรู้ ส่งเสริมการจัดทำผลงานทางวิชาการ ทำให้วิชาการมีผลงานที่เป็นระบบ มีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

**กองการวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(2552 : 10-11) ก่อตัวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้**

1. ทำให้การขัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถใช้วัตกรรม วิธีการ เทคนิคการสอนหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่มีคุณภาพ ผ่านกระบวนการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน
2. ทำให้ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น เพราะครูสามารถนำข้อมูล ที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัย มาใช้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานกีบวกกับการจัดการเรียน การสอนในชั้นเรียน
3. ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมจนบรรลุศักยภาพสูงสุด เนื่องจากครูสามารถส่งเสริมและพัฒนาได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของแต่ละคน
4. ทำให้ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลที่ใช้ปรับปรุงพัฒนางานบริหาร และจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ครูใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอดำเนินการให้สูงขึ้น
6. ทำให้มีข้อมูลในการปรับปรุงหรือคัดแปลงงานในส่วนที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตาม เป้าหมายอย่างมีระบบ
7. ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงานหรือกำหนดนโยบายของหน่วยงาน

พัชวิษฐ์ โคงยากรุ (2552 : 41) กล่าวว่า การวิจัยช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ และใช้ในการขอเลื่อนตำแหน่งของครูให้สูงขึ้น เช่น เลื่อนวิทยฐานะจากวิทยฐานะครู ชำนาญการ เป็นวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ จำเป็นต้องมีผลงานการวิจัยเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาอนุมัติยกเว้นยังนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ครุรักษ์ กิริมย์รักษ์ (2553 : 7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูมีพลังงานในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียน ได้ทันท่วงที ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้มีประสิทธิภาพ ครูทำงานได้อย่างมีระบบ ประสบความสำเร็จในการทำงาน มีความรู้สึกเป็นเจ้าของและภูมิใจในวิธีการที่นำมาใช้ในโรงเรียน สามารถกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม โดยมีผลการวิจัยรองรับ ผู้เรียน ได้รับการแก้ไขปัญหา พัฒนาอย่างสมบูรณ์และเต็มศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถทักษะและคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์

ไพรeras พัตตาสิงห์ (2554 : 12) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อ นักเรียน ครูผู้สอน โรงเรียนและการศึกษา กล่าว คือ ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตาม

ศักขภพ มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดึงดูดและความรับผิดชอบต่อสังคมตรงตามความมุ่งหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ครุมีการพัฒนาและเพิ่มพูนความรู้ ทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถนำการวิจัยมาแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน โรงเรียนสามารถกำหนดแผนหรือนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม โดยมีการวิจัยรองรับซึ่งจากที่กล่าวมาเป็นการก่อให้เกิดการพัฒนาในวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานและแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครู

เกษตร สังขวงศ์ (2555 : 25-26) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกระบวนการการทำงานปกติของครู ผลงานวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูเกิดความเชื่อมั่นในการจัดกิจกรรมให้ห้องเรียน เนื่องจากได้ผ่านการดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบ สามารถให้คำตอบกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของครู เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพของตนเองและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อนุวัติ คุณแก้ว (2555 : 22) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้ทราบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในการเรียนหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา ส่งเสริม พัฒนาการเรียนและพัฒนาระบบของนักเรียนให้ดีขึ้น

2. ความสำคัญต่อกฎ การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูได้ทราบผลข้อมูลใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่ามีปัญหาสิ่งใดบ้างที่นักเรียนไม่เข้าใจ จึงทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนเสนอเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

3. ความสำคัญต่อโรงเรียน การวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนจะช่วยให้โรงเรียน มีคุณภาพและช่วยในการสนับสนุนการประกันคุณภาพภายในและรองรับการประเมินคุณภาพ ภายนอกของสถานศึกษา

4. ความสำคัญต่อวิชาชีพครู การวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ครูได้พัฒนาวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ซึ่งช่วยให้เกิดองค์ความรู้ มีแนวทางการแก้ปัญหาที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ เป็นผลทำให้วิชาชีพครูมีมาตรฐานยิ่งขึ้น

5. ความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้รับ การพัฒนาด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้วมีความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ เป็นอย่างดี ส่งผลให้ประเทศไทยมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญใน

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น

องค์ ปัญจันธ์ (2556 : 17) กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีคุณภาพ มีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ทำให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมากขึ้น เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

อัจฉรา สอนชา (2556 : 35) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ ช่วยให้ครูผู้บริหารตัดสินใจแก้ปัญหาได้ตรงจุด ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียน ครูมีความรับผิดชอบ ทำงานอย่างมีระบบ มีการวางแผนที่ดี ครูใช้กระบวนการวิจัยช่วยในการพัฒนาประสิทธิภาพของนักเรียน สามารถนำผลการวิจัยพัฒนาตนเองและนำไปวางแผนการพัฒนางานวิชาการ พัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ได้

ประภัสสร ให้แจ่ม (2557 : 15) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเปรียบเสมือนหัวใจของการพัฒนาคุณภาพการศึกษามีประโยชน์ต่อความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ โดยเฉพาะครูผู้สอนจำเป็นต้องอาศัยพื้นฐานทางด้านการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทันต่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ ในยุคของสังคมปัจจุบัน ผลการวิจัยช่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครูช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดจากการปฏิบัติการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาทักษะสู่การปฏิบัติโดยอาศัยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ได้องค์ความรู้หรือนวัตกรรมใหม่ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

พิรุทธ ชั้นน้ำ (2557 : 19) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนก่อเกิดประโยชน์และความสำคัญต่อครูผู้สอน ต่อตัวนักเรียน ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอน ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน วงการทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและสถานศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาที่มีระบบ เป็นการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้เพิ่มขึ้นในทางที่ดี มีคุณลักษณะเป็นไปตามที่พึงประสงค์ของหลักสูตร ช่วยเพิ่มทักษะของครูผู้สอนที่สามารถเชื่อมโยงไปยังปัจจัยทางการศึกษาอื่นให้ดีขึ้น

สุวิมล วงศานิช (2557 : 24-25) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้การตระหนักรถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลง โรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน

3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
 4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัย ในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องค์กรเนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการแก้ปัญหา
 5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตยและทำให้เกิดยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
 6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
 7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากการกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติ ที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตย ที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน
- ลิทธิเดช ฐานนบัญชา (2559 : 36) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ครูก้นพบวิธีการแก้ปัญหาในห้องเรียนของครู ได้ตรง ช่วยให้ครุจัดกิจกรรมการเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ครุทำงานอย่างมีระบบ รู้สึกภาคภูมิใจในวิธิการที่นำมาใช้และมีความก้าวหน้าทางการศึกษา
- พิชิต ฤทธิ์ชรุณ (2559 : 8-10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัย ดังนี้
1. ช่วยจัดปัญหาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ ครุต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เมื่อครูได้จัดการเรียนรู้แล้ว อาจพบว่าผลลัพธ์ที่ได้ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งแสดงว่าได้เกิดปัญหาการเรียนรู้ ปัญหาการเรียนรู้ดังกล่าวจะยังคงมีอยู่ต่อไปและส่งผลกระทบต่อกุณภาพของผู้เรียน หากครุยังไม่คิดหาวิธีการแก้ไข แต่ถ้าครุมีความปรารถนาต้องผู้เรียนในฐานะลูกศิษย์ และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อกุณภาพของผู้เรียนแล้วคิดหาวิธีการหรือใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อแก้ปัญหารือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ก็จะช่วยให้ปัญหาลดลงหรือหมดไป ผู้เรียนก็จะมีคุณภาพ การดำเนินการของครูในลักษณะดังกล่าวถือได้ว่าครูได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ แล้ว ซึ่งช่วยจัดปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนและพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

2. ได้สื่อนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ชั้นครูได้มีโอกาสศึกษาวิธีการหรือใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ สำหรับแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน ถ้าวิธีการหรือนวัตกรรมดังกล่าวสามารถแก้ปัญหาการเรียนรู้หรือพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้ก็ถือว่าวิธีการหรือนวัตกรรมนั้นมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อครูที่จะได้เรียนรู้ดูเป็นแบบอย่างและนำไปปรับใช้หรือเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้จึงมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ได้สื่อนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบวิชาชีพครู

3. มีฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวางแผนพัฒนาโรงเรียนในการวางแผนพัฒนาโรงเรียนต้องอาศัยข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและการวิจัย เป็นกระบวนการที่ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาโรงเรียนได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องทำให้การวางแผนถูกต้อง ข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาอย่างรวดเร็วทำให้โรงเรียนตัดสินใจได้เร็วไม่ล้าสมัย โรงเรียนจึงต้องมีฐานข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยระบบฐานข้อมูลสำคัญ 3 ฐานข้อมูลหลัก คือ ฐานข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ฐานข้อมูลเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอนและฐานข้อมูลเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ

4. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพของครู ครูที่ได้ทำวิจัยจะมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูได้เพิ่มพูนความรู้อย่างต่อเนื่อง

5. ช่วยยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู การที่ครูได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และมีการส่งเสริมสนับสนุนของสถาบันการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาให้ครูได้ร่วมประชุมสัมมนานำเสนอผลงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านการวิจัยและมีผลงานวิจัยของครูเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และการพัฒนาการวิจัยของครูมากขึ้น ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการวิจัยเป็นฐาน ซึ่งทำให้หลักการจัดการเรียนรู้หรือศาสตร์การสอนมีความก้าวหน้าพัฒนาและมีความเข้มแข็งขึ้น เป็นการยกระดับมาตรฐาน การทำงานของครูหรือวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญและประโยชน์ต่อครูผู้สอนในด้านการพัฒนางานวิชาชีพและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาการเรียน ช่วยยกระดับคุณภาพทางวิชาการของสถานศึกษา ผู้บริหารสามารถใช้งานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการทำงานของครู สร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางวงการศึกษา

3. ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนจะมีความแตกต่างจากการวิจัยเชิงวิชาการ โดยการวิจัยเชิงวิชาการ มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้เชิงทฤษฎีและนำผลไปใช้สรุปอ้างอิงเพื่อการตีพิมพ์เผยแพร่ สำหรับ การวิจัยในชั้นเรียนมุ่งเน้นการหาวิธีการเพื่อพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียน โดยไม่วางเป้าหมายเพื่อให้ได้ ข้อสรุปอ้างอิง ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

บุญชน ศรีสะอาด (2553 : 70-71) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ในชีวิตประจำวันของครุภัณฑ์ ซึ่งจะ พบว่าในการปฏิบัติงานมักพบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ครุภัติก็คือการแก้ไขปัญหาแล้วนำมา ทดลองปฏิบัติ ศึกษาผลที่เกิดขึ้นว่าสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ แก้ได้มากน้อยเพียงใด ถึงระดับ ที่ต้องการหรือไม่ มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง กรณีที่ไม่บรรลุตามที่มุ่งหวัง ไว้จะทำอย่างไร ลองปรับปรุงในส่วนที่ไม่ค่อยได้ผล เพิ่มวิธีการ เทคนิคต่าง ๆ แล้วลองนำไปปฏิบัติใหม่ ตรวจสอบ คุณภาพ เป็นต้น

2. มีการลงมือปฏิบัติหรือกระทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น อาจสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ ตามแผนที่วางไว้ ซึ่งจะยุติการศึกษาเรื่องนี้หรืออาจต้องทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจนพบแนวทาง ที่ดีตามที่มุ่งหวังไว้ก็ได้

3. ผู้วิจัยอาจทำการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง คือตนเองคนเดียวหรือทำวิจัย ร่วมกัน (Participatory) หลายคนก็ได้ เช่น ร่วมกับครุคนอื่น ๆ นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น

4. เน้นการวิจัยที่เฉพาะที่ ไม่ได้มุ่งการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสรุปอ้างอิงหรือ สรุปครอบคลุม กล่าวคือ ผู้วิจัยลงมือดำเนินการเพื่อการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติงานของตน ไม่ได้มุ่งไปใช้ที่อื่น ๆ

5. ในการดำเนินการวิจัย ครุภัณฑ์อาจมีการเปลี่ยนแปลงในด้านมุ่งหมายและวิธีการ วิจัยเพื่อให้เกิดความเหมาะสมบรรลุเป้าหมายได้ดีขึ้น ได้

การวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงเป็นกิจกรรมใดที่ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาโดยคิดค้นวิธีการ ลงมือปฏิบัติแก้ไขปัญหานั้น สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างสมบูรณ์หรือแก้ได้เป็นระดับหนึ่ง ครุภัณฑ์ได้ความรู้ ใหม่ นับว่าเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยรายบุคคลหรือรายกรณีที่แก้ไขปัญหาด้วยการวิจัย แก้ไขปัญหาผู้เรียน การวิจัยพัฒนาการสอนและสื่อการเรียนการสอนจัดเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้ด้วย

สุวินล วงศ์วนิช (2557 : 28) กล่าวถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นกระบวนการที่มีเป้าหมายเพื่อหาวิธีการที่ใช้ได้ผลกับผู้เรียน และช่วยค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหา

โดยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้นั่นสร้างผลงานเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ผู้เรียนเองก็สามารถเป็นผู้วิจัยเพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ ที่มีประสิทธิผลที่สุดสำหรับตัวเองและทดสอบว่าเว็บไซต์ใดจะช่วยให้เขารู้ได้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นตัวผู้เรียนเองเป็นผู้ควบคุมตนเองและเริ่มเรียนรู้ที่จะเรียนด้วนตนเอง ตัวผู้สอนเองก็ทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งครูและผู้เรียนก็จะเกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอน ในระหว่างการทำวิจัยทั้งครูและผู้เรียนควรพูดคุยกันเรื่องกับขุ้นตอนต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ และเมื่อได้ผลการวิจัยก็เลิกเปลี่ยนกับเพื่อนครู ซึ่งทำให้องค์กรครูเป็นหน่วยงานที่มีพลังในการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น นอกจากนี้การวิจัยในชั้นเรียนสามารถทำได้แบบเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการครุยวิจัยคนเดียวหรือจับมือร่วมกันกับนักวิชาการในมหาวิทยาลัยห้องถังก็ได้

นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวนิช (2557 : 30-31) ได้วิเคราะห์ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนในประเด็นต่าง ๆ ได้ผลการวิเคราะห์ตามรายละเอียดดังนี้

1. เป้าหมาย มุ่งสร้างความรู้ด้านพายเพื่อใช้ในห้องเรียนของครูผู้วิจัย
2. ผู้วิจัย ดำเนินการ โดยครูผู้สอนในห้องเรียน มีลักษณะการวิจัยแบบร่วมมือ

(Collaborative research) ใช้วิธีการวิจัยแบบ POAR

3. วงจรของการวิจัย มีขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Act) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนกลับและปรับปรุง (Reflection) โดยขั้นตอนการสะท้อนกลับและปรับปรุง (Reflection) เป็นขั้นตอนที่เด่นที่ทำให้การวิจัยนี้แตกต่างจากการวิจัยอื่น

4. วิธีการวิจัย ไม่นำการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี แต่ใช้ประสบการณ์ของผู้สอน ไม่เน้นแบบแผนการวิจัยมาก ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ

5. การกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาในห้องเรียน (Solution) ใช้วิธีการเชิงอัตโนมัติ (Subjective) โดยอาศัยประสบการณ์ของครูนักวิจัยแต่จะใช้วิธีการเชิงปรนัยในการตรวจสอบผลการวิจัย

6. กลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำวิจัย คือ นักเรียนในห้องเรียนอาจเป็นรายคนหรือรายห้อง

7. ข้อมูลวิจัย ครูเป็นผู้เก็บข้อมูล ใช้วิธีการสังเกต หลักฐาน การแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ไม่นำการวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง

9. การอภิปราย แปลความหมายข้อค้นพบจากการวิจัย ครูนักวิจัยและเพื่อนครูจะมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การวิจัยร่วมกัน มีการถกเถียงจึงวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้และผลที่เกิดขึ้น

10. ช่วงเวลาที่ใช้ในการวิจัย ทำเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและทำอย่างรวดเร็วเพื่อให้สามารถทดลองใช้ผลตามแนวทางที่ครุนกิจยังตัดสินใจจะใช้
11. การใช้ผลการวิจัย นำผลการวิจัยไปใช้แก่ปัญหาในห้องเรียนทันทีและตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น ไม่นำเนินการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นบทความวิชาการ

พิชิต ฤทธิ์ชรุณ (2559 : 15) กล่าวว่าข้อมูลถักยณะของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่สำคัญมี 2 ลักษณะ คังนี้

1. การวิจัยที่มุ่งทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพหรือปัญหาการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้เรียน สภาพการณ์และปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นในชั้นเรียน ประกอบด้วยการสำรวจชั้นเรียน (Classroom survey) การวิเคราะห์พฤติกรรมในชั้นเรียน (Behavior analysis) และการศึกษาเฉพาะกรณี (Case study) การวิจัยลักษณะนี้เป็นการวิจัยเพื่อการอธิบาย (Explanatory research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research)

2. การวิจัยที่มุ่งปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน เป็นการวิจัยที่มุ่งคิดค้นหาวิธีการ นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การวิจัยในลักษณะนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงกิ่งทดลอง (Semi-experimental research) หรือการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research)

ทั้งนี้ พิชิต ฤทธิ์ชรุณ (2559 : 22-25) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในประเด็นต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นของการวิจัย เริ่มต้นจากสภาพปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือปัญหา การจัดการเรียนการสอนของครู และครุภาระความคิด มีความปรารถนาตื้อที่จะแก้ปัญหาการเรียนรู้หรือปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง
2. ปัญหาการวิจัย ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและปัญหาการเรียนการสอน ในชั้นเรียน เป็นประเด็นปัญหาที่เล็กแต่มีความสำคัญและความหมายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนการสอนตามหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
3. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการวิจัย เพื่อแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู
4. ผู้วิจัย ดำเนินการ โดยครุผู้สอนที่รับผิดชอบในแต่ละรายวิชา
5. ประชากรหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องทำวิจัย มุ่งศึกษาผู้เรียนที่เรียนในแต่ละรายวิชา ที่มีปัญหาการเรียนรู้ ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม รายห้องเรียน หรือทั้งระดับชั้นเรียนที่ครุนกิจยังมีส่วนรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอน

6. ช่วงเวลาในการทำวิจัย ครูนักวิจัยทำวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอนหรือให้เป็นส่วนหนึ่งของการบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ทันต่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ใช้เวลาไม่นานนัก

7. กระบวนการวิจัย ใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการของ PAOR ที่เป็นวงจรเดียวกับการปฏิบัติงานตามปกติโดยเริ่มจากงจรเล็ก ๆ ของการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Act) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนผล (Reflect) ที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนเป็นวงจรอย่างต่อเนื่อง

8. วิธีดำเนินการวิจัย ไม่เน้นการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี ไม่เน้นแบบแผนการวิจัยและการออกแบบการวิจัยที่เคร่งครัด

9. การกำหนดวิธีการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนโดยอาศัยประสบการณ์ของครูนักวิจัย การเรียนรู้จากการณีตัวอย่างของเพื่อนครูหรือการศึกษาค้นคว้าวิธีการ นวัตกรรมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ แล้วนำมาทดลองใช้และตรวจสอบผล

10. การเก็บรวบรวมข้อมูล ครูเป็นผู้เก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสังเกตหลักฐาน การแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน การทดสอบ ประเมินความรู้ ทักษะผู้เรียน

11. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นพื้นฐาน ไม่เน้นการวิเคราะห์ด้วยสถิติขั้นสูง

12. การเขียนรายงานการวิจัย ครูนำเสนอผลการวิจัยไว้เป็นหลักฐานการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู โดยไม่เน้นรูปแบบรายงานแต่เน้นนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอน

13. การนำผลการวิจัยไปใช้ นำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหา พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครูในแต่ละรายวิชา ไม่ผุ่งนำผลไปใช้ในวงกว้าง หรือไม่เน้นการสรุปอ้างอิงและตีพิมพ์เผยแพร่เป็นบทความวิชาการ

ชมชล นาพินพ์ (2553 : 19) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนของครูเองที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอาจเป็นรายบุคคล เป็นกลุ่มหรือทั้งห้องเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้วิจัยเองเพื่อแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง ให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ต้องจิตร โสมะภีร์ (2554 : 14) กล่าวว่า ลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนได้ว่า เป็นวิธีหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนได้ ครูจะเข้าใจว่า การวิจัย เป็นวิธีการที่ผู้เชี่ยวชาญและต้องมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเป็นอย่างดี แต่จริงแล้วครูได้ทำงานในลักษณะของนักวิจัยอยู่บ้างส่วนแล้ว คือ สอนพร้อมกับแก้ปัญหาในห้องเรียน

สุเพ็ญศรี ปรัชญาวาทิน (2554 : 17) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน คือ เป็นกระบวนการเพื่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ของครูเองอย่างเป็นระบบและมีวงจรการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นส่วนหนึ่งของการบวนการเรียนการสอนตามปกติและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

พงศ์ศักดิ์ ผลบุญพพ (2554 : 18) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็น การแก้ปัญหาหรือพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหาคำตอบอย่างเป็นระบบมีแบบแผน มีจุดมุ่งหมายแน่นอน จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน คือ การแก้ปัญหาหรือพัฒนาระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

สัจจา พรเมตตา (2554 : 17) กล่าวว่า ลักษณะการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็น กระบวนการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาและเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นวัฏจักร ไม่มีที่สิ้นสุดว่า สภาพการสอนในชั้นเรียนนั้นจะมีปัญหาหรือไม่ก็ตาม ครูผู้สอนยังต้อง ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการหาข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุง และพัฒนาการสอนของตนอยู่ตลอดเวลา ให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

รัตนा แสงบัวเพื่อน (2555 : 4) กล่าวว่าลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนกับ ความแตกต่างของการวิจัยโดยทั่ว ๆ ไปว่า การวิจัยเป็นวิธีการศึกษาความรู้ที่เป็นระบบโดยใช้ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ซึ่งการวิจัยประเภทใดก็ตามจะมีขั้นตอนสำคัญ ๆ ไม่แตกต่างกัน คือ การกำหนดปัญหาการวิจัย การแสวงหาถูกทางแก้ปัญหา การใช้วิธีการต่าง ๆ แก้ปัญหา การบันทึก และการปฏิบัติการแก้ปัญหาและการสรุปและนำเสนอผลการแก้ปัญหา สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน มีขั้นตอนการดำเนินงานเช่นเดียวกับการวิจัยทั่วไป แตกต่างกันที่การวิจัยในชั้นเรียน มีเป้าหมายเพื่อ การแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด มิใช่การมุ่งสร้างองค์ความรู้เพื่อ พัฒนาหรือขยายองค์ความรู้ในศาสตร์ของคนเอง ดังนั้นการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการทำวิจัยไป พร้อม ๆ กับการจัดการเรียนการสอน ไม่แยกส่วนออกจากกัน นอกจากนั้นการวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีรูปแบบการดำเนินงานหรือรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นทางการมากนัก อาจทำเป็น วิจัยง่าย ๆ 4-5 หน้า หรือจะทำเป็นวิจัย 5 บท ก็ได้เช่นกัน

สุชาสินี กัณนันทน์ (2558 : 15) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัย ในเรียนที่กระทำด้วยวิธีที่ง่ายแต่ได้ประโยชน์มาก ด้วยเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน ชั้นเรียนเมื่อครูนำทั้งภูมิปัญญาหรือหลักการมาทดลองปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในตัวเองและเป็น การวิจัยกับประชาชน ไม่มีกลุ่มตัวอย่าง จึงเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับความต้องการของครู เป็นการวิจัยที่มีความยืดหยุ่น สามารถพัฒนาการเรียนการสอน ของครูได้อย่างตรงตามความต้องการ

อังการพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 19) กล่าวว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน คือกระบวนการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของผู้เรียน สามารถพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้กระบวนการวิจัยที่เป็นวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับการวิจัยโดยทั่วไป ได้แก่ การกำหนดปัญหาการวิจัย การสำรวจหาอุปทานการวิจัย การใช้วิธีการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา การบันทึกและการปฏิบัติการแก้ไขปัญหา การสรุปและนำเสนอผลการแก้ปัญหา แต่การวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะมีลักษณะเด่น คือ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างครุภัณฑ์เรียน ไม่แยกครุภัณฑ์จากการเรียนการสอนในห้องเรียน มีเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการที่ครุภัณฑ์ การแก้ปัญหารือพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการสอนของตนเอง และกระทำการวิจัยควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นขั้นตอน โดยไม่เน้นระเบียบวิธีวิจัย มุ่งเน้นการปฏิบัติงานของครุภัณฑ์เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

4. รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทจะมีรูปแบบการวิจัยที่แตกต่างกันออกໄປตามประเด็นของปัญหา สำหรับรูปแบบและประเภทของ การวิจัยในชั้นเรียน ได้มีนักวิชาการให้แนวคิดไว้หลายท่านดังนี้

สุบรรณ จำปาศรี (2552 : 32) กล่าวถึงรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนว่า เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การวิจัยจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด คือ การวิจัยที่ทำโดยครุภัณฑ์ที่ทำการสอนเองและนำผลมาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ให้มีคุณภาพซึ่งสามารถจำแนกรูปแบบการวิจัย ได้ดังนี้

1. การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom action research) เป็นการวิจัยที่ทำโดยครุภัณฑ์เพื่อสำรวจหาวิธีการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการปฏิบัติงานหรือการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

2. การวิจัยปฏิบัติการแบบรวมพลัง (Collaborative action research) เป็นการวิจัยที่ดำเนินงานโดยครุภัณฑ์ร่วมกันทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนหลาย ๆ ชั้น

3. การวิจัยปฏิบัติการระดับโรงเรียน (School wide action research) เป็นการวิจัยที่ดำเนินงานโดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาครุภัณฑ์ในโรงเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

อังการพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 25) จำแนกประเภทของการวิจัยได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การวิจัยเชิงวิชาการ (Academic research) หรือที่มีลักษณะคล้ายกันเรียกว่า การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical action research) เป็นการวิจัยที่มีการใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อ ข้างอิงไปยังประชากรทั้งหมด

2. การวิจัยที่เป็นกึ่งทางการ (Semi-formal research) หรือที่มีลักษณะคล้ายกันเรียกว่า การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical action research) เป็นการวิจัยที่มีการข้างอิงกลุ่มที่แคบลงมา ไม่เน้นการศึกษาเอกสารหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากนัก

3. การวิจัยไม่เป็นทางการ (Informal research) หรือที่มีลักษณะคล้ายกันเรียกว่า การวิจัยปฏิบัติการอิสระ (Emancipatory or participatory action research) เป็นการวิจัยที่ใช้ กลุ่มประชากรทั้งหมดในการวิจัย ซึ่งงานวิจัยในชั้นเรียนจัดอยู่ในกลุ่มงานวิจัยไม่เป็นทางการ ในส่วนของรูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนใช้หลักการทำงานวิทยาศาสตร์ในการทำ วิจัยซึ่งเป็นประเภทไม่เป็นทางการ สามารถจำแนกได้ 2 รูปแบบ ตามสถานการณ์ที่ครุกำลังประสบ อยู่ในขณะที่ทำการสอน ได้แก่ การวิจัยเพื่อความเข้าใจปัญหาในชั้นเรียน เช่น การศึกษาสถานการณ์ ในชั้นเรียน การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา การเรียนการสอน เช่น การทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สุวินล วงศ์วนิช (2557 : 34-37) ได้นำเสนอรูปแบบของการวิจัยปฏิบัติการของ นักวิชาการดังนี้

1. รูปแบบการจัดปฏิบัติการแบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ

1.1 การวิจัยแบบเป็นทางการ (Formal research) เป็นงานวิจัยที่มีแบบแผน เคร่งครัดมีลักษณะการทำงานและการนำเสนอผลงานเหมือนงานวิจัยเชิงวิชาการของนักวิจัย มืออาชีพ

1.2 การวิจัยไม่เป็นทางการ (Informal research) เป็นงานวิจัยที่ไม่มีคัดแบบแผน การวิจัยอย่างเคร่งครัด มุ่งเน้นที่การตอบคำถามการวิจัยมากกว่าข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย พยายามใช้ ข้อมูลที่มีอยู่แล้วตามปกติการนำเสนอผลงานจะเสนอเพียงประเด็นสำคัญเท่านั้น

2. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของเคนมิส (Kemmis) และ ซูเบอร์-สเกอร์ ริต (Zuber-Skerritt)

2.1 การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical action research) การวิจัยตาม รูปแบบนี้ มีเป้าหมายของการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน โดยอาศัยบุคคลภายนอก (Outsiders) มาช่วยในการทำวิจัยในหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติ (ครุ) จะอยู่ภายใต้ การควบคุมกำกับของนักวิจัยภายนอก บุคคลภายนอกเล่นบทองผู้วิจัยหลัก โดยที่ครุไม่ค่อยมี

บทบาทในการนำเสนอความคิด วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมาจากความคิดของนักวิจัยภายนอก เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเน้นเทคนิคการทำวิจัยที่ตอบคำถามวิจัยที่รัศมุน ข้อค้นพบที่ได้อาจใช้ไม่ได้กับ การปฏิบัติจริง

2.2 การวิจัยปฏิบัติการเชิงปฏิบัติจริง (Practical action research) เป็นการวิจัยที่ นักวิจัยภายนอกแสดงบทบาทของที่ปรึกษาด้านกระบวนการทำงาน (Process consultancy role) มีเป้าหมายของการวิจัยที่มากกว่าแบบแรก คือ นอกจากช่วยปรับปรุงประสิทธิผลการทำงานแล้ว ยังมุ่งสร้างความเข้าใจและมุ่งพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้ปฏิบัติด้วย ในกระบวนการวิจัยจะส่งเสริมให้ ผู้ปฏิบัติสะท้อนผลและคิดวิเคราะห์พัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเอง ดังนั้นครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ ในโรงเรียนมีโอกาสที่จะเรียนรู้กระบวนการวิจัยและมีส่วนในการเสนอความคิดในประเด็นปัญหา วิจัยที่มาจากการปฏิบัติจริงและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้

2.3 การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์/อิสระ (Critical/Emancipator action research) เป็นการวิจัยที่มีการทำงานร่วมกันระหว่างนักวิจัยภายนอกและผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เป้าหมาย ของการวิจัยเพื่อเติมจากการวิจัยปฏิบัติการแบบที่ 1 และ 2 คือนอกจากพัฒนาประสิทธิผล การทำงาน การส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในการพัฒนาปรับปรุงการทำงานแก่ผู้ปฏิบัติแล้ว ยังต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงานที่เป็นอยู่ในองค์กร ให้ดีขึ้นกว่าเดิม แม้จะมี บุคคลภายนอกร่วมด้วย แต่ทุกคนต่างมีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน จะไม่มี ผู้แสวงบทบาทเป็นที่ปรึกษาการวิจัยเหมือนแบบที่ 2 การวิจัยแบบนี้เปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนา ความสามารถด้านการวิจัยแก่ผู้ปฏิบัติและนักวิจัยจะเป็นอิสระจากความรู้ กฏเกณฑ์และพันธนาการ ทางความคิดเดิม

3. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ คาล霍น (Calhoun)

3.1 การวิจัยของครูแบบทำคนเดียว (Individual teacher research) เป็นการวิจัยที่ เน้นการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนโดยห้องเรียนหนึ่งโดยครุกำหนดปัญหาในห้องเรียนที่ต้องการ แก้ไขและหาแนวทางแก้ไข นักเรียนอาจไม่มีส่วนในการช่วยกำหนดทางเลือกต่าง ๆ หากจะมี ผู้ปกครองเกี่ยวข้องด้วยการทำวิจัย ก็จะเป็นเพียงผู้ให้ข้อมูลมากกว่า

3.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือ (Collaborative action research) เป็นการวิจัย ที่ทำเป็นกลุ่ม ผู้วิจัยมีจำนวน 1-2 คนขึ้นไป ประกอบด้วยครุ ผู้บริหารและนักวิชาการจาก มหาวิทยาลัยหรือบุคลากรอื่น ๆ มีจุดมุ่งหมายเน้นที่ปัญหาและระดับพื้นที่ของตนแต่ยังเป็น กระบวนการที่เป็นการสืบค้นความรู้ในห้องเรียน กระบวนการทำวิจัยจะเนื่องอกับการทำวิจัย ของครุที่ทำคนเดียว

3.3 การวิจัยปฏิบัติการแบบทำทั่วทั้งโรงเรียน (School wide action research)

เป็นการวิจัยที่คณะทำงานเป็นผู้ปฏิบัติในโรงเรียน มีการทำงานโดยเลือกปัญหาวิจัยที่สนใจร่วมกัน มีการรวบรวมข้อมูล การจัดระบบ และการแปลความหมายข้อมูลที่ได้จากโรงเรียนหรือเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง กระบวนการวิจัยเป็นแบบวงจรต่อเนื่องมีหน้าที่เหมือนการประเมินความก้าวหน้า มีจุดมุ่งหมายเน้นที่การปรับปรุงโรงเรียน ได้แก่ 1) การค้นหาวิธีปรับปรุงโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหา 2) พยายามปรับปรุงการทำงานเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันแก่นักเรียน และ 3) เพิ่มขอบข่ายของ สาระในการสืบค้นแนวทางการแก้ปัญหา

4. รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการจากการสังเคราะห์ของนัก阡ษณ์ วิรชชัย

4.1 การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) เป็นการวิจัยที่ทำ โดยครูเพื่อตรวจสอบหาวิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการปฏิบัติงานหรือการเรียนการสอนในชั้นเรียน ของตน

4.2 การวิจัยปฏิบัติการแบบรวมพลัง (Collaborative action research) เป็นงานวิจัย ที่ดำเนินการโดยครุาหลายคนร่วมกันทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนหลาย ๆ ชั้นหรือแผนกวิชา หรือภาควิชา คณะนักวิจัยเกิดจากการรวมตัวกันของครุที่มีความชำนาญเฉพาะต่างกันมาร่วมกัน ทำวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน

4.3 การวิจัยปฏิบัติการระดับโรงเรียน (School wide action research) เป็นการวิจัย ที่ดำเนินงานโดยผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน อาจรวมหน่วยงานนอก โรงเรียนด้วย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาโรงเรียนและสภาพแวดล้อมโรงเรียน

4.4 การวิจัยปฏิบัติการอิงชุมชน (Community-based action research) เป็น การวิจัยที่อาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยอาศัยพลังของชุมชนที่จะระดม ทรัพยากรจากทุกแหล่งมาพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบของการวิจัยในชั้นเรียนขึ้นอยู่กับปัญหาของ ครุผู้สอนเองว่าปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียนของตนเองหรือว่าเป็นปัญหาระดับชั่วชั้น ที่ครุผู้สอนจะต้องร่วมกันแก้ปัญหาหรือเป็นปัญหาทั้งโรงเรียน ซึ่งทุกคนต้องมีส่วนร่วมช่วยกัน แก้ปัญหาโดยใช้วิธีการวิจัย

5. ขั้นตอนและกระบวนการของการวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะกระบวนการที่น่าเชื่อถือและเป็นระบบ มีลักษณะทาง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีนักวิชาการกำหนดขั้นตอนกระบวนการของการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

เคนมิส (Kemmis. 1988 ; อ้างถึงในพินันทร์ คงคาเพชร. 2552 : 13) กล่าวว่า วิชีวิทยาการวิจัยปฎิบัติการ ได้รับการพัฒนาเป็นครั้งแรกโดย เลwin (Lewin) เมื่อปี ก.ศ. 1973 มีลักษณะสำคัญของกระบวนการวิจัย 4 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการวิจัย ประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญสองกิจกรรมคือ การวิจัย (Research) และการปฏิบัติ (Action) การวิจัยเป็นการเรียนรู้โดยการจัดการด้วยตนเอง (Self-managed learning) จากการวิจัยทดลองกับสภาพปัญหาจริงในองค์การ และมีการนำความรู้จากผลงานวิจัยไปใช้ปฎิบัติให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนด (Plan and change) จนเกิด การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในองค์การ
 2. กระบวนการวิจัย เป็นการดำเนินการตามวงจรวิจัย (Research cycle) ซึ่ง ๆ กัน หลาบรอบ โดยแต่ละวงจรประกอบด้วยกิจกรรมสำคัญ 4 กิจกรรม คือ การระบุปัญหาวิจัย (Problem identifying) การวางแผนงานวิจัย (Research planning) การปฏิบัติการ (Acting) และ การประเมินผล (Evaluating)
 3. กระบวนการวิจัยเน้นความสำคัญของมุมมองที่แตกต่างระหว่างผู้ร่วมงานวิจัย ทุกฝ่าย ในการทำงานการแลกเปลี่ยนความคิดอันจะทำให้ได้ข้อค้นพบ ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และ การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประยุกต์ปฎิบัติให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
 4. ผลที่ได้รับจากการวิจัย นอกจักจะได้ความรู้เชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และตรวจสอบทางทฤษฎีและหลักวิชาแล้ว ต้องได้ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ปฎิบัติได้จริง เป็นประโยชน์โดยตรงต่อองค์การแบบทันใจและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากิจกรรมใน ชีวิตประจำวันในสังคม
- ต่อมาวงจรวิจัยปฎิบัติการของเลwin (Lewin) ได้รับการพัฒนาขึ้นจนมีลักษณะ แตกต่างไปจากเดิม เช่น ได้มีการพัฒนาวงจรการวิจัยปฎิบัติการ ในชั้นเรียนอันเป็นที่รู้จักกันดี ในชื่อของวงจรการวิจัย P-A-O-R ประกอบด้วย (บัวสอน จำปาศรี. 2558 : 28-29)
1. ขั้นวางแผน (Plan = P) ขั้นตอนการรับรู้ปัญหา และสำรวจตรวจสอบเพื่อทำ ความเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แนวทางและวางแผนการดำเนินงานตามประเด็นวิจัยซึ่งอาจเป็นประเด็นวิจัยบริสุทธิ์หรือประเด็นวิจัยประยุกต์
 2. ขั้นปฏิบัติการ (Action = A) ขั้นตอนการลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาดำเนินการต่อเนื่องหรือทำซ้ำ ๆ จนกว่าจะสามารถแก้ปัญหา/ตอบคำถามวิจัยได้
 3. ขั้นการสังเกต (Observation = O) ขั้นตอนการสำรวจสังเกตครบรวมบันทึกข้อมูล อย่างมีระบบให้ทราบถึงสภาพและการปฏิบัติงานระหว่างการดำเนินงานและภายนอก

การดำเนินงาน รวมทั้งผลการตรวจสอบคุณภาพของสิ่งที่พัฒนาตามแผนงานที่กำหนดไว้ ผลที่ได้จากการสังเกตของนักวิจัยนับเป็นองค์ความรู้ที่นักวิจัยได้เรียนรู้จากการวิจัย

4. ขั้นการคิดสะท้อน (Reflection = R) ขั้นตอนการนำผลการดำเนินงานที่ได้จากขั้นการสังเกตมาพิจารณาได้ร่อง ทบทวน ใช้ความคิดสะท้อนว่า นักวิจัยทำการวิจัยได้ผลอย่างไร ได้เรียนรู้อะไรจากการดำเนินงานวิจัย ได้นำผลการวิจัยไปใช้ปฏิบัติอย่างไร เมื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เกิดการพัฒนางานอย่างไร มีการดำเนินการวิจัยต่อเนื่องอย่างไร มีการเผยแพร่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing) งานวิจัยเพื่อให้เกิดการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง

ฟรีแมน (Freeman. 1998 ; อ้างถึงใน สุวิมล วงศ์วนิช. 2557 : 42) ได้เสนอขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้น
2. การกำหนดปัญหาวิจัยหรือคำถามวิจัยที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น เป็นคำถามที่สามารถวิจัยได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย
5. การทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น
6. การนำข้อมูลไปเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและใช้ประโยชน์

พินันทร์ คงคาเพชร (2552 : 67) กล่าวว่า ขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวางแผนการวิจัยซึ่งเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสำคัญหลายประการ โดยแผนอาจเขียนไว้อย่างเป็นทางการหรือทำเป็นเพียงคำโครงสร้าง ๆ ก็ได้ อันประกอบด้วยขั้นตอนหลัก ๆ ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสำรวจและกำหนดปัญหาเพื่อเตรียมเรื่องวิจัย 2) การศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) การพัฒนาวัสดุกรรมทางการศึกษา 4) การออกแบบการทดลอง 5) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6) การทดลอง รวบรวม วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล และ 7) การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ศิริพร เจริญสุข (2553 : 21-22) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนที่มีผู้กล่าวถึง หลากหลายรูปแบบ มีกระบวนการที่เหมือนกัน เพียงแต่มีการแยกย่อยในแต่ละขั้นตอนออกไป แตกต่างกันเด็กน้อย ซึ่งขั้นตอนร่วมของแต่ละกระบวนการสามารถสรุปได้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) ขั้นกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา 3) ขั้นพัฒนาวิธีการหรือ นวัตกรรม 4) ขั้นนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ และ 5) ขั้นสรุปผลกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ตามรูปแบบของกรมวิชาการ 5 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ครูพบปัญหาที่จะต้องแก้ไขหรือพัฒนา สามารถดำเนินการสอนได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ควรจะเป็น การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาครูสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละช่วง ๑ การตรวจสมุดแบบฝึกหัด การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน การสังเกตของครู ข้อมูลจากการประเมินของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ครูจะพบปัญหา ข้อสงสัยที่เกิดจากผู้เรียน ครูและกระบวนการเรียนการสอน เช่น ผู้เรียนมีความสามารถในการทำใจที่ปัญหาคณิตศาสตร์ตัวผู้เรียนไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ ครูใช้สื่อไม่เหมาะสมกับวัย ผู้เรียนยังไม่ได้ปฏิบัติตามเกี่ยวกับความรับผิดชอบให้เป็นนิสัย ครูสอนคร่าวๆ คร่าวๆ จึง เป็นต้น เมื่อครูพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาแล้วครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหา ว่าปัญหาใดควรแก้ไขหรือพัฒนา ก่อนขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัยและแหล่งข้อมูล**

2. **ขั้นกำหนดวิธีการในการแก้ปัญหาเมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาจากการศึกษาในขั้นที่ 1 เพื่อที่จะให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาในขั้นนี้ ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความ หลักสูตร พลังงานวิจัย หนังสือ ตำรา คู่มือ แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนประสบการณ์ของครูเอง ทำให้ครูทราบว่าปัญหาที่คล้ายกับปัญหาของเรามีผู้ใดศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร จะทำให้ครูเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ ขั้นตอนนี้ ซึ่งอาจเป็นวิธีสอนแบบใหม่หรือการใช้วัสดุรูปธรรมเข้ามาช่วยในการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอนของครู ได้แก่ บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน เอกสารประกอบการสอน คู่มือครู บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) การเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ข้อเขตของการวิจัยประโภชน์ผลที่คาดว่าจะได้รับ**

3. **ขั้นพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรมจากขั้นที่ 2 ครูจะได้ทางเลือกการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการสอน ซึ่งอาจเป็นวิธีการหรือนวัตกรรมที่เป็นไปได้ในขั้นนี้ ครูต้องกำหนดวิธีการหรือสร้างนวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาแล้ว ดำเนินการหาคุณภาพของวิธีการหรือนวัตกรรมของวิธีการหรือนวัตกรรมจากผู้รู้ในเรื่องนี้ ๆ เช่น หากครูสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แล้วจัดทำด้านแบบให้เสร็จสมบูรณ์ นำไปให้เพื่อนครู ศึกษานิเทศก์ หรือนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาให้ความคิดเห็นเพื่อนำข้อคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข เตรียมนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไป ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่คัวแปรที่ศึกษาและวิธีการที่จะพัฒนาหรือแก้ปัญหา**

4. ขั้นนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ขึ้นนี้ครุนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 3 ไปใช้ โดยระบุขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไร อย่างไร และเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตพฤติกรรมเริ่มต้นของผู้เรียนก่อนนำไปใช้ เมื่อนำไปใช้แล้วสังเกตพฤติกรรมอีกรอบหนึ่ง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป ขั้นตอนนี้ต้องมีเครื่องมือ และวิธีเก็บข้อมูลรวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล

5. ขั้นสรุปผลเมื่อร่วบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลวิเคราะห์โดยเลือกใช้สัดส่วนที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ร่วบรวมได้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลหากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามความต้องการก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ แล้วพัฒนาวิธีการหรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้อีก คือ ดำเนินการขั้นที่ 2-4 ใหม่จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการแล้วเป็นสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ ขั้นที่ 1-4 ตอนนี้จะได้ผลการวิจัยที่น้ำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนหรือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน

นพเก้า พักลุง (2554 : 10-11) กล่าวถึงขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียนว่า การวิจัยเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความรู้และแนวทางปฎิบัติที่นำไปสู่การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ สามารถนำผลการค้นพบมาแก้ไขการเรียนรู้หรือตัดสินใจเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและการวิจัยเป็นกระบวนการเชิงระบบที่ใช้การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์โดยเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตามวงจรของการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ตั้งแต่ 1) การวางแผนจัดการเรียนรู้ 2) การดำเนินการจัดการเรียนรู้ 3) การประเมินผล และ 4) การรายงานผล สำหรับการประเมินผลการเรียนรู้นั้น หากพบว่าไม่มีปัญหา ผู้สอนสามารถจัดทำรายงานผลการเรียนรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อทราบแต่ในกรณีที่ผู้สอนทำการประเมินการเรียนรู้แล้วพบปัญหารุนแรงหรือพบว่ามีบางสิ่งที่จำเป็นต้องพัฒนา ผู้สอนจำเป็นต้องทำการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือพัฒนาผู้เรียนและนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน การจัดกิจกรรมเรียนรู้ต่อไป

สัจจา พรมเมตตา (2554 : 22) ได้สรุปขั้นตอนสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์และกำหนดปัญหา เป็นขั้นตอนในการพิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่พบอยู่เป็นประจำอันจะนำไปใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน
2. วางแผนและดำเนินการวิจัย ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องวางแผนเพื่อลัดดับขั้นตอนย่อยลงไปอีก ได้แก่ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กำหนดครุภัณฑ์หรือเทคนิคหรือสร้างนวัตกรรม และเครื่องมือมาใช้ในการแก้ปัญหา

3. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติเข้าช่วยในการแปลงและสรุปผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. รายงานและเผยแพร่ผลงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องเขียนรายงานการวิจัย ต่อผู้บังคับ บัญชา จากนั้นนำผลงานออกเผยแพร่แก่คณะครุเพื่อเป็นแบบและประโยชน์ต่อส่วนรวม และต่อผู้วิจัยต่อไป

ลาวัล สุวนิ (2555 : 23) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่ใช้การวิจัยในชั้นเรียน คือ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นวิธีการที่เป็นระบบ มี 5 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดปัญหาวิจัย 2) ตั้งสมมติฐาน 3) ออกแบบวิจัย 4) ดำเนินการวิจัย และ 5) สรุปผลการวิจัย ขั้นตอนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน พนว่า ขั้น 1 ขั้น 2 และ ขั้น 3 คือ ขั้นวางแผนวิจัย ขั้น 4 คือ การดำเนินการวิจัยซึ่งเป็นการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูลแปลผลในขั้นนี้ มีการตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยควรนำไปปรับปรุง ลงมือปฏิบัติ เพื่อปรับปรุง เมื่อปรับปรุงแล้วก็มีการตรวจสอบ หากยังพบข้อแก้ไขก็วางแผนดำเนินการปรับปรุง ปฏิบัติแก้ไขไปอย่างต่อเนื่อง ขั้น 5 คือ การสรุปผลการวิจัย เป็นขั้นตอนของการสร้างความรู้ใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่จากนั้นจึงนำความรู้ไปใช้

จีระศักดิ์ จันทร์สว่าง (2558 : 38-49) ได้สรุปขั้นตอนและการวิจัยในชั้นเรียน มี 5 ขั้นตอนตามรายละเอียดดังนี้

1. การตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับสภาพที่เกิดขึ้นและการกำหนดปัญหาการวิจัย หมายถึง ประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการรู้และนำไปดำเนินการตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อค้นหาคำตอบที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงอย่างชัดเจน โดยการสำรวจปัญหา จัดทำด้วยความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน พิจารณาเลือกปัญหาที่สำคัญมาแก้ไขหรือพิจารณา ตั้งหัวข้อ การวิจัยในชั้นเรียน กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย กถุนประชากรที่จะศึกษา ตัวแปรใน การวิจัยในชั้นเรียนและตั้งสมมติฐานการวิจัย

2. การวางแผนการวิจัย หมายถึง กระบวนการที่ผู้วิจัยพิจารณากำหนดรายละเอียด เกี่ยวกับการวิจัยโดยเลือกว่าวิธีใดหรือวัตถุประสงค์ใดที่เป็นวิธีการ วิธีการเก็บข้อมูลและ การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการกำหนดค่าถ่วงเพื่อหมายและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดแผนการดำเนินการ โดยระบุรายละเอียดว่าจะทำอะไร เมื่อไร ซึ่งเป็นแนวทางในการศึกษาก่อนนำแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติจริง

3. การปฏิบัติตามแผนและการเก็บรวบรวมข้อมูล หมายถึง การปฏิบัติตามแผนและ เก็บข้อมูลจะต้องปฏิบัติให้ตรงตามแผนที่ได้วางไว้โดยผู้วิจัย ได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตและ

บันทึกความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของเหตุการณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อได้ใช้ข้อมูลตรงกับสภาพที่จริง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง การรวบรวม จัดระเบียบข้อมูล จำแนกเป็นหมวดหมู่ แยกประเภท คำนวณค่า สรุปและแนะนำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสม สื่อความหมายได้เพื่อตอบปัญหาการวิจัยหรือตอบสนองต่อวัตถุประสงค์การวิจัยในชั้นเรียน จะต้องอยู่ในลักษณะที่ แปลความหมายและสื่อความหมายของข้อมูลนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน ง่าย สะดวก ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. การสรุปผลและการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครุผู้วิจัยในชั้นเรียน ได้สรุปและการเขียนรายงานขึ้นเพื่อบอกถึงปัญหาหรือการพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน วิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ การเขียนรายงานการวิจัยควรประกอบด้วยชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย ความเป็นมาของการวิจัย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ และเอกสารอ้างอิงเพื่อเผยแพร่ผลงานและแลกเปลี่ยนข้อค้นพบ

บัวสอน จำปาศรี (2558 : 46) กล่าวถึง กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ไว้ว่าดังนี้

1. ขั้นปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหา เป็นปัญหาที่กำหนดเพื่อการปรับปรุง การเรียนรู้และพัฒนาการสอน ซึ่งได้จากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงาน วางแผนหลังจากวิเคราะห์กำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข เป็นการสำรวจว่าห้องเรียนมีปัญหาอะไรบ้างและวิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไรและสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปสถานการณ์ปฏิบัติงานในส่วนใดบ้าง ซึ่งครุสามารถสำรวจจากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมของนักเรียนสภาพแวดล้อมและบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยครุวิเคราะห์ปัญหา ทำความเข้าใจ หาสาเหตุอย่างชัดเจนดังนี้

2. ขั้นแนวทางแก้ปัญหา ต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีการใหม่ ๆ มาตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุดเพื่อวางแผนแล้วกำหนดชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีการหรือนวัตกรรม ประโยชน์ที่ต้องการในการพัฒนา ระบุเหตุผลในการเลือกแนวทางเพื่อแก้ปัญหา เป็นการกำหนดรูปแบบหรือวิธีการที่ใช้แก้ปัญหาและออกแบบงานวิจัย

3. ขั้นพัฒนาสิ่งที่จะใช้แก้ปัญหา เป็นขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย การพัฒนานวัตกรรม สื่อการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน

4. ขั้นดำเนินการแก้ปัญหา เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ โดยการทดลองและบูรณาการไปกับการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยใช้นวัตกรรมหรือวิธีการที่กำหนดไว้ รวมทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลในชั้นเรียน

5. ขั้นประเมินผลการแก้ปัญหา ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับ ชุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหา เป็นการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็น/ตัวแปรที่ศึกษา ด้วยเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่จัดเตรียมไว้แล้ว โดยทั่วไป ขั้นปฏิบัติการวิจัย (Action) และ ขั้นการสังเกตผลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน (Observe) รวบรวมข้อมูลจะดำเนินการไปพร้อมๆ กัน หลังจากที่มีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัจจัยและพัฒนาตามแผน วิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูลและ แปลผลจนปราฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีผลลัพธ์ท่อนผลการปฏิบัติว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาไปบ้างเพื่อสรุปและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือไขปัญหาต่อไป

6. การเขียนรายงานการวิจัย เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสรุปและสังเคราะห์ มาเรียนเรียงและนำเสนอตามรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัย โดยดำเนินการหลังจากที่ได้ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รวบรวมมา จึงได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์แล้ว การรายงานการวิจัย โดยทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปผลการวิจัยและนำเสนอรูปแบบวิธีการดำเนินงานและผลการวิจัย ไปใช้ในการปฏิบัติงาน เป็นการนำเสนองานวิจัยและเผยแพร่

บุพิน กรุณรัมย์ (2559 : 26) กล่าวว่า กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ การที่ ครุภู่สอนมีการพัฒนาระบวนการเรียนการสอนและแสวงหาคำตอบที่เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ในชั้นเรียนด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีลำดับขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา 2) กำหนดวิธีการแก้ปัญหา 3) พัฒนาวิธีการ แก้ปัญหา 4) สรุหานวัตกรรม 5) วางแผนการใช้นวัตกรรม 6) สรุปผลและรายงานผลการวิจัย และ 7) นำผลการวิจัยมาพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

พิชิต ฤทธิ์ชรุณ (2559 : 52-58) ได้เสนอกระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์การเรียนรู้ ขั้นตอนนี้เป็นชุดเริ่มต้นของการวางแผนหรือการพัฒนา การเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ครุนกิจยทราบปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ ปัญหาการเรียนรู้อาจได้มาจาก การสังเกต การสอบถาม การประเมินผู้เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์หรือการตรวจสอบนักเรียน การใช้ข้อมูลชัดแจ้ง (Hard data) เกี่ยวกับการเรียนรู้ การใช้ผังความคิด (Mind mapping) หรือการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การดำเนินการขั้นตอนที่ 1 นี้ จะช่วยให้ครุนกิจยสามารถรู้ปัญหาการเรียนรู้ที่ชัดแจ้งและกำหนดปัญหาการวิจัย (Research problem) ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้เฉพาะเจาะจงและชัดเจนเพื่อศึกษาค้นคว้าหาคำตอบและเป็นแนวทาง ในการวางแผนหรือดำเนินการต่อไป

2. การเดือนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหา เมื่อมีการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ สำหรับแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับลักษณะของปัญหาการเรียนรู้ที่ครุนกิจยสามารถสร้างหรือจัดหา

ได้ด้วยตนเอง การดำเนินงานตามขั้นตอนนี้จะทำให้ครุนกิจัยได้วิธีการเก็บปัญหา นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ที่คาดว่าจะมีความเหมาะสมสมกับลักษณะของปัญหาการเรียนรู้และเป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาพัฒนาผู้เรียน

3. การออกแบบและสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการคิดกำหนดรูปแบบหรือโครงร่างของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ตามที่ได้เลือกไว้ในขั้นตอนที่ 2 ถ้าในนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ประเทtruปแบบ วิธีการจัดการเรียนรู้ให้กำหนดขั้นตอนและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แสดงถึงขั้นตอนอย่างชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปจะต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนวัตกรรมประเภทสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนจะต้องกำหนดรูปแบบหรือโครงร่างของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผลที่ได้จากการออกแบบหรือวางแผนการร่างนวัตกรรมก็คือ ได้แบบหรือโครงร่างของนวัตกรรมที่มีความเหมาะสม ซึ่งอาจประกอบด้วยชื่อร่อง วัสดุประสงค์ คำชี้แจง ขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผลและบันทึกผลการปฏิบัติ

4. การใช้นวัตกรรมแก้ปัญหาการเรียนรู้ ขั้นตอนนี้เป็นการนำนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้หรือจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาการเรียนรู้หรือต้องการพัฒนาตามระยะเวลาที่กำหนดไว้แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้วิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลเพื่อนำเสนอรายงานการวิจัยต่อไป การนำนวัตกรรมไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 กำหนดรูปแบบการทดลอง โดยอาจเลือกแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวและวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (One group posttest only design) หรือแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One group pretest-posttest only design) หรือรูปแบบอื่น ๆ

4.2 พัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เหมาะสมกับตัวแปรหรือระดับการวัด ออกแบบเครื่องมือ สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4.3 ดำเนินการใช้นวัตกรรมและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการใช้นวัตกรรมกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่จะแก้ปัญหาการเรียนรู้ตามรูปแบบการทดลองที่กำหนดไว้ในกรณีที่เลือกใช้รูปแบบการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยจะต้องวัดผลก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้เครื่องวัดที่กำหนดไว้แล้วจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นให้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วจึงวัดผลหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยเครื่องมือวัดชุดเดิมหรืออาจใช้เครื่องมือวัดแบบคู่ขนานก็ได้

4.4 วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ต้องนำมาวิเคราะห์โดยจำแนกการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ เช่น การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหรือบางครั้งก็นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง กราฟหรือแผนภูมิเพื่อให้เข้าใจง่าย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพให้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

4.5 สรุปและรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนการสรุปผลการวิจัยหรือ ผลการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ว่าเป็นอย่างไร แล้วขึ้นเป็นหลักฐานการปฏิบัติงานไว้ในรูปของ รายงาน โดยอาจจะเปลี่ยนแบบไม่เน้นวิชาการ แบบกึ่งวิชาการหรือแบบเชิงวิชาการก็ได้

4.6 การสะท้อนผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ครุนกвиจัยจะได้พัฒนา ทบทวน ตรวจสอบกระบวนการวิจัยและประเมินผลการวิจัยว่าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาผู้เรียน ได้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด นวัตกรรมที่นำมาใช้ช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้ได้ดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ได้หรือไม่ อย่างไร วิธีการสะท้อนผลการวิจัยอาจกระทำได้ด้วยตัวครุนกвиจัยเอง (Self-reflection) โดยกลุ่มเพื่อน (Peer-reflection) หรือศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทาง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในเชิงการวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะ ขั้นตอนการสะท้อนผลนี้ จะช่วยให้ครุนกвиจัยและพัฒนาตนเองในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้น รวมทั้งได้ แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

จากที่ข้อมูลดังกล่าวสรุปขั้นตอนและกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนของนักวิชาการ ศึกษาได้ 5 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจและกำหนดปัญหา 2) การวางแผนและกำหนดวิธีการ แก้ปัญหา 3) การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล และ 5) การสรุปและ เก็บรวบรวมการวิจัย ดังนี้

1. การสำรวจและกำหนดปัญหา เป็นการรับรู้สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภายในชั้นเรียน ซึ่งปัญหาที่พบอาจเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ครูผู้สอนหรือบริบทภายนอกเรียน ดำเนินการ วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเพื่อนำไปสู่การกำหนดปัญหาที่มีความชัดเจน และเป็นแนวทางในการ ดำเนินการวิจัยต่อไป

2. การวางแผนและกำหนดวิธีการแก้ปัญหา เป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับ วิธีการทางการวิจัย โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง กำหนดกลุ่มเป้าหมาย นวัตกรรมหรือวิธีการ ที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา วิธีการเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลให้เหมาะสมกับลักษณะ ของปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง

3. การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการปฏิบัติตามแผนงานและวิธีการ วิจัยที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยต้องมีความพร้อมในการใช้นวัตกรรมหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหา

รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ให้มีความหลากหลายและมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาจัดกระทำข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติและเพื่อตอบปัญหาหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียน มีการแปลความที่ถูกต้อง มีความหลากหลายและมุ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนผลการวิจัย นำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ อย่างชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ

5. การสรุปและเขียนรายงานการวิจัย เป็นกระบวนการที่ผู้วิจัยได้สรุปผลจากกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนและเขียนรายงานเพื่อบอกรายละเอียดการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน สภาพปัญหา นวัตกรรมและวิธีการแก้ปัญหาตามแผนงานที่กำหนดไว้ รวมทั้งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานและแลกเปลี่ยนข้อค้นพบ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ เนื่องด้วยมีสถานะเป็นผู้นำสถานศึกษาและมีหน้าที่ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ดำเนินไปสู่ ความสำเร็จ ผู้บริหารจึงมีบทบาทในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยยึดหลักการพัฒนาสถานศึกษา เป็นเป้าหมายความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติอย่างจริงจังและต้องพัฒนาตนให้มีความเป็นมืออาชีพในการบริหารงาน

1. ความหมายของคำว่า บทบาท

มีนักวิชาการให้ได้คำจำกัดความและความหมายเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหาร สถานศึกษาไว้ดังนี้

ลำพอง อินทะวิมา (2553 : 29) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการบ้านบทบาทที่ได้รับและจะต้องปฏิบัติการกิจในความรับผิดชอบให้เกิดประสิทธิผลตามที่สังคมคาดหวัง

สุเพญศรี ปรัชญาภิน (2554 : 34) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง แบบแผนพฤติกรรม เกี่ยวกับภารกิจหน้าที่และสิทธิ ซึ่งผูกพันอยู่กับสภาพหรือฐานะตำแหน่งทางสังคมโดยที่สังคมจะกำหนดหรือคาดหวังบทบาทและบุคคลในแต่ละสถานภาพหรือฐานะตำแหน่งไว้เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในสถานภาพหรือตำแหน่งนั้น ๆ ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

สัจจา พรมเมตตา (2554 : 9) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่และสิทธิความผูกพันตามสถานภาพตำแหน่งในสังคมโดยสังคม

กำหนดหรือคาดหวังในบทบาทของบุคคลนั้น ในตำแหน่งหรือฐานะที่บุคคลนั้นดำรงอยู่เพื่อให้บุคคลนั้นได้ปฏิบัติตามบทบาทอำนวยหน้าที่ตามบทบาท

กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์ (2555 : 10) กล่าวว่า บทบาท คือ การแสดงออกหรือพฤติกรรมที่บุคคลประพฤติปฏิบัติตามสิทธิ อำนาจ หน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ซึ่งการแสดงออกของบทบาทนั้นจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งทางสังคม โดยที่สังคมจะกำหนดหรือคาดหวังบทบาทของบุคคลในแต่ละสถานภาพหรือตำแหน่ง ໄว้เพื่อยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

จารัส อุดมวิทยากรณ์ (2557 : 356) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่จะต้องปฏิบัติไปตามภาระหน้าที่ในตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่

อังการพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 37) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกตามหน้าที่ ปฏิบัติตามสิทธิ อำนาจ หน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งการแสดงออกของบทบาทนั้นจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งทางสังคม โดยที่สังคมจะกำหนดหรือคาดหวังบทบาทของบุคคลในแต่ละสถานภาพหรือตำแหน่ง ໄว้เพื่อยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า บทบาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และสิทธิ์ตามสถานภาพและตำแหน่งในสังคม โดยบทบาทของบุคคลนั้น ในตำแหน่งหรือฐานะที่ดำรงอยู่นั้นจะถูกกำหนดหรือเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม

2. บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะผู้นำของสถานศึกษาและทำหน้าที่บริหารจัดการให้สถานศึกษาระลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามแผนงานที่วางไว้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (2547 : 33-34) ในหมวด 1

คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาตรา 27 ได้กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษาและมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ควบคุม ดูแลให้การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย
กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เอกพื้นที่การศึกษากำหนด
2. พิจารณาเสนอความคิดความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน
สถานศึกษา
3. ส่งเสริม สนับสนุนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา
ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. จัดทำมาตรฐาน ภาระงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

5. ประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เบตฟื้นที่การศึกษา

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นหรือตามที่ อ.ก.ค.ศ. เบตฟื้นที่การศึกษาหรือคณะกรรมการสถานศึกษามอบหมาย

กอร์ตัน (Gorton. 1963 : 71 ; ถอดดึงใน จรัส อุดมวิทยากรณ์. 2557 : 366-367) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 6 ประการ คือ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้จัดการ ได้แก่ การคาดหวังว่าผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องเป็นผู้จัดหา จัดทำโครงการบริหาร โดยกำหนดหน้าที่ตำแหน่งงานต่าง ๆ ประสานงาน ทรัพยากรที่เป็นมุนย์เข้าหัวกันเพื่อให้เป้าหมายของหน่วยงานบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางการศึกษา

3. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีวิจัยและรักษาวินัย บทบาทของผู้บริหาร ในเรื่องระเบียบวิจัยถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดของผู้บริหารสถานศึกษาในสายตาผู้ปกครองและนักเรียน

4. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ ความสามารถสร้างสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้ 2 ประเภท คือ การสร้างขวัญให้แก่บุคลากรในโรงเรียนและสภาพในโรงเรียนจะเดินไปด้วยการอยู่ร่วมกันอย่างมุนย์

5. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้รับเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารสถานศึกษา สมัยใหม่ต้องมีลักษณะเป็นผู้นำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อความจำเป็นในการเปลี่ยนแผนงาน หรือกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาของโรงเรียนเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

6. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นคนกลางที่จะจัดหรือประสานงานในเรื่องขัดแย้ง ต่าง ๆ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกล้าเผชิญปัญหาขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้บริหารจะต้องยึดมั่นในความเป็นกลางรักษาความเที่ยงตรง

สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์ (2557 : 5-6) กล่าวว่า บทบาทของนักการศึกษาไทยและผู้นำทางการศึกษามี 4 ประการ ดังนี้

1. บทบาทในเชิงเทคนิค/อนุรักษ์ เป็นบทบาทสภาพที่คงเดิม ไว้โดยผู้บริหารหรือผู้นำทางการศึกษาไทยจะบริหารและดำเนินการทางการศึกษาไทยใช้เทคนิคในเชิงกฎหมาย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจ ใช้การบังคับ ใช้ระเบียบกฎหมายที่เป็นหลักและจะใช้ได้ดีตามกรอบและแนวทางที่ได้มีการวางไว้ ซึ่งเป็นระเบียบและมาตรฐาน อันเชื่อว่าเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่แล้วและ

แบบอย่างเหล่านี้มักจะเป็นแบบอย่างอันมีมาแต่อดีต ซึ่งเชื่อว่าคนสมัยก่อนได้เริ่มนั่นมาด้วยคิดแล้ว เรายังทำตามอย่างในแนวทางนี้มักยึดกฎหมายที่ของการศึกษาและแบบอย่างของนักการศึกษา รุ่นก่อนเป็นเกณฑ์ตัดสินความเหมาะสมและมีคุณค่า

2. บทบาทในเชิงแนวคิด/อนุรักษ์ ผู้บริหารมีภาระหน้าที่ในการรักษา ถ่ายทอดและ ส่งเสริมแนวคิดความเชื่อ ค่านิยมประเพณีด้านต่าง ๆ ให้คงอยู่หรือปรับเปลี่ยนน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพราะ แนวคิดและค่านิยมดังกล่าว เป็นมรดกของสังคมที่จะต้องรักษาไว้ นักการศึกษาจึงต้องเน้นบทบาท ให้ชัดเจนและแน่นอน แต่ในบทบาทนี้ มีข้อที่แตกต่างจากบทบาทแรกที่ไม่ได้นั่นเทคนิคหรือ วิธีการมากนัก แต่เน้นในเชิงแนวคิดการมองไปข้างหน้ามากกว่าเน้นเทคนิคเกณฑ์ตัดสินความคิด เลว จึงอยู่ที่วัฒนธรรมประเพณีมากกว่าความเหมาะสมของสภาพการณ์ สิ่งแวดล้อมและเวลา

3. บทบาทในเชิงเทคนิค/สร้างสรรค์ เน้นที่การสร้างสรรค์และมองหาคิดค้นเทคนิค ใหม่ ๆ วิธีการสอน วิธีการบริหาร เพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกซึ่งความคิด ทักษะและความรู้สึกของ ตนเองให้คุณอื่นรู้ความเข้าใจตามที่คิด ในลักษณะนี้เทคนิคและการสอนจึงมักจะสอดคล้องและ ตามอย่างสังคมปัจจุบันซึ่งอาจจะแปรเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ได้

4. บทบาทในเชิงแนวคิด/สร้างสรรค์ เน้นบทบาทในลักษณะที่จะใช้การศึกษาเป็น อุปกรณ์ให้เกิดแนวคิด ทักษะใหม่ ๆ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาแนวคิด ค่านิยมไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ให้ครูและผู้เรียนได้อ่าน คิด วิเคราะห์สภาพการณ์ที่เป็นอยู่แล้ว ประเมินสภาพการณ์นั้นเพื่อ สร้างความเป็นคัวของตัวเองขึ้นมา ในขณะเดียวกันก็มุ่งศึกษาที่จะพัฒนาตัวเองและสังคมไปสู่ สิ่งที่ดีกว่ามีอยู่แล้ว ๆ ขึ้นไป

สัจจา พรมเมตตา (2554 : 12) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาหรือ ผู้อำนวยการโรงเรียน คือ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้บริหาร วางแผน กำหนดนโยบาย อย่างผู้เชี่ยวชาญ ต้องติดต่อกับบุคลากรภายนอก อย่างคุณสมាជิรประหว่างกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ สามัคคี อย่างดีและมีความต่อเนื่องต่อไป ทั้งกำหนดนโยบายและให้รางวัล และเป็นแบบอย่างที่ดี นิยม คุณธรรม จริยธรรม ประจำโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดผลงานหรือผลผลิตที่ดีตาม นโยบายของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ซึ่งจะดำเนินการด้วยวิธีไหนก็ขึ้นอยู่กับข้อมูลและบริบท ของสถานศึกษา

เกยร สังขวงศ์ (2555 : 19-20) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ใน การบังคับบัญชาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา บริหารกิจการของ สถานศึกษา วางแผนปฏิบัติงานควบคุมดูแลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไปโดยการกำหนดนโยบายและนำนโยบายของ สถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติการปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นบุคคลวิชาชีพที่

รับผิดชอบในสถานศึกษาเพื่อนำสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของทางราชการพร้อมทั้งสามารถพิสูจน์ให้สำนักงานคณะกรรมการในสถานศึกษา ให้การสนับสนุน และกำลังใจแก่บุคลากร ประกอบกับการมีคุณธรรมและจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา แสวงหาทรัพยากรภายนอกมาสนับสนุนการจัดการศึกษา ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าของโลก ปัจจุบันของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ยังการพิสูทธิ์ สยามประโคน (2559 : 38) ได้สรุปว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการเป็นผู้นำของสถานศึกษาและมีหน้าที่ในการบังคับบัญชา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา บริหารกิจการของสถานศึกษา วางแผนปฏิบัติงานควบคุมและเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป มีหน้าที่กำหนดนโยบายและนำนโยบายของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของระเบียบข้อบังคับของทางราชการ รวมทั้งมีบทบาทให้สำนักงานคณะกรรมการในสถานศึกษา ให้กำลังใจและส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา คือ การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นผู้บริหาร วางแผน กำหนดนโยบายอย่างผู้เริ่ยวชาญ ต้องติดต่อกันบุคคลภายนอก คงความคุณสมบัติระหว่างกลุ่มให้มีความสัมพันธ์สามัคคี คือดูแลรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งกำหนดนโยบายและให้รางวัล เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณคติ และคุณธรรมประจำใจ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดผลงานหรือผลผลิตที่ดีตามนโยบายของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนจะดำเนินการด้วยวิธีใดนั้น ขึ้นอยู่กับข้อมูลและบริบทของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ เป็นสำคัญ

3. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพและ ได้มีการกำหนดไว้ในนโยบาย หลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับหรือกฎหมาย ทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2556 : 43-47) ได้กำหนดสาระความรู้ สมรรถนะและ ประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษาตามข้อบังคับครุศาสตร์ ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 อันเป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ใน การจัดการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษา ซึ่งครุผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีเพียงพอที่ สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ ผู้วิจัยอนามัยสาระความรู้และสมรรถนะของ

ผู้ประกอบวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

หมวด 1 ผู้ประกอบวิชาชีพครู ข้อ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วยสาระความรู้ 1) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติในการวิจัย และ 2) การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และกำหนดสมรรถนะให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู 1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และ 2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

หมวด 2 ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ข้อ 14 การพัฒนานวิชาชีพ ประกอบด้วยสาระความรู้ 1) จิตวิญญาณ อุดมการณ์ของผู้บริหาร 2) การจัดการความรู้เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา 3) ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ และ 4) การวิจัยเพื่อพัฒนานวิชาชีพและกำหนดสมรรถนะให้ผู้ประกอบวิชาชีพบริหารสถานศึกษา 1) มีอุดมการณ์ของผู้บริหารและแนวทางการพัฒนาเป็นผู้บริหารมืออาชีพ และ 2) สามารถศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนานวิชาชีพ

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถในงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพและในฐานะผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบการบริหารงานของสถานศึกษา ตามกฎหมาย ผู้บริหารจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการพัฒนาครุศาสตร์ส่งเสริมให้ครุภัณฑ์ความรู้และสมรรถนะตามข้อบังคับคุณลักษณะวิชาชีพ สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

อีกทั้งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ 2542 : 8-9) ได้ให้ความสำคัญด้วยการส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยระบุใน มาตรา 24(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยายการ สgapap เวลาลีอมสื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่งวิทยากรประเภทต่าง ๆ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา และจากการปรับปรุงพระบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้เกิดการกระจายอำนาจทางการศึกษา สถานศึกษาจึงมีการแบ่งส่วนราชการเป็นกลุ่มงานตามการแบ่งโครงสร้างภายในของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษากำหนดด้วย มี 4 ด้าน คือ งานบริหาร วิชาการ งานบริหารงบประมาณ งานบริหาร งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป และได้กำหนดขอบข่ายและการกิจกรรมการบริหารงานด้านต่าง ๆ ซึ่งขอนำข่ายและการกิจที่เกี่ยวข้องการส่งเสริม

การวิจัยในชั้นเรียนได้กำหนดไว้ในงานบริหารวิชาการ

งานบริหารวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาซึ่งผู้บริหารสถานศึกษา คณาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติการประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ขอบข่ายและการกิจของงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาประกอบด้วยงานหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ (2556 : 41) ได้จัดทำคู่มือส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารและการจัดการสถานศึกษาซึ่งในส่วนของ การบริหารงานวิชาการ ได้กำหนดขอบข่ายและการกิจด้านการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร ท่องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนาระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผลและดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กล่าวได้ว่า ขอบข่ายและการกิจด้านการบริหารวิชาการของสถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในนี้ มีความครอบคลุมเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาการแนะนำแนวทางการศึกษา การนิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา การประสานความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และการส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการแก่ชุมชน

จากขอบข่ายและการกิจการด้านการบริหารวิชาการให้กำหนดให้ผู้บังคับการสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่ในสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้ความจริง แนวคิด วิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษานี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2556 : 45) ได้กำหนดแนวทาง การดำเนินงานด้านการบริหารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ดังนี้

1. กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการบูรณาการเรียนรู้ และกระบวนการทำงานของผู้เรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา
2. พัฒนาครุและผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นสำคัญ ในการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้นทำให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด การจัดการ ภาษาเหตุผลในการตอบปัญหาการพัฒนาความสามารถรู้แบบสาขาวิชาการ และการเรียนรู้ในปัญหาที่ตนสนใจ
3. พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย
4. รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครุนำผลการวิจัยมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 31) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติงานวิชาการด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไว้ในคู่มือการปฏิบัติงานของข้าราชการครู ดังนี้

1. ศึกษาและสร้างความตระหนักรถึงความสำคัญของการศึกษาวิเคราะห์วิจัยและการนำผลวิจัย มาใช้ในการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา
2. ศึกษา วิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้
3. ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาคุณภาพ การเรียนรู้ของผู้เรียน

4. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับข้อมูลและผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาระบวนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพนักเรียนในความรับผิดชอบ

5. สร้างเครือข่ายในการศึกษา วิเคราะห์วิจัยกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งภายใน โรงเรียนระหว่าง โรงเรียน เนตพื้นที่การศึกษาและส่วนกลาง

6. วิจัย ประเมินผล เพื่อพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา

จากข้อกำหนดและแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทโดยตรงในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครุผู้สอนตามนโยบาย หลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายทางการศึกษา เมื่องคุณ ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดทิศทางในการบริหารจัดการสถานะและมีอำนาจหน้าที่ในเชิงบริหาร ควบคุม ติดตามการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ของครุผู้สอน ดังนั้น การส่งเสริมการทำ วิจัยในชั้นเรียนในสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับทิศทางและนโยบายใน การบริหารสถานศึกษาและทัศนคติของผู้บริหารศึกษาที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัจจัยอุปสรรค สำคัญที่ทำให้การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ประสบผลสำเร็จ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย และขาดการส่งเสริมสนับสนุนครุผู้สอน ลั่งผลให้เกิด ปัญหาความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียนและครุผู้สอนมีทัศนคติว่าการวิจัยเป็น งานยาก ใช้เวลา many มีความยุ่งยากในการนำมาปฏิบัติ เป็นการเพิ่มภาระงานและความรับผิดชอบ การวิจัยเป็นเรื่องของการศึกษาค้นคว้าในระดับอุดมศึกษา เป็นงานวิจัยทางสถิติ และนำมาใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ได้น้อย ดังนั้น การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนขึ้นแรกจึงควร เริ่มต้นที่ผู้บริหารสถานศึกษา โดยการพัฒนาผู้บริหารให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยและ เสริมสร้างทัศนคติว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นมิติของการ ทำงานของผู้บริหารมืออาชีพ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ เป็นข้อมูล ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาและประเมินประสิทธิภาพบุคลกรในองค์กร

นักวิชาการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

แนวคิดของปัญชา อึ้งสกุล (2545 : 61-73) นักวิชาการที่มีบทบาทต่อแนวคิด การศึกษาค้นคว้าบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาของนักวิจัย หลายท่านกล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้ครุปฎิบัติงาน ในโรงเรียนให้มีกำลังและสามารถทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพจึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหาร เกี่ยวกับการส่งเสริมในการวิจัยในชั้นเรียนมี 5 ประการ ดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน การบริหารที่นำไปสู่ความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนย่อมอยู่ที่ความต้องการของผู้บริหารที่จะกำหนดนโยบายหรือคำสั่งที่ชัดเจน มีการจัดบุคลากร งบประมาณและวัสดุส่งเสริมการวิจัยที่เหมาะสม คือ

1.1 ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจูงใจ ได้แก่ การสร้างให้ลูกน้องหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกว่างานที่ปฏิบัตินั้นน่าสนใจ ท้าทายความสามารถและอยากรажางงานเพิ่มขึ้นหรือยังผู้ใต้บังคับบัญชาไว้ไม่ ผู้บริหารคาดหวังอะไรจากเขามาก่อนการปฏิบัติงานและเขาก็ต้องทำอย่างไรเพื่อให้ได้มาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้

1.2 ผู้บริหารต้องมีภาพความสำเร็จในการปฏิบัติงานตลอดแนวและมีการสนับสนุนความต้องการที่หลากหลายในบุคลากรในองค์การ โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานที่สำคัญ คือ การจัดให้มีการประชุมสัมมนาคระหว่างนโยบายร่วมกันในการปฏิบัติ การร่วมกันตรวจสอบความสอดคล้อง และความสมบูรณ์ของสภาพความสำเร็จในทุก ๆ ระดับของงานตั้งแต่ปัจจัยการดำเนินงาน ผลผลิต ไปจนถึงผลกระทบการร่วมกันประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของโรงเรียนมีการคาดคะเนกันว่าจะพัฒนางานของแต่ละบุคคลถือว่าเป็นสัญญาทุกคนต้องรักษาคำสัญญาและกลุ่มต้องช่วยกันคิดตาม ตรวจสอบช่วยเหลือให้แต่ละบุคคลหรือแต่ละบุคคลหรือแต่ละโรงเรียนบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ที่สัญญาไว้ตามกำหนดเวลา

1.3 ผู้บริหารต้องมีการเยี่ยมเยือน ໄต่ถามให้กำลังใจตลอดจนเสนอแนะต่อไปใหม่ ๆ ให้ผู้ปฏิบัติเป็นระยะ ๆ

2. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1 งานที่ทำเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ไม่เบื่อหน่ายเป็นสิ่งที่ท้าทายและต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่

2.2 มีอิสระที่จะทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างเต็มที่

2.3 มีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มหรือหน่วยงาน

2.4 ได้รับการยอมรับนับถืออย่างจริงจังในผลสำเร็จของงานที่ทำโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้บังคับบัญชา

2.5 การทำงานทำให้ผู้ทำเกิดการพัฒนาตนเอง ได้มีความรู้ทักษะความสามารถ ประสบการณ์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผู้บริหารต้องทำให้แต่ละบุคคลในหน่วยงานมีความรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ ได้รับการสนับสนุนในความสำเร็จของตน เชื่อว่าจะใช้ความสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่นิผลตอบแทนหรือผลลัพธ์จะมีความสำเร็จที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของ

กำลังความพยายามในการปฏิบัติงานของhexa

3. การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ให้ครุทระนถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารควรให้ครุได้รับรู้ความสำคัญการวิจัยในชั้นเรียนไว้ 9 ข้อ ดังนี้

3.1 ชื่นชมและกระตุ้นให้ครุเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การทำวิจัยเป็นพื้นฐาน

3.2 ส่งเสริมให้ครุทำการวิจัยและค้นคว้าหาความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

3.3 สนับสนุนให้ครุมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

3.4 เปิดโอกาสให้ครุไปศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นอกโรงเรียน ในช่วงเวลาว่างจากการสอน

3.5 ส่งเสริมให้ครุศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยการแนะนำให้ครุอ่านหนังสือเอกสารตำราและสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

3.6 ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้ครุทราบ

3.7 จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย

3.8 จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการค้านการทำวิจัย เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครุ

3.9 ติดตามเพื่อแก้ปัญหาข้อบกพร่องและจุดเด่นๆ ของครุจน ได้แนวทางปรับปรุงเพื่อทำการวิจัย

4. การมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำการวิจัยในโรงเรียนความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการบริหารงานวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพความรับผิดชอบเป็นภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจและเป็นความรับผิดชอบต่อการที่จะต้องรายงานและพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้เสมอ ความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมให้ครุมีความสามารถเพิ่มขึ้นนั้นมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ การส่งเสริมให้ครุทดลองวิจัยเทคนิคการสอน หลากหลายวิธี ให้ครุมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดอบรมสาขาวิชาการสอนเพื่อให้ครุคุ้นเคยกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ ยกประยุกต์มาใช้ในชั้นเรียนและสังเกตการสอน จัดทำวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ การประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอน ประเมินผลและติดตามผลงาน การประชุมปฏิบัติงาน

การประชุมปฐมนิเทศเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ ハウซีวิจารณ์งานของครูแบบติดีก่อโดยไม่ให้เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาพอที่จะเข้าร่วมประชุมอภิปรายปัญหาการสอน ให้ครูมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้นให้มีส่วนร่วมในการเลือกโสตทัศน์วัสดุอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการ ให้การศึกษาเพิ่มเติมแก่คณะครุ ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับวิชาครุเพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน ส่งเสริมให้ครูใช้โถงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครูเพื่อประเมินผลการเรียนห้องเรียนและจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะและค่าที่พักให้ครูที่ไปประชุมอบรมทางวิชาการ

5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยในโรงเรียนเป็นความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของข้าราชการครูด้านหนึ่ง ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการบริหารบุคคล โดยยึดหลักปฏิบัติกันมาตั้งแต่ต้นเดิมว่าเป็นการให้บำเหน็จความชอบที่ได้รับคัวขเนื่องจากบำเหน็จที่บุคคลมีความพึงพอใจเท่านั้นจึงสามารถนำมาใช้เป็นลิ่งจงใจในการปฏิบัติงานองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะดูได้จากเงินเดือน ความมั่นคง สภาพการปฏิบัติงานความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ลักษณะรูปแบบของการปกครองบังคับบัญชา โอกาสที่จะมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ความเข้ากันได้กับผู้ร่วมงานและผลงาน โยชน์ตอบแทนอื่น ๆ ฐานะทางสังคม การมีโอกาสประกอบกิจกรรมที่มีคุณค่า สภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกในองค์กร ให้กีดตามความมีการให้บำเหน็จรางวัล การเลื่อนขั้นตำแหน่งแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ดีย่อมเป็นเครื่องจูงใจให้บรรดาผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงานมีความกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความยั่นยานแข็งมีความมั่นใจและขวัญกำลังใจที่ดีอันเป็นหลักการให้บำเหน็จความดีความชอบแก่ข้าราชการพระบรมราชูปถัมภ์ความดีความชอบเป็นระบบของการประเมินผลที่จัดทำขึ้นเพื่อหาคุณค่าของบุคคลในแง่ของการปฏิบัติงาน และสมรรถภาพในการพัฒนาตนเอง โดยปกติผู้พิจารณาคือผู้บังคับบัญชาโดยตรง การพิจารณาผลงานอาจไม่ทำเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินและไม่จำเป็นต้องอาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สุเพ็ญศรี ปรัชญาวิทิน (2554 : 41-46) กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้วดังนี้

1. บทบาทด้านนโยบายและการวางแผน หมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้สนับสนุนนโยบายและแผนปฏิบัติการให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนนี้ ความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติและตรงกับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นภายในริบบท่องโรงเรียน มีทิศทางที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมบุคคลทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์กรต้องรับทราบทำความเข้าใจซึ้งและมีส่วนร่วมในการดำเนินการควบคุมการรายงานผลปฏิบัติงาน การตรวจสอบและการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียน

2. บทบาทด้านความรู้ทางการวิจัยของครู หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วยความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับการวิจัย ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ความรู้ความสามารถในการออกแบบวิจัย ความรู้ความสามารถในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ความรู้ความสามารถในการเลือกและ พัฒนาเทคนิคและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความรู้ความสามารถในการเลือกสถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างเหมาะสม ความรู้ความสามารถในการอ่านและเขียนรายงานการวิจัย

3. บทบาทด้านงบประมาณ หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษาได้เข้าไปเกี่ยวข้อง งานการเงินเพื่อที่สนับสนุนช่วยเหลือครูผู้สอน ได้ดำเนินการตามกิจกรรมหรือโครงการทำวิจัย ในชั้นเรียน โดยจัดหาแหล่งเงินอุดหนุนงานวิจัยจากบุคคล หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ชุมชนในท้องถิ่นและการจัดตั้งกองทุนเพื่อวิจัยตลอดจนการประสานงานให้ระบบการจัดการ การรับ-การจ่ายเงินดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้อง

4. บทบาทด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามี ส่วนช่วยเหลือครูผู้สอนในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยจัดหาเอกสาร ตัวรา วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ แหล่งการเรียนรู้ ห้องสมุด โสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น

5. บทบาทด้านการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อม หมายถึง การที่ผู้บริหาร สถานศึกษาได้สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาระบวน การเรียนรู้ สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการจัดบริเวณ โรงเรียน อาคารเรียน ห้องเรียน ให้น่าอยู่ สะอาดและปลอดภัย

6. บทบาทด้านการพัฒนาบุคลากรครูผู้สอน หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูผู้สอนให้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะการเรียนการสอนทางด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน โดยวิธีการฝึกอบรม การสัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการการศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น

สุวรรณศิล ตามชู (2553 : 24-31) กล่าวว่า ผู้บริหารในสถานศึกษาต้องมีบทบาทจัดให้มีการวิจัยและพัฒนาในสถานศึกษา การวิจัยเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องทำการบริหารการวิจัยและ พัฒนามีการดำเนินการดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการกระตุ้นให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน จنبบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยที่ผู้บริหารส่งเสริมให้มีนโยบายและแผนการปฏิบัติงานวิจัย ในชั้นเรียน จัดกระบวนการบริหารที่สนับสนุนด้านเงินทุนและจัดหาอุปกรณ์ประกอบการวิจัยหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สนับสนุนครูแต่ละคนให้อื้อต่อการทำางานวิจัยและมีโอกาสใช้ความรู้

ความสามารถอย่างเต็มที่และติดตามผลการปฏิบัติงานวิจัยของครูเรื่องอย่างต่อเนื่อง

2. การมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายทำวิจัยในโรงเรียนเป็นพันธะผูกพันที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการดูแลเอาใจใส่ ค่อยให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการมองเห็นคุณประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนซึ่งผู้บริหารต้องกระตุ้นให้ครูและวงหาความรู้ใหม่ ๆ เทคนิคหรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

4. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการยกย่องชมเชยครูที่มีความสามารถในด้านงานวิจัยโดยผู้บริหารจะค่อยให้กำลังใจ ทำให้ครูมีกำลังใจต่อการทำงานวิจัยของผู้วิจัยเป็นผลสำเร็จและสร้างแรงบันดาลใจช่วยให้ผู้วิจัยนั้นมีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ รวมทั้งผู้บริหารเป็นสื่อกลางที่ช่วยเผยแพร่งานวิจัยให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักกันอย่างแพร่หลายแก่ครูผู้ทำวิจัย

5. บทบาทของผู้บริหารต่อการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียนเป็นพหุคิริกรรมการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนเมื่อเข้าดำเนินการแทนผู้บริหารโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้เก่งผู้วิจัยให้เกิดประสิทธิภาพในงานวิจัยอย่างสูงสุด

คชาภรณ์ พันทประเสริฐวุฒิ (2553 : 31-41) กล่าวว่า บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. การส่งเสริมให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน การให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ครูจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดี มีเจตคติที่ดี เป็นแรงเสริมที่จะทำให้เกิดความต้องการในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารสามารถดำเนินการส่งเสริมได้ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ ผู้บริหารควรมีการปฐมนิเทศประชุมชี้แจงครูในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งให้เห็นความสำคัญของการวิจัยและเป็นมาตรการข้อหนึ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ที่จะต้องส่งเสริมให้ครูทุกคนได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน

1.2 จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครูทราบถึงวิธีการทำวิจัยที่คุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีคือการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน

1.3 การส่งเสริมให้ครูไปศึกษาดูงานกับโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนจะสร้างประสบการณ์ที่ให้แก่ครู เป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจใน

การพัฒนาตนเอง

1.4 สร้างครูผู้นำทางการวิจัย ถึงแม้จะมีการดำเนินการอบรมให้ความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนแล้วก็ตาม ก็ยังคงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนอีกมากเป็นรูปธรรมโดยเฉพาะครูซึ่งยังไม่เคยผ่านการวิจัยมาก่อน ฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรจะสร้างครูผู้นำในการทำวิจัยจำนวนหนึ่งก่อนเป็นการนำร่องและเป็นแกนนำที่คอยให้คำแนะนำแก่ครูที่พึ่งเริ่มทำการวิจัย

2. การส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูในสถานศึกษาทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยต้องเริ่มจากตัวผู้บริหารเอง โดยกำหนดการวิจัยงานในภาพรวมของโรงเรียน นำผลการวิจัยมาใช้ในการบริหารปรับปรุงพัฒนางาน ผลสะท้อนที่ตามออกมาคือ การสร้างคณะกรรมการดำเนินการงานวิจัยในสถานศึกษา เมื่อครูเห็นแบบอย่างที่ดีและเห็นผลประโยชน์ในการทำวิจัยไปใช้ในการพัฒนางาน ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้วย

3. การส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน ควรดำเนินการตั้งแต่กำหนดนโยบายให้ชัดเจน เพื่อที่ครูจะได้มีแนวทาง เป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน ส่งเสริมการให้ความรู้ ทักษะ เทคนิค การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมการใช้สื่อในการเรียนการสอน สนับสนุนการผลิตสื่อ และการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนส่งเสริมให้ครูมีความต้องการในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนด้วยการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหาอย่างมีระบบ ส่งเสริมให้ครูสร้างผลงานทางการวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้ข่าวลือและกำลังใจแก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อผลของการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลไปถึงประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนที่จะเป็นอนาคตที่ดีของชาติสืบไป

4. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและยุติธรรมแก่ครูทุกคน โดยสามารถให้การส่งเสริมความก้าวหน้าได้ดังนี้ มอบหมายความไว้วางใจให้โดยมอบหมายภาระหน้าที่ที่สำคัญให้ปฏิบัติให้การสนับสนุนในการทำงาน เปิดโอกาสให้ความก้าวหน้าทางตำแหน่งหน้าที่การทำงานและการเลื่อนระดับ ส่งเสริมให้เป็นครูแกนนำ ครูดีเด่น ครูแห่งชาติ ตามลำดับ พิจารณาความคุ้มครองให้เป็นกรณีพิเศษ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียนแก่สาธารณะและสนับสนุนให้นำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

ไฟพระ พัตตาสิงห์ (2554 : 56) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนใน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การส่งเสริมให้ครูมีความรู้ด้านการทำการวิจัยโดยการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ การปฐมนิเทศ การอบรม เชิงปฏิบัติการ การศึกษาดุลยาน สร้างครูผู้นำทางการเป็นการนำร่องและเป็นแบบนำทำการวิจัย ผู้บริหารต้องให้ความสนใจต่อความต้องการของครู

2. ด้านการส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูผู้สอนลงมือทำวิจัยในชั้นเรียนตามขั้นตอนการวิจัย การแต่งตั้งคณะกรรมการ การสร้างบรรยายกาศ การสร้างขวัญ และกำลังใจในการทำการวิจัย

3. ด้านการส่งเสริมให้ครูนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน หมายถึง ส่งเสริมเพื่อเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล ต่อองค์การ พัฒนาคนให้มีนิสัยไฟร์ รู้จักค้นหาความรู้ให้เกิดคุณประโยชน์ในแนวทางปฏิบัติต่อครู อย่างเต็มภาคภูมิ ต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีระบบ นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งด้านวิธีสอนและวัสดุรรมใหม่ ๆ

4. ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงานของครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การนำผลงานวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน มองความไว้วางใจให้โดยมองหมาย ภาระหน้าที่ที่สำคัญให้ปฏิบัติให้การสนับสนุนการทำงาน เปิดโอกาสให้มีความก้าวหน้าทางตำแหน่งหน้าที่การทำงานและการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น ส่งเสริมให้ครูเป็นแบบนำ ครุต้นแบบ ครูแห่งชาติ ได้รับการพิจารณาความตื้นความชอบ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยแก่สาธารณะ อย่างต่อเนื่อง

5. การยกย่องเชิดชูครูทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การยอมรับในความสามารถของครูที่มีผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียน ต้องเน้นในการให้ข่าวดีและกำลังใจแก่ครูแต่ละคน การยกย่องให้เกียรติและรางวัลในความสำเร็จในการทำงาน ประกาศยกย่องชมเชยครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนให้โอกาสแสดงผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียนมีการเผยแพร่ผลงานแก่สาธารณะ สนับสนุนให้เป็นครูแบบนำทางการวิจัยในชั้นเรียน

สุชาตินี กัญจน์ (2558 : 21-27) กล่าวถึง แนวทางการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ของสุวิมล วงศานิช (2554 : 78-79) มี 8 ด้าน ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดแนวทางปฏิบัติโดยมีแผนงานโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นเรียน การสร้างและการพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยบริหารจัดการด้านการวิจัยด้านๆและสนับสนุนด้านงบประมาณ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนการนิเทศติดตามผล

2. การสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในด้านอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ
 3. การวางแผนกระบวนการคิดตามช่วงเหลือการทำวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำระบบ และปฏิบัติตามระบบติดตาม นิเทศ กำกับเพื่อช่วยเหลือแก้ปัญหา อุปสรรคแก่ครูในการวิจัย ในชั้นเรียน
 4. การส่งเสริมนบริษัทให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มครุในโรงเรียน หมายถึง การสร้างบรรยากาศเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยการจัดนิทรรศการจัดการประชุมทางวิชาการ สร้างมาตรฐานกิจกรรม ทำวารสารหรือจดหมายข่าวในโรงเรียน
 5. การสังเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน หมายถึง การสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับผลการวิจัยในรายงานการวิจัยในชั้นเรียนต่าง ๆ ของโรงเรียนที่มีการศึกษาภายใต้ประเด็นวิจัยเดียวกัน แต่อาจมีความแตกต่างในวิธีดำเนินการหรือแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลการวิจัยที่มีกระชับกระจาบให้ชัดเจนและได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ
 6. การจัดกิจกรรมเผยแพร่องค์ความรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน หมายถึง การนำเสนอผลงานวิจัยในชั้นเรียนให้ผู้อื่นทราบ โดยการใช้เอกสาร เอกสาร ผลงานวิชาการ จัดประชุมทางวิชาการ ทั้งในโรงเรียนและได้รับการสนับสนุนให้เผยแพร่จากหน่วยงานนอกโรงเรียน
 7. ยกย่องให้กำลังใจสิ่งตอบแทนเป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงความพอใจชื่นชม ยกย่องให้รางวัลแก่ครูผู้มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียน
 8. การวางแผนฐานข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียน หมายถึง การนำงานวิจัย ในชั้นเรียนของครูไว้เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลข่าวสารสนับสนุนในการบริหารจัดการเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอนและสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
- มั่นหมาย วรรณบันธุ์ (2559 : 32-33) ได้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมและสนับสนุน การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
1. การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน คือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะการวิจัย โดยกิจกรรมที่ควรจัดให้ได้แก่ อบรมสัมมนาการวิจัย เชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากสถานบันต่าง ๆ การส่งเสริมงานวิจัยเป็นกลุ่ม โดยมีครูผู้นำด้านวิจัย ส่งเสริมให้นักคิดการในหน่วยงานได้ศึกษาต่อ ตลอดจนให้คำปรึกษา นิเทศติดตามผลการดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์หรือนักคิดที่มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านการวิจัย เป็นต้น
 2. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนในด้านเวลา ในการวิจัย แต่ละเรื่องต้องอาศัยเวลาดำเนินการที่ยาวนาน ตั้งแต่เลือกหัวข้อหรือปัญหาที่จะทำวิจัย การศึกษา

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปอภิปรายผลการวิจัยและ การเขียนรายงานการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยจะต้องบริหารเวลาเพื่อการวิจัยด้วยการทำปฏิทินดำเนินการวิจัย จะช่วยให้การดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีความค่อนข้าง

3. การจัดสรรงบประมาณในการวิจัยในชั้นเรียน คือ ปัจจัยด้านงบประมาณในการจัดทำวิจัยเพื่อการวิจัยเรื่องหนึ่ง ๆ ย่อมเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นเรื่องทุนอุดหนุนเป็นปัจจัยหรือ หน่วยงานต้นสังกัดจำเป็นต้องมีความสามารถในการแสวงหาหรือจัดสรรงบประมาณสำหรับใช้จ่าย ได้อย่างเหมาะสม

4. ปัจจัยด้านอุปกรณ์ แหล่งศักดิ์ศรีและเครื่องมืออำนวยความสะดวกในกระบวนการสอนฯ ได้แก่ เอกสาร ตำรา วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีเครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์ ตู้เก็บเอกสาร ตลอดจนการบริการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษา ศักดิ์ศรีและการวิจัย

5. ปัจจัยด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย คือ การให้ความร่วมมือสนับสนุนและการช่วยเหลือในการวิจัย ได้แก่ ที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อนครุ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง หน่วยงานอื่นๆ หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการให้ความร่วมมือจากนักเรียน ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

6. ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำวิจัย เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการกระตุ้นให้ครุผู้ทำวิจัยได้ทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยและผู้บริหารจะต้องสร้างให้มีขึ้นภายในโรงเรียน ได้แก่ แรงจูงใจภายในและภายนอก แรงจูงใจภายใน คือ การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย ส่วนแรงจูงใจภายนอก คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วทั้งหมด

กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์ (2555 : 14) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครุทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพด้วย กระตุ้นให้ครุผู้สอนมีการปฏิบัติตามด้านการศึกษาศักดิ์ศรี หรือการคิดแก้ปัญหาการเรียนการสอน ด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน โดยอาศัยทักษะการปฏิบัติตามของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านที่สำคัญ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน

สถาปนิก ศิริทรัพย์ (2555 : 37) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครุทำวิจัยในชั้นเรียนให้ได้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทที่ต้องดำเนินการ ดังนี้ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นและสนับสนุนให้ครุในโรงเรียนมีการศึกษาศักดิ์ศรี หรือคิดแก้ปัญหาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยโดยอาศัยทักษะการปฏิบัติตามของผู้บริหารใน

ทุก ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบายและวางแผนการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนงบประมาณให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และบทบาทผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนจะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนเก่ง เป็นคนดีและมีความสุขตามนโยบายการปฏิรูป การศึกษา

อรัญญา พลเจียง (2555 : 22) กล่าวถึง การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นบทบาทหลักของผู้บริหารที่มีมุ่งเน้นการสนับสนุน การทำวิจัยในของครูสายปฏิบัติการสอน ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ติดตาม ประสานงานอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอนและต้องเป็นผู้สร้างความศรัทธา ความเสียสละ ให้เกิดกับครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นแรงผลักดันให้งานวิจัยในชั้นเรียนของครูออกมา มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างแท้จริงและให้ครูมีกำลังใจในการขัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม เข้าร่วมการประชุม สมมนาและไปทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ สามารถนำมาประยุกต์และปรับปรุง การเรียนการสอนให้ดีขึ้นเพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ส่งผลให้การศึกษามีคุณภาพดีขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาศักยภาพของครู ให้เป็นนักวิจัยทางการศึกษาด้วย ทั้งนี้การดำเนินการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องกำหนดเป็นนโยบายหลักของโรงเรียน และดำเนินการใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย และด้านการสนับสนุนงบประมาณการทำวิจัย ตามกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพของจรเดมมิ่ง (Deming circle) หรือกระบวนการบริหารแบบ PDCA ซึ่งมี 4 ขั้นตอน คือ Plan (P) การวางแผน DO (D) การดำเนินการ Check (C) การตรวจสอบประเมินผล และ Act (A) การพัฒนาปรับปรุง

ศิริพร เทพราช (2557 : 40-41) กล่าวว่า แนวทางการส่งเสริมนักศึกษาด้านงานวิจัย ในชั้นเรียนของผู้บริหาร ครูสามารถนำมาใช้ในการพัฒนา หรือปรับปรุง แก้ปัญหาการจัดการเรียน การสอนให้ดีขึ้น ได้โดยการสนับสนุนส่งเรียนในทุก ๆ ด้าน ด้านความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงาน ด้านแหล่งข้อมูลการทำวิจัย ด้านงบประมาณ การทำวิจัย ตลอดจนการให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีศักยภาพสูงขึ้น

จากแนวคิดของนักวิชาการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขอสรุปแนวคิดของนักวิจัย ที่มีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบด้วย บัญชา อิ่งสกุล (2545) สุวรรณลี ตามชู (2553) คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐ (2553) สุเพ็ญศรี ปรัชญาวนิ (2554) ไฟระ พัฒาสิงห์ (2554)

และ มั่นคง化 วรรณขันธ์ (2559) เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้ มี 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนักศึกษาที่ทำวิจัย ในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ดังนี้

3.1 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน

ในการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานนี้ ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดกระบวนการบริหารงานที่ชัดเจนและเอื้อต่อการดำเนินการวิจัย ในชั้นเรียนของครูผู้สอนสอดคล้องกับความต้องการหรือความสนใจของครูผู้สอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้

การที่ผู้บริหารจะบริหารงานให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรนี้ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงหลักในการจุงใจโดยพิจารณาว่า ได้กระตุ้นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความรู้สึกว่างานที่ปฏิบัติอยู่นั้นน่าสนใจ ท้าทายความสามารถและอยากทำงานเพิ่มขึ้น ดังนั้นการกระตุ้นให้ครูมีความตระหนักและสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรเริ่มต้นที่ การสร้างความรู้ความเข้าใจและมีเป้าหมายในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ร่วมกับ โดยผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีนโยบายและแผนการปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุน การทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจนสอดคล้องกับพัฒณ์ โอะยะกุ (2552 : 50) กล่าวว่า การกำหนดนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุผล ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ผู้บริหารต้องจัดกระบวนการบริหารให้เอื้อต่อการดำเนินงาน วิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับความต้องการความสนใจของผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารควรมีนโยบายและข้อกำหนดที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการวิจัยประชุมชี้แจงครูเพื่อให้ครูทราบวัตถุประสงค์ในการทำการวิจัย กำกับดูแลตามและให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

อนุสา บุญเรือง (2554 : 30-31) กล่าวว่า การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารส่งเสริมให้มีนโยบายและแผนการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียน โดยการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนครูให้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการสนับสนุนด้านเงินทุน และจัดหาอุปกรณ์ประกอบการวิจัย เช่น เอกสาร ตำราหรือสิ่งอ่านที่ความหลากหลาย ฯ มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารมีการนิเทศและติดตามผลการปฏิบัติงานวิจัยและเป็นที่ปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

นอกจากนี้ จีระศักดิ์ จันทร์สว่าง (2558 : 58) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จได้นั้น ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์และแหล่งวิชาการเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ครูดำเนินการวิจัย

ได้สำเร็จเพราะในการทำวิจัยต้องมีสิ่งอ่านวิเคราะห์ความสะดูรและวัสดุอุปกรณ์เพียงพอ มีเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้สำหรับศึกษาค้นคว้า ซึ่งหมายถึง เอกสาร ตำรา วารสารงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง เครื่องคอมพิวเตอร์ ห้องทำงานสำหรับค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศตลอดจนงานบริการด้านอื่น ๆ ภายในโรงเรียน สอดคล้องกับ พชวิชญ์ โโซงาภูล (2552: 50) ที่ได้กล่าวถึงปัจจัยเพิ่มเติมที่จะการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ไว้ว่า ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอ่านวิเคราะห์ความสะดูรและการวิจัยในชั้นเรียน คือ การให้ความช่วยเหลือคุณแล้วเอาใจใส่ในด้านการเงิน วัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากร่างกาย ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานวิจัย จัดหากระดาน คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดคำนวณ การประสถาน งานหาแหล่งทุนจากหน่วยงานเอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

สรุป ได้ว่า การส่งเสริมในเกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้บุคลากรดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ได้สำเร็จ โดยมีการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการประชุมชี้แจง จัดสรรงบประมาณการวิจัย อ่านวิเคราะห์ความสะดูรค้นคว้าเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ จัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาให้เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีระบบการนิเทศติดตามการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

3.2 ด้านการให้การยอมรับนักอุดรผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

การให้การยอมรับนักอุดรผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นหนึ่งในวิธีการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานแก่ครูผู้สอน ทำให้ครูเกิดความภาคภูมิใจในผลงานการวิจัยของตนเอง เนื่องจากได้รับการยอมรับในความรู้ความสามารถสามารถดำเนินการวิจัยจากผู้บริหารสถานศึกษาและเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้เกิดการสร้างสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร สร้างความชื่นชม แรงเสริมทางบวก และกำลังใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การให้ความยอมรับนักอุดรผู้ทำวิจัยจึงเป็นการบริหารเพื่อให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานวิจัย มีขวัญกำลังใจ สร้างบรรยายการที่ดีในการทำงาน กระตุ้นให้ครูเกิดความรู้สึกรับผิดชอบและสามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีนักวิชาการศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับการให้การยอมรับนักอุดรผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

สิริรานี วสุภัทร (2551 : 118) ให้ความหมายของการยอมรับว่า หมายถึง การเห็นคุณค่าความสามารถของบุคลากร รู้จักมองส่วนดีของกันและกัน จะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้แต่ละบุคคลมีความภูมิใจในตนเอง ส่งผลให้มีความสุขในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นและเติมใจที่จะ

ปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จอย่างเต็มที่ ในการปฏิบัติงาน โรงเรียนควรส่งเสริมบุคลากรให้แสดงหัวแนวทางแห่งความสำเร็จและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานและยอมรับในความสำเร็จ และผลงานของครูและผู้เรียน

ดวงสมร ราฐกุล (2551 : 49) กล่าวว่า การยอมรับครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานให้แก่ครู โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความเชื่อถือไว้วางใจ เปิดโอกาสให้ครูได้ทำงานวิจัยอย่างอิสระภายใต้วัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษาร่วมถึงการรับฟังความคิดเห็นของครูในการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจ มีความภาคภูมิใจในผลงานวิจัย เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และพัฒนางานวิจัยให้เกิดประสิทธิ

ไฟพระ พัดดาสิงห์ (2554: 56) กล่าวว่า การยกย่องเชิดชูครูทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การยอมรับในความสามารถของครูที่มีผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียน ต้องเน้นในการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูแต่ละคน การยกย่องให้เกียรติและรางวัลในความสำเร็จในการทำงาน ประการยกย่องชมเชยครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน ให้โอกาสแสดงผลงานทางการวิจัยในชั้นเรียน มีการเผยแพร่ผลงานแก่สาธารณะชนสนับสนุนให้เป็นครูแก่นนำทางการวิจัยในชั้นเรียน

พงษ์ศักดิ์ ผลบุญพ (2554 : 29-30) กล่าวว่า การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย ในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็น และยอมรับ ความสามารถของผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ ประสบการณ์การวิจัยในชั้นเรียนและเผยแพร่ผลงานวิจัยของครู ให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งได้รับความเชื่อถือไว้วางใจและได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้อื่นและเมื่อได้ทำงานอย่างหนึ่ง ประสบผลสำเร็จ การยอมรับนับถือแฟ่กอยู่กับความสำเร็จในงานนั้นด้วย ครูหากได้รับการยอมรับ การเชื่อถือไว้วางใจและยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ตลอดจนยอมรับในความรู้ ความสามารถของตนเองแล้วย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจ มีความภาคภูมิใจ รู้สึกเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จ

จักรกฤษณทร์ บ่อเงิน (2560 : 29) กล่าวว่า การให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการให้เกียรติและการยกย่องครูที่มีความรู้ความสามารถในการวิจัย ซึ่งผู้บริหาร ต้องทำให้ครูเกิดกำลังใจและเกิดแรงบันดาลใจ เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการ มีความภาคภูมิใจในผลงานวิจัยของตนเองรวมทั้งช่วยเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักกันอย่างแพร่หลาย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการยกย่อง ชมเชย ยอมรับความสามารถและประสบการณ์ของครูผู้ทำวิจัยรวมทั้งส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

3.3 ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนและยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการกระตุ้นให้ครูตระหนักรู้ในคุณประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนให้ครูศึกษาค้นคว้า แก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการสนับสนุนให้ครูมีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน สามารถศึกษาค้นคว้าและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยได้ดังที่นักวิชาการศึกษา พิชิต ฤทธิ์ธรรญ (2559 : 318-319) ได้กล่าวถึง การพัฒนาศักยภาพในการทำวิจัยของครูว่า การที่ครูจะสามารถจะสามารถทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ได้ดีนี้ ครูจะต้องมีคุณลักษณะของครูนักวิจัยอย่างน้อย 5 ประการ คือ 1) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2) มีจิตวิสัยที่มีความเชื่อและความตระหนักรู้ในคุณค่าต่อการวิจัยที่ช่วยในการปรับปรุง พัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ของครู ได้จริง 3) มีทักษะในการปฏิบัติการวิจัย 4) มีจารยานบรรณนักวิจัย และ 5) มีการใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หากผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาว่าครูส่วนใหญ่ยังไม่มีคุณลักษณะของครูนักวิจัยดังกล่าว ก็ต้องพัฒนาครูให้มีคุณลักษณะของครูนักวิจัยด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครูได้รับความรู้ เกิดทักษะการวิจัย มีจิตวิจัยและลงมือปฏิบัติจริงในการทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีการนิเทศให้คำแนะนำดำเนินการแก่ครูผู้วิจัย

พัชริชญ์ โภงยาภูล (2552 : 59) กล่าวว่า การให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ถูกต้องแก่ครูจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ดี มีเจตคติที่ดี เป็นแรงเสริมที่จะทำให้เกิดความต้องการในการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้บริหารสามารถดำเนินการส่งเสริมได้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ผู้บริหารควรมีการปฐมนิเทศประชุมชี้แจงครูในเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งให้เห็นความสำคัญของการวิจัยและเป็นมาตรการข้อหนึ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ ที่จะต้องส่งเสริมให้ครูทุกคนได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน การที่จะเตรียมความพร้อมให้แก่ครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำเป็นต้องปฐมนิเทศครูให้เข้าใจถึงความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนเสียก่อนเพื่อที่จะได้มีทัศนคติที่ดีและมีความพยายามในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครูทราบถึงวิธีการทำวิจัย เห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอน

3. การส่งเสริมให้ครูไปศึกษาดูงานกับโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนจะสร้างประสบการณ์ที่ดีให้แก่ครู เป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง

นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษานาชาติใช้ผลการวิจัยประกอบการตัดสินใจในเชิงบริหาร นอกจากจะต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้แล้ว ผู้บริหารจะต้องดิดตามการทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง เมื่อรับรู้ผลการวิจัยของครูแล้วต้องใช้ผลการวิจัยเหล่านั้นมาประกอบการตัดสินใจในการส่งเสริมการทำวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น จัดโครงการฝึกอบรมพัฒนาครุ丹้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การจัดปัจจัยเอื้ออำนวยต่อการวิจัย การจัดกิจกรรมและบรรยายทางวิชาการที่เน้นการทำวิจัยและใช้ผลการวิจัยของครู รวมทั้งจัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูเกียรติครูนักวิจัยที่ได้ทำการวิจัยและใช้ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (พิชิต ฤทธิ์จันทร์. 2559 : 322) จากข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิจัยหลายท่าน ดังนี้

บัญชา อึ้งสกุล (2545 : 72) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการให้ความสำคัญและมองเห็นคุณประโยชน์ของงานวิจัยที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารหรือหน่วยงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจในการกระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่

1. ชี้นำ กระตุ้นให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัย เป็นพื้นฐาน

2. ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยและค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อ การปรับปรุงการเรียนการสอน

3. สนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

4. เปิดโอกาสให้ครูไปค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นอกโรงเรียนในเวลาว่างจากการสอน

5. ส่งเสริมให้ครูศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยการแนะนำให้ครูอ่านหนังสือ ตำรา เอกสารและวารสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

6. ติดต่อประสานงานเพื่อแสวงหาแหล่งความรู้หรือที่ปรึกษางานวิจัยให้

7. จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและแนวปฏิบัติงานวิจัย
8. จัดให้มีการประชุมปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของครู

9. จัดให้มีการเชิญวิทยากรมาบรรยายเสริมความรู้เรื่องการวิจัย

10. นำผลงานวิจัยในโรงเรียนไปใช้เพื่อวางแผนกำหนดคุณภาพของโรงเรียน

ดวงสมร ราวุธกุล (2551 : 49) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นการสูง ใจให้ครูทำวิจัยและนำผลงานการวิจัยไปพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการที่ให้เห็นถึงประโยชน์ของการทำงานวิจัยในชั้นเรียน โดยการมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสนใจของครู มอบอำนาจหน้าที่แก่ครูผู้ปฏิบัติงานวิจัย ให้อิสระในการปฏิบัติงานและนำผลงานการวิจัยในชั้นเรียนมากำหนดเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน จัดอบรม ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติงานวิจัย ร่วมวางแผนและออกแบบงานวิจัยให้กับครูอย่างต่อเนื่อง เพย์พร์เกียรติคุณของครูผู้ทำวิจัย ให้รางวัลผลงานที่ดีเด่นและส่งผลงานเข้าประกวดทั้งในระดับเขตพื้นที่และระดับประเทศ เพย์พร์ผลงานการวิจัยให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย เปิดโอกาสให้ครูได้รวมกลุ่มเพื่อพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน

คำพ้อง อินทรีวิมาน (2553 : 14) กล่าวว่า ผู้บริหารมีบทบาทด้านการพัฒนาความรู้แก่ครูผู้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ส่งเสริมความรู้แก่ครูผู้ทำวิจัย โดยการบ่ายเบิกและส่งเสริมให้ครูหาความรู้ใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้ไปศึกษาแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยในเขตพื้นที่ เป็นต้น จัดอบรมประชุมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้วยการทำวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง

นภาพร สิงหทัต (2553 : 36) กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาสมรรถภาพด้านการวิจัยให้แก่ครูและบุคลากรประจำการทางการศึกษา ในฐานะนักวิจัยประจำโรงเรียนว่า สมรรถภาพพื้นฐานทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรประจำการจะช่วยให้มีความรู้และทักษะที่ดีต่อการวิจัยจะเป็นการวิจัยจะเป็นการอื้ออำนวยให้ความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรของหน่วยงานต่าง ๆ และนำความรู้ทางด้านการวิจัยไปใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา เทคนิควิธีสอนตลอดจนสื่อการเรียนการสอนอันเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น

กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์ (2555: 19) กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาบุคลากร ในโรงเรียน ให้ศึกษาหาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาด้วยกันกว่าข้อมูลต่าง ๆ

มติชนา วรรณขันธ์ (2559 : 33) ได้กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียน กือ ปัจจัยด้านความรู้และทักษะการวิจัยโดยกิจกรรมที่ควรจัดให้ ได้แก่ อบรมสัมมนา การวิจัย เซิร์ฟเวอร์ทั่งคุณภาพจากสถาบันต่าง ๆ การส่งเสริมงานวิจัยเป็นกลุ่มโดยมีครุผู้นำด้านวิจัย ส่งเสริมให้นักการในหน่วยงานได้ศึกษาต่อ ตลอดจนให้คำปรึกษา นิเทศคิดตามผลการดำเนินการ วิจัยอย่างต่อเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์หรือนักคิดผู้มีความรู้และเชี่ยวชาญ ด้านการวิจัย

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมในการพัฒนาครุให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถด้านการวิจัยโดยส่งเสริมให้ครุศึกค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม จัดประสบการณ์เกี่ยวกับ การทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครุ ส่งเสริมให้ครุนำวิจัยไปใช้ในชั้นเรียนอย่างสมำ่เสมอและใช้ผลการวิจัย ในชั้นเรียนมาประกอบการตัดสินใจเชิงการบริหาร

3.4 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ที่เพิ่งปฏิบัติจะต้องผล ให้สถานศึกษามีระบบการบริหารงานและบริหารบุคลากรที่มีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด การแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็น การแสดงออกถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและความเอาใจให้ความช่วยเหลือและ สนับสนุนให้ครุผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่องและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการแสดงบทบาทหน้าที่ อย่างสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถโน้มน้าว ใจ หรือชี้นำให้บุคลากรใน สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและตระหนักในจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา เกิดการรวมพลัง ประสานสัมพันธ์กันเพื่อพัฒนาวิชาชีพและงานวิชาการ ซึ่งเกี่ยวโดยตรงกับคุณภาพของ การจัดการเรียนการสอนและคุณภาพของนักเรียนซึ่งเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาเพื่อให้ บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สิรรานี วสุกัทร. 2551 : 27) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาใน ฐานะผู้นำทางวิชาการจึงมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารควร มีบุคลิกภาพของความเป็นผู้นำในการทำวิจัยในสถานศึกษา มีความกระตือรือร้น กระตุ้น ให้กำลังใจ แก่ครุผู้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผู้บริหารมีทักษะความรู้ความสามารถด้านการวิจัย สามารถ ถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัย เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและมีส่วนร่วมในการวิจัยในชั้นเรียนของ ครุผู้วิจัย อีกทั้งผู้บริหารต้องสร้างสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานวิจัยเพื่อ กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ครุทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้อืดต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุ สร้างปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือในการทำงานระหว่างผู้บริหาร

กับครูผู้วิจัย และเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำงานร่วมกัน ให้คำปรึกษาช่วยเหลือกันเสริมสร้าง ประชาธิปไตยในการทำงานภายในโรงเรียน และให้ทุกคนเคารพในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในการสนับสนุนการทำ วิจัยในสถานศึกษา โดยผู้บริหารจะรู้เรื่องการบริหารและจัดการบริหาร โรงเรียนของตนเสียก่อน พยายามทำโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสร้างคุณลักษณะสำคัญของการเป็น ผู้บริหารและนักวิจัยในคนเดียวกันให้มีความพร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพการวิจัยที่มีคุณค่า ดังนี้
(สำนักงานเลขานุการครุศาสตร์ 2555 : 13-14)

1. พัฒนาความเป็นเลิศของบุคคล หมายถึงผู้บริหารและทุกคนในองค์กรต้องมี ความกระตือรือร้น ไฟรุ้ง เสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ สร้างสรรค์ผลงานและพัฒนาคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง

2. พัฒนารูปแบบการคิด เป็นวิธีปฏิบัติที่นักวิจัยต้องฝึกให้เกิดทักษะ มีลำดับเป็น ขั้นบันได คือ 1) บันทึกข้อมูลและประสบการณ์ จดบันทึกรายวันและใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ 2) จัดระบบข้อมูล จัดระเบียบและคัดสรรสิ่งที่พูน 3) ตีความข้อมูล มองในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งด้านวัฒนธรรมบริบทของโรงเรียนของชุมชน 4) สัมมิชฐานเหตุการณ์จากข้อมูลที่ได้ จัดหมวดหมู่และให้ความหมายจากขั้นก่อน 5) ทำข้อสรุป ซึ่งเป็นความสามารถของสมองที่ได้ จากการคิดอย่างเป็นขั้นตอน 6) ลงความเห็นต่อเหตุการณ์ที่สังเกต เกิดความเชื่อมั่นใจจาก กระบวนการคิด และ 7) ตัดสินใจปฏิบัติต่อสิ่งที่พูนเห็น ทักษะการคิดทั้ง 7 ขั้นนี้ ผู้บริหารและ ทุกคนในโรงเรียนต้องฝึกและปฏิบัติเป็นระบบ ซึ่งจะนำไปสู่ความเชื่อมโยงและการปฏิบัติเป็นนิสัย งานเกิดวงจรสะท้อนกลับ (Reflective thinking) คือ การคิดบทบทวนสะท้อนกลับมาเพื่อเลือกข้อมูล ใหม่ ตีความใหม่ หากความเชื่อใหม่ สรุปใหม่ นำไปสู่ความเชื่อที่พูนแล้วนำไปปฏิบัติเป็นวงจร การพัฒนาการเรียนรู้

3. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ผู้บริหารต้องสร้างพลังให้แก่บุคลากรในโรงเรียนให้ เกิดความคิดประณญาณในเป้าหมายที่พึงประสงค์ร่วมกัน

4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม เป็นลักษณะการทำงานเป็นหมู่คณะ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสมาชิก และสร้างการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

5. การคิดอย่างเป็นระบบ

ขั้นตอนดังกล่าว เป็นวิธีการวิจัย เป็นวิธีการเรียนรู้และเป็นวิธีการแก้ปัญหา หากทุกคนในโรงเรียนคิดอย่างเป็นระบบก็เป็นโอกาสที่โรงเรียนจะพัฒนาเป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้เกิดปัญญาและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเริ่มตั้งแต่ผู้บริหาร ครู นักเรียนและชุมชนที่ เกี่ยวข้องภายใต้การวิจัยที่ควบคู่ไปกับการปฏิบัติอย่างจริงจัง

มีนักวิชาการศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีความรับผิดชอบของผู้บริหารที่มีต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

บัญชา อั่งสกุล (2545 : 73) กล่าวว่า ความรับผิดชอบมีความสำคัญต่อการบริหารงานวิจัยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพความรับผิดชอบเป็นภาระผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มใจและเป็นความรับผิดชอบต่อการที่จะต้องรายงานและพร้อมที่จะให้ตรวจสอบได้เสมอ ความรับผิดชอบของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมให้ครูมีความสามารถเพิ่มขึ้นนั้น มีดังนี้ ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูทดลองวิจัยเทคนิคการสอนหลาย ๆ วิชี ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดอบรมสาขาวิชาการสอนเพื่อให้ครุนักเรียนและสังเกตการสอน จัดหาวิทยากรมาช่วยในการประชุมปฏิบัติการ การประชุมเกี่ยวกับปัญหาการสอนประเมินผลและติดตามผลงาน การประชุมปฏิบัติงาน การประชุมปฐมนิเทศเพื่อช่วยเหลือครูใหม่ หัววิชาฯ ผู้งานของครุแบบดีเพื่อก่อโดยไม่ให้เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาพอที่จะเข้าร่วมประชุม อกิจกรรมปัญหาการสอน ให้ครูมีเวลาสำหรับการสอนมากขึ้นให้มีส่วนร่วมในการเลือกโสตทัศน์ วัสดุอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ จัดให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการ ศึกษาเพิ่มเติมแก่คณะครุ ส่งเสริมให้ครูอ่านหนังสือหรือบทความเที่ยวกับวิชาครุเพื่อปรับปรุงเทคนิคการสอน ส่งเสริมให้ครู ใช้โครงการสอนเพื่อปรับปรุงการสอน ประชุมครุเพื่อประเมินผลการเข้มห้องเรียนและจ่ายเงินค่าเบี้ยเดือนพำนะและค่าที่พักให้ครูที่ไปประชุมอบรมทางวิชาการ

ดวงสมร ราษฎร์กุล (2551: 51) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่องานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ข้อผูกพันระหว่างผู้บริหารกับครูหรือระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกันในการที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามเป้าหมาย โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีภายในสถานศึกษาเพื่อให้ครูเกิดความรักและศรัทธาในงานที่รับผิดชอบ เปิดโอกาสให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียนเพื่อหาแนวทางในการทำวิจัยและหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัย มอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ กระตุ้นและสร้างความมั่นใจในการทำงานให้แก่ครู โดยการนิเทศ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือและประเมินผลงานในเชิงสร้างสรรค์

พงศ์ศักดิ์ พลนุภาพ (2554 : 32) กล่าวว่า การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างเต็มที่ ใช้ความสามารถและติดตามการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างเป็นระยะต่อเนื่อง ซึ่งเป็นพันธะผูกพันที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยการเอาใจใส่คุณแล

ให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การมีความรับผิดชอบต่อกฎหมายทำวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาในพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรอบรู้ด้านการวิจัย เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำและมีส่วนร่วมในการวิจัยในชั้นเรียน สร้างนวัตรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครุทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

3.5 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ของผู้บริหารในการบำเหน็จความชอบแก่ครุทำวิจัยในชั้นเรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้ครุทำงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานเป็นร่องที่สำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งการมีขวัญและกำลังใจที่ดีจะก่อให้เกิดแรงจูงใจ กำลังใจ ความร่วมมือร่วมใจและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งยังส่งเสริมสร้างความจริงรักภักดี ความเข้าใจอันดีและความสามัคคี ซึ่งส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานอุทิศตั้งปัญญาและความสามารถให้กับองค์กร ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ เห็นมั่นคงรثชาในองค์กรที่ตนปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (งานศึกษาดูๆ คัดขุนทด. 2558 : 71) ดังนั้นการให้ความก้าวหน้าในการทำงานแก่ครุทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารบุคคลซึ่งเป็นวิธีในการชูใจและทำให้ครุเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน รู้สึกมั่นคงและมีความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง สอดคล้องกับ พัชวิชญ์ ไอยาคุล (2552 : 56) กล่าวว่า การจูงใจ การทำวิจัยในโรงเรียน หมายถึงการให้เกียรติและการยกย่องครุที่มีความรู้ ความสามารถในการวิจัย ผู้บริหารต้องทำให้ครุเกิดกำลังใจและความภูมิใจในผลงานวิจัยของตนเอง โดยการยกย่องชมเชยครุทำวิจัยทั้งในโรงเรียนและต่อสาธารณะ ให้รางวัลและเกียรตินิบัตรแก่ครุที่มีผลงานดีเด่น การให้ความดีความชอบ การเลื่อนวิทยฐานะ รวมทั้งเผยแพร่ผลงานของครุให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย มีนักวิชาการศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครุทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ดวงสมร ราวุธกุล (2551 : 51) กล่าวว่า ความก้าวหน้าของครุทำวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การได้มีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ มีโอกาสได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและความชำนาญในงานที่รับผิดชอบโดยการศึกษาดูงานนอกสถานศึกษา การเข้ารับการอบรม การศึกษาต่อรวมถึงการให้บำเหน็จรางวัล เลื่อนขั้น

ເລືອນວິທຍຽນະ ໄກໂບນສໂດຍໃຊ້ພລງນກາຣວິຈີຍໃນໜັ້ນເຮັນປຶ່ນເກມທີ່ໃນກາຣພິຈາລາເພື່ອສ່ວັງ
ຂວັງຢູ່ກໍາລັງໄຈທີ່ຕີໃຫ້ເກີດກັບຄຽງຜູ້ທຳວິຈີຍໃນໜັ້ນເຮັນ

คุณภรณ์ พันทประเสริฐวุฒิ (2553 : 40-41) กล่าวว่า การส่งเสริมความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและยัติธรรม แก่ครูทุกคน โดยสามารถให้การส่งเสริมความก้าวหน้าได้ดังนี้ มอบความไว้วางใจให้โดยมอบหมายภาระหน้าที่ที่สำคัญให้ปฏิบัติ ให้การสนับสนุนในการทำงาน เปิดโอกาสให้ความก้าวหน้าทางตำแหน่งหน้าที่การงานและการเลื่อนระดับ ส่งเสริมให้เป็นครูแก่นนำ ครูต้นแบบ ครูแห่งชาติ ตามลำดับ พิจารณาความดีความชอบให้เป็นกรณีพิเศษรวมทั้งส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ในชั้นเรียนแก่สาธารณะชนและสนับสนุนให้นำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

อุทุมพร จารุroman (2554 : 15-20) กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละคนในหน่วยงานนี้ ได้แก่ การประเมินในเรื่องการทำงานหรือวิธีการทำงาน พฤติกรรมการทำงานของแต่ละคนมีความรู้ความสามารถ ความอดทน เป็นต้น ในการทำงานนั้นอย่างไร ประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานว่าได้ปริมาณและคุณภาพมากน้อยเพียงใด ตลอดจนการทำงานแต่ละคนได้ช่วยให้สำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานเพียงใด และมีอุปสรรคอะไรที่ต้องแก้ไขบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการ ข้าราชการครูได้กำหนดการขอตำแหน่งข้าราชการครูสายการสอน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือการขอตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งระดับเจ้าหน้าที่ในนั้น คณะกรรมการข้าราชการครูผู้นี้จะต้องมีผลงานทางวิชาการที่เป็นเอกสารเกี่ยวกับการสอน 7 ประการ คือ 1) เอกสารที่เกี่ยวกับการสอนโดยตรง เช่น เอกสารประกอบการสอน แผนการสอน เอกสารคำสอน ชุดการสอน หนังสือเรียน แบบหน่วยการสอนและอื่น ๆ 2) หนังสือเสริม ประสบการณ์ 3) งานแปล 4) งานประดิษฐ์ 5) งานวิจัย 6) บทความทางวิชาการ และ 7) ผลงานในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งแสดงถึงความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับหน้าที่ของครูที่ปฏิบัติตามปริมาณและคุณภาพของเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด สำหรับงานวิจัยครูผู้วัยจันทร์เรียนควรคำนึงถึงแนวทางการทำวิจัยในเกณฑ์ต่อไปนี้ คือ 1) การพัฒนางานที่ศูนย์รับผิดชอบ งานวิจัยนี้จะนำไปพัฒนางานในหน้าที่ความรับผิดชอบได้หรือไม่ 2) การนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนางานที่ศูนย์รับผิดชอบ จะต้องมีประโยชน์ต่อผู้อื่นและหน่วยงานอื่นที่สามารถนำไปใช้อย่างได้ผลและเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาโดยทั่วไป 3) ประการที่สาม ความเป็นปัจจัยของผลงานวิจัย ผลการวิจัยจะต้องไม่คลุมเครือ การเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต้องจัดเร่งผลงานจะต้องปรากฏในรูปที่ทุกคนสามารถติดตามหรือเข้าใจความหมายได้ถูกต้องในทิศทางเดียวกัน

- 4) ความลึกซึ้งของการวิจัยจำต้องอาศัยข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าอย่างลึกซึ้งและต่อเนื่อง
 5) ความรอบรู้ในเรื่องที่ทำวิจัย ผู้วิจัยจะต้องศึกษาข้อมูลในเรื่องที่ศึกษาและสามารถขยายผลให้บุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนำไปใช้สอนพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 และ 6) ความทันสมัยของเรื่องที่จะทำการวิจัย

ไฟร่า พัตตาสิงห์ (2554 : 56) กล่าวว่า ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครุภู่ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การนำผลงานวิจัยพัฒนาการเรียน การสอน มองความไว้วางใจให้โดยมองหมายภาระหน้าที่ที่สำคัญให้ปฏิบัติให้การสนับสนุน การทำงาน เปิดโอกาสให้มีความก้าวหน้าทางตำแหน่งหน้าที่การงานและการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น ส่งเสริมให้ครุเป็นแก่น้ำ ครุต้นแบบครุแห่งชาติ ได้รับการพิจารณาความดีความชอบ ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยแก่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง

สิทธิเชษ ฐานบัญชา (2558 : 46) กล่าวว่า การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครุภู่ทำการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ส่งเสริม มองหมายงานให้กับครุภู่ทำการวิจัยในชั้นเรียน ให้นำนโยบายสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพครุ ให้ครุสามารถนำผลงานมาใช้ในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของตนเอง เสนอผลงานการวิจัยอันเป็นตัวอย่างที่ดี ต่อเพื่อนครุ เป็นผู้นำในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับผู้วิจัย ให้ครุภู่ทำการวิจัยในชั้นเรียน ได้รับการเผยแพร่ผลงานของตนเองที่ผ่านการคัดเลือกต่อบุคคลอื่น ส่งเสริมให้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ

อังการพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 53) กล่าวว่า การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารเกี่ยวกับการให้บ้านหนี้ความชอบตามภาระหน้าที่ที่เกิดจากผลการที่ครุได้ทำการวิจัยในโรงเรียน โดยใช้ผลงานการวิจัยในโรงเรียนของครุ เป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งเพื่อพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้นตำแหน่งหน้าที่การงานของครุในสังกัดให้สูงขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครุมีกำลังใจในการทำการวิจัยในชั้นเรียน การใช้ผลงานการวิจัยเป็นเกณฑ์ส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ และการส่งเสริมให้ครุใช้ผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนในการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่องบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ได้ศึกษาค้นคว้า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศดังจะได้นำเสนอต่อไปนี้

งานวิจัยในประเทศ

พัชริชญ์ ໂຮງยาฤกุ (2552 : 119-123) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการกำหนดนโยบายในการวิจัยในชั้นเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสนับสนุนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยในชั้นเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษางานด้วยมีบทบาทสูงกว่า ผู้บริหารสถานศึกษางานด้วยกิจกรรมและการดำเนินการ

ทิพวรรณ ชุมพูพันธุ์ (2552 : 118-119) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพนบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพนบุรีในภาพรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อยลงได้ดังนี้ ด้านการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ด้านการสนับสนุนและสร้างขวัญกำลังใจ ด้านการพัฒนาครุ ด้านการสร้างบรรยากาศทางด้านวิชาการ ด้านการนิเทศ ด้านการสร้างเครือข่าย การวิจัย 2) บทบาทส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพนบุรีจำแนกตามตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี และ

เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

คุณกรณ์ พันทประเสริฐกุล (2553 : 76-79) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้ ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนะของคณะครุและผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาระหว่างทัศนะของครุ และผู้บริหารพบว่า ทั้งครุและผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากเหมือนกัน 2) การเปรียบเทียบบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครุและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพใต้ตามตำแหน่งพบว่า ทัศนะของครุและผู้บริหารเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีทัศนะเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนมากกว่าครูผู้สอน 3) การเปรียบเทียบบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครุ สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพใต้พบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครุที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครุที่มีประสบการณ์ใน การทำงานแตกต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครุที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีทัศนะโดยรวมไม่แตกต่างกัน

รัตนากรณ์ อินคำฟู (2554 : 94-97) ได้ศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนตามทรรศนะของครุและผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามทรรศนะของครุและผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระบุในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหน้าข้อ ดังนี้ ด้านการสร้างบรรยายการวิจัย ด้านการจัดการฝึกอบรมการวิจัย ด้านการให้รางวัลใน รูปแบบต่าง ๆ ด้านการจัดหาทุนการวิจัยและด้านการจัดให้มีคณะกรรมการวิจัย 2) การเปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามทรรศนะของครุและ ผู้บริหารจำแนกตามอายุ วิทยฐานะ ขนาดสถานศึกษาและตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา จำนวนงานวิจัยใน ชั้นเรียนที่เคยทำและความต้องการในการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่พบความแตกต่างกัน

ไฟระ พัสดาลิงห์ (2554 : 90-91) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ

ทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบรรยายในโรงเรียน และด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการยกย่องเชิดชูครุทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนา การเรียนการสอน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตำแหน่งหน้าที่การงานของครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้ครุทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการส่งเสริมให้ความรู้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สัจจา พรมเมตตา (2554 : 69-70) ได้ทำการศึกษาบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการศึกษา พบว่า 1) ครุผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นต่อบบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ครุผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นต่อบบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ครุผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการอบรม วิจัยและไม่เคยผ่านการอบรมวิจัยมีความคิดเห็นต่อบบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครุผู้สอน ไม่แตกต่างกัน 4) ครุผู้สอนและผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหาร โรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขาดเล็ก ขาดกลาง ขาดมาก ใหญ่และขาด ใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นต่อบบทบาทการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุผู้สอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในงานวิจัยและ ด้านการมีความรับผิดชอบต่ocrุผู้ทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาวิตรี แพ่งเกยร (2554 : 116-117) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการชุมชนเชิดชูเกียรติ ด้านการจัดทำแผนพัฒางานวิจัย ด้านการประสาน ความร่วมมือ ด้านการนิเทศติดตามและประเมินผล ด้านการจัดงบประมาณสนับสนุนและ ด้านการสร้างเครือข่ายการวิจัยตามลำดับ 2) เปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาใน

การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เมื่อจำแนกตาม วิทยฐานะ จำนวนผลงานวิจัยในชั้นเรียนและประสบการณ์อบรมวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมพบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ ตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา อาชีว ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่สังกัด โดยรวม ไม่พบความแตกต่าง

กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์ (2555 : 92-93) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายค้านทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยค้านที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ค้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน รองลงมาคือ ค้านการให้ การยอมรับนับถือครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนค้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ค้านการส่งเสริมให้ เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนและค้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยในชั้นเรียน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า ค้านการส่งเสริม ให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน และค้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัยใน ชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนค้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3) ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายค้านไม่แตกต่างกัน 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ค้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ค้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนและค้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำการวิจัย ในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 5) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละค้าน คือ ควรให้ผู้บริหารจัดวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้ ควรให้คำยกย่องชมเชยครูที่ทำงานวิจัยดีเด่น และให้เกียรติบัตรผู้วิจัย เปิดโอกาสให้ครูศึกษาดูงานหนาแน่นเรื่อยเพิ่มเติมและเชิญวิทยากรมา บรรยาย ทำการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญติดตามผลและถือว่างานวิจัยเป็น

ส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและผู้บริหารต้องส่งเสริมครุผู้อุปถัมภ์ให้บังคับบัญชาให้ก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้นตามลำดับ

เกยร สังข์วงศ์ (2555 : 109-112) ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามท��ศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครุสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและครุเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ระดับปานกลาง 2 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดให้มีคณะกรรมการวิจัย ด้านการจัดการฝึกอบรมการวิจัย ด้านการสร้างบรรยากาศการวิจัย ด้านการให้รางวัลในรูปแบบต่าง ๆ ด้านการสร้างเครือข่ายการวิจัย ด้านการนิเทศติดตาม และประเมินผลและด้านการจัดทำทุนการวิจัย 2) บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามท��ศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครุจำแนกตามวิทยฐานะ ขนาดสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ที่สังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่และวุฒิการศึกษามาเพ็บความแตกต่างกันที่ระดับ .05

ชวัชชัย ယวนดยิ่ง (2555 : 52-54) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครุระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตอำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากน้อยไปหามาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยใน ชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยใน ชั้นเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้ดูแลแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มวิชาต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริม การทำการวิจัยในชั้นเรียนของผู้ดูแลแบบสอบถามที่รับรู้ภูมิหลังของผู้บริหารแตกต่างกัน โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อรัญญา พลเจียง (2555 : 66-69) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของโรงเรียนในอำเภอฝาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุใน ระดับปานกลาง สรุปได้ว่า 1) ด้านการส่งเสริมความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารมี บทบาทในการส่งเสริมด้วยการมีนโยบายให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย

มีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนและเสนอแนวทางในการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดให้มีโครงการพัฒนาบุคลากรด้านความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน โดยการอบรมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงาน 2) ด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมด้วยการพัฒนา ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อบริการให้ครู ได้ใช้เป็นแหล่งศึกษา กันค่าว่าหาความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียนและเสนอแนวทางในการ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนและ จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ตำราและเอกสารความรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียนให้เพียงพอ กับ ความต้องการของครูผู้สอน 3) ด้านการสนับสนุนงบประมาณการการทำวิจัย ผู้บริหารมีบทบาทในการ ส่งเสริมโดยการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนที่มีผลงานวิจัยได้มีโอกาสในการเผยแพร่ผลงานของตน และเสนอแนวทางในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน โครงการงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ของครูผู้สอน ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

องค์กร ปัญจันน์ (2556 : 68-70) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของครูในเขตคุณภาพครึ่งภาคตากลาง เขต 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของครูในเขตคุณภาพครึ่งภาคตากลาง เขต 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการให้ความสำคัญงานวิจัย ในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก 2) บทบาทของผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของ ครูจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายตำแหน่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) บทบาท ของผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูจำแนกตามขนาด โรงเรียน โดยรวม และรายตำแหน่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้บริหาร โรงเรียนขนาดกลาง มีบทบาท ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าผู้บริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่และ โรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนผู้บริหาร โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็กมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู ไม่แตกต่างกัน โดยเฉพาะด้านการให้ความสำคัญกับงานวิจัยในชั้นเรียนพบว่า โรงเรียนขนาดกลาง แตกต่างจาก โรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

องค์กรพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 102-104) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน โรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 ทั้ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้าน ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มี ขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน 5) ผู้บริหารและครุภัณฑ์สอนได้แสดงความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 ที่มีจำนวนมากที่สุด ของแต่ละด้าน คือ ผู้บริหารต้องสามารถในการวิเคราะห์ วางแผน กำหนดเป้าหมายและชี้แจง การวิจัยในชั้นเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ควรให้เกียรติและยกย่องครูที่ลงมือใน การทำวิจัยและถือว่าเป็นผู้มีความตั้งใจในการแก้ปัญหาที่แท้จริง สมควรให้การยอมรับ ควรจัดสร้าง งบประมาณให้แก่ครูผู้ทำงานวิจัย ผู้บริหารต้องมีส่วนร่วมในการทำวิจัย และควรส่งเสริมให้ครู ทุกคนมีส่วนร่วมกับครูผู้ทำวิจัยและนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนของครูมาใช้ประกอบการพิจารณา ความคิดเห็นของ ชั้นเรียนเดือน ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

เคนเนธ (Kenneth. 1998) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาครูนักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายของรัฐเพนซิลเวเนีย พนบฯ บทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูที่ได้จากการศึกษาของ ผู้เข้าร่วมวิจัยด้านการพัฒนานักศึกษา คือ การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารมี ความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามในการทำวิจัยของครู การทำวิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญใน การพัฒนาวิชาชีพ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยของครู คือ เวลาและทัศนคติที่มีต่อ การทำวิจัย

แดเนียลล์ (Daniels. 1998) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพื่อคำนึงถึงการวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ประสิทธิภาพ ความเชื่อมั่นในตนเองและประสบการณ์ ของนักศึกษาฝึกสอน โดยเปรียบเทียบนักศึกษาสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการอบรม ช่วยเหลือและ

แนะนำแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน และกลุ่มที่ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนจากเอกสารเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการดำเนินงานและวิธีการประเมินเพื่อดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนให้สมบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาฝึกสอนมีความสามารถในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแตกต่างกันเล็กน้อย นักศึกษาที่ส่องกลุ่มนี้มีการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการและความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้น ในฐานะเป็นผู้บริหารจัดการชั้นเรียน เป็นผู้นำไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนและเป็นผู้ออกแบบเทคนิคการจัดการเรียนรู้และนำไปใช้งานประสบความสำเร็จ

มิก (Mickey. 2000) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของครุภัณฑ์ในโรงเรียนห้องถังขนาดกลาง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการจะใช้วิธีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานอย่างเป็นระบบ สร้างความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำจะส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานประสบผลสำเร็จ โดยสร้างความร่วมมือภายในองค์กรและระหว่างหน่วยงาน นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึง ความปลอดภัย กฎระเบียบและบรรยายกาศในการทำงาน ซึ่งมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ การทำงาน ผู้บริหารต้องมีการวางแผนและการจัดการสถานศึกษาที่ดี ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ ของครุภัณฑ์ เป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก สร้างแรงจูงใจในการทำงานและให้การยอมรับในความสามารถของครุภัณฑ์

คอตตัน และแอสเลย (Cotton & Ashley. 2003) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการในการพัฒนาครุภัณฑ์ด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในเมืองอนเเวลุท รัฐเวอร์จิเนียร์ พบว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพครู การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมการทำงานร่วมกันของคณะครู การนิเทศการสอน การพัฒนาและปรับปรุงแผนงาน ให้ดียิ่งขึ้น นำหลักการวิจัยพื้นฐานมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งผู้บริหารสามารถนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการบริหารงาน การนิเทศการสอนหรือมองหมายให้ครุรับผิดชอบ มีการจัดตารางการประชุมภายใต้มาตรฐานทางวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความสามารถและความต้องการของครู ให้คำแนะนำเชิงบวก เพื่อสะท้อนความคิดเห็นและปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน กระตุ้นให้ครูใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดปัญหาด้านเวลาสอน กำกับติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากร มุ่งเน้นผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน และใช้ข้อมูลสารสนเทศวางแผนและพัฒนาวิชาชีพครู

มิงกุชชี (Mingucci. 2004) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีค่า การพัฒนาวิชาชีพครุภำพอังกฤษระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้บริหารสามารถส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจในการสอนด้วยกระบวนการวิจัย การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิค การสอนใหม่ ๆ การสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่ม บทบาทสมมติและการแสดงละคร รวมทั้งปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัย มีการนิเทศติดตามของฝ่ายบริหารและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครุและผู้เชี่ยวชาญ

บีเวนโน (Bevenino. 2005) ได้รายงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่ครุ พบว่า กระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ การสำรวจสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น การวางแผนงานการวิจัย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเขียนเค้าโครง การวิจัย การสร้างและทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัยที่ค้นพบ การอภิปรายและข้อเสนอแนะที่พูดจาก การวิจัยเพื่อพัฒนาในวงรอบต่อไปและการเผยแพร่ผลงานแก่หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

เออร์นานเดซ-ทูทอป (Hernandez-Tutop. 2006) ได้ศึกษาผลกระทบของกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีค่าครุผู้สอน โดยมุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างครุและผู้วิจัยที่ปฏิบัติการสอนรวม 96 คน พบว่า ครุและผู้วิจัยที่ได้เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของตน ข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนส่งเสริมการวิจัย คือ ผู้ที่มีส่วนในการสนับสนุนและช่วยเหลือการส่งเสริมการวิจัยโดยตรง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนครุ และนักเรียน รวมถึงแรงจูงใจส่วนบุคคลของผู้ทำวิจัย

กล่าวโดยสรุป จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งให้เห็นว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครุ พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนครุผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องกระตุ้นให้ครุเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน มีกำลังใจในการจัดการเรียนการสอน ที่ควบคู่กับการวิจัยในชั้นเรียน และมีบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน การให้การยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน การให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ค้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจังของผู้บริหารสถานศึกษาจะทำให้เกิดการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนอย่างกว้างขวางและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 โดยบีดข้อมูลจากข้อมูล สารสนเทศทางการศึกษา ปีการศึกษา 2559 จัดทำโดยกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ กลุ่มแผนและนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 มีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 228 โรงเรียน มีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 255 คน มีครูผู้สอน จำนวน 2,164 คน รวมทั้งสิ้น 2,419 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ตารางเครชี่-แอลเมอร์แกน (Krejcie & Morgan ; อ้างถึงใน บุญชุม ศรีสะอาด. 2553 : 42-43) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 155 คน และกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 327 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 482 คน โดยการสุ่มตามระดับชั้นอนุบาลมีสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) มีรายละเอียดดังนี้

2.1 จำแนกประชากรผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนไปตามอำเภอต่าง ๆ ใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ซึ่งประกอบไปด้วย 6 อำเภอ กลุ่มย่อยตามขนาดของ โรงเรียน คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยใน ลักษณะชั้นภูมิ (Stratified)

2.3 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 155 คน และครูผู้สอน จำนวน 327 คน

2.4 ทำการสุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มให้กระจายไปตามอำเภอและขนาดของโรงเรียน ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับฉลาก

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างแสดงในตาราง 3.1 ถึง 3.2

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

อำเภอ	จำนวนประชากร				จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)				ผู้บริหารสถานศึกษา (คน)			
	เลือก	กลาง	ใหญ่	รวม	เลือก	กลาง	ใหญ่	รวม
โนนแดง	14	5	2	21	9	3	1	13
ประทาย	42	19	4	65	25	12	2	39
เมืองยัง	9	10	-	19	5	6	-	11
ล้ำทะเมนชัย	10	11	1	22	6	7	1	14
พิมาย	24	26	26	74	15	15	15	45
ชุมพร	19	20	20	54	12	12	9	33
รวม	118	91	91	255	72	55	28	155

ตาราง 3.2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

อำเภอ	จำนวนประชากรครูผู้สอน (คน)				จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอน (คน)			
	เลือก	กลาง	ใหญ่	รวม	เลือก	กลาง	ใหญ่	รวม
โนนแดง	60	78	27	165	9	12	4	25
ประทาย	189	236	34	459	29	36	5	70
เมืองยัง	40	109	-	149	6	17	-	23
ล้ำทะเมนชัย	49	135	16	200	7	20	2	29
พิมาย	90	281	301	672	14	42	46	102
ชุมพร	92	246	181	519	14	37	27	78
รวม	520	1,085	559	2,164	79	164	84	327

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำานวณเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย สถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นคำานวณความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 โดยแยกคำานวณเป็นรายด้าน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน ลักษณะของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2553 : 121)

คะแนน 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7

2. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 เพื่อนำมาเป็นหลักในการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดบทบาทของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนและด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน

2.3 นำเสนอร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุม ตรงกับสภาพความเป็นจริงและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้วิธีตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of item-objective congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถาม กับจุดประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบมีดังนี้

2.4.1 นายสุเวช เจียมใจ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)
ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านไฟล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2.4.2 นายสัจจา ประเสริฐกุล วุฒิการศึกษา กศ.ม. (การวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา) ตำแหน่งครุชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำทะเมนไชยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

2.4.3 นางรัสสุคนธ์ จริงไธสง วุฒิการศึกษา ค.บ. (ภาษาไทย)
ตำแหน่ง ครุชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านไฟล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

ผลปรากฏว่าแบบสอบถามจำนวน 44 ข้อ ผ่านทุกข้อ โดยมีค่าความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตาม
ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อความปลายเปิดแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์พิจารณาอีกรอบเพื่อที่จะได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ที่มีลักษณะคล้าย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครูผู้สอน จำนวน 15 คน

2.6.1 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดย วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ หากค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละข้อ หักกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ทดสอบความแตกต่าง โดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือค่า t (t) มีค่า 1.75 ขึ้นไปถือว่ามีอำนาจจำแนกสูงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2555 : 260) ผลการทดสอบปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทั้งหมดจำนวน 44 ข้อ โดยมีค่า t (t) อยู่ระหว่าง 1.91 ถึง 7.17

2.6.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ในข้อ 2.6.1 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาก (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

2.6.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่ง แบบสอบถามไปถึงผู้บริหารสถานศึกษาตามรายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมกับ แบบสอบถามเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และให้ส่งแบบสอบถามคืนมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

2. ผู้วิจัยตรวจนับแบบสอบถามที่ได้รับคืนและที่ไม่ได้รับคืนแล้วตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. กรณีไม่ได้รับแบบสอบถามคืนภายในกำหนด ผู้วิจัยจะติดตามด้วยตนเองเพื่อให้ได้ แบบสอบถามคืนทั้งหมด

4. ผลปรากฏว่าแบบสอบถามจำนวน 482 ฉบับ เก็บรวบรวมกลับมาได้จำนวน 482 ฉบับ มีความสมบูรณ์ 482 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากนั้นนำไปแบบสอบถามไปป้อนทึกข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ออกแบบการรับข้อมูล ไว้และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ประกอบด้วย สถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation) การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยและการจัดอันดับความคิดเห็น เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยายโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

(บุญชุม ศรีสะอด. 2553 : 121)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับใน บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูล โดยการทดสอบค่า t (t) แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent samples t-test) กำหนดค่าสถิติที่ ระดับนัยสำคัญ .05

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับใน บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) เมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยใน แต่ละค้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ตามวิธีการของเชฟฟ์ (Scheffé method)

5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นคำถamentality เปิด เกี่ยวกับในบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ใช้วิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แยกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบ คำบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานมีรายละเอียดดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Index of item objective congruence : IOC) มีสูตรดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอด. 2553 : 70-71)

$$IOC = \frac{\text{คะแนนรวม}}{\text{จำนวนผู้เข้าวิชาณ}}$$

1.2 การหาอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้การทดสอบที่ (t-test) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 260)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ได้คะแนนสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ได้คะแนนต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่ม ได้คะแนนสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่ม ได้คะแนนต่ำ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

1.3 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก (Cronbach) มีสูตรดังนี้
 (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 261)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่น
	K	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 303)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ตัวเลขที่ต้องการเบริบเที่ยบ} \times 100}{\text{จำนวนเต็ม}}$$

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 304)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลหรือคะแนน
	n	แทน	จำนวนข้อมูล

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สูตรดังนี้
 (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 309)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนข้อมูล

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ใช้การทดสอบค่าที่ แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent samples t-test)

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์ทบทวนการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง มีสูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 322)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	s_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.2 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance : F-test) ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการทำวิชัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน มีสูตรดังนี้
(ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2555 : 328)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
	MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพิสูจน์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé method) ใช้สูตรดังนี้

$$CV_d = \sqrt{(K-1)(F)(MS_{\text{within}}) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนกลุ่มในกลุ่มตัวอย่าง
	F	แทน	ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical value)
	MS_{within}	แทน	ค่า Mean square within group ที่คำนวณไว้ แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n_1, n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความนุ่งหมาย มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความสะดวกในการวิเคราะห์ และการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึง ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Means)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t-distribution)
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t-distribution)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ .05
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ใช้เครื่องมือคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

**ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริม
การทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7**

**ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาท
การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน**

**ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัย
ในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครราชสีมา เขต 7**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

**ตอนที่ 1 รายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นรายละเอียด
เกี่ยวกับสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนซึ่งปรากฏดังตาราง 4.1 ดังนี้**

**ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและ
ขนาดของโรงเรียน**

ลักษณะของตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	482	100
1. สถานภาพตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	155	32.16
1.2 ครูผู้สอน	327	67.84
2. ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน		
2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก	151	31.32
2.2 โรงเรียนขนาดกลาง	219	45.44
2.3 โรงเรียนขนาดใหญ่	112	23.24

จากตาราง 4.1 พนวณว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 482 คน เมื่อจำแนกตามสถานภาพ
ตำแหน่ง มีผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 32.16 และครูผู้สอนจำนวน 327 คน

คิดเป็นร้อยละ 67.84 เมื่อจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางซึ่งมีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 45.44 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 31.32 และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 23.24

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ชั้งปฐกรดังตาราง 4.2 ถึง 4.5 ดังนี้

**ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอน
เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยรวมและรายค้าน**

ข้อ	บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย ในชั้นเรียน	3.51	0.60	มาก	5
2	ด้านการให้การยอมรับนักศึกษาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.84	0.70	มาก	2
3	ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.83	0.70	มาก	3
4	ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุพัสดุทำวิจัยในชั้นเรียน	3.89	0.71	มาก	1
5	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	3.82	0.78	มาก	4
รวมเฉลี่ย		3.84	0.65	มาก	-

จากตาราง 4.2 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครุพัสดุสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกค้าน โดยค้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุพัสดุทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.89$) รองลงมาคือ ด้านการให้การยอมรับนักศึกษาที่ทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.84$) ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.83$) ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน ($\bar{x} = 3.82$) และด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.51$) ตามลำดับ

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน	3.75	0.79	มาก	1
2	ประชุมชี้แจงครุให้ทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.62	0.78	มาก	2
3	จัดสรรงบประมาณและหาแหล่งทุนภายนอกเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.18	0.83	ปานกลาง	8
4	จัดหาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.49	0.77	ปานกลาง	5
5	จัดหัวสติ๊กอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ กระดาษ ฯลฯ	3.48	0.89	ปานกลาง	7
6	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น มีห้องหรือมุมสำหรับเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้า งานวิจัย	3.48	0.77	ปานกลาง	6
7	จัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศการวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.60	0.85	มาก	3
8	มีการนิเทศ ติดตาม คุ้มครอง การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้	3.51	0.78	มาก	4
	รวมเฉลี่ย	3.51	0.60	มาก	-

จากตาราง 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยใน

ชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 กำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 3.75$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ประชุมชี้แจงครุให้ทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.62$) และ ข้อ 7 จัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศการวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.60$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ข้อ 3 จัดสรรงบประมาณและหาแหล่งทุนภายนอกเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.18$)

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	ยกย่อง ชมเชยครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งต่อที่ประชุม และที่อื่น ๆ มอบเกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครุผู้มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.91	0.89	มาก	4
2	ส่งเสริมให้ครุผู้ทำวิจัยมีส่วนร่วมและรับผิดชอบ โครงการวิจัยของโรงเรียน	3.95	0.87	มาก	1
3	สนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยกำหนดประเด็นและแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตนเอง	3.94	0.86	มาก	2
4	สนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแทน โรงเรียนเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านการวิจัย	3.82	0.91	มาก	6
5	ส่งเสริมให้ครุผู้ทำวิจัยได้แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย ในชั้นเรียน	3.92	0.85	มาก	3
6	ส่งเสริมให้ครุที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็น วิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้แก่ครุในโรงเรียนและ หน่วยงานอื่น	3.73	0.88	มาก	10

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
7	เปิดโอกาสให้ครูที่มีความความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยร่วมนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน	3.83	0.85	มาก	5
8	ส่งเสริมให้ครูผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็นที่ปรึกษากำรวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครูในโรงเรียน	3.74	0.84	มาก	9
9	ส่งเสริมให้ครูเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยทั้งในโรงเรียนและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น	3.80	0.84	มาก	7
10	นำผลการวิจัยของครูผู้วิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนงานของโรงเรียน	3.76	0.82	มาก	8
	รวมเฉลี่ย	3.84	0.70	มาก	-

จากตาราง 4.4 พบร่วมกัน ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 2 ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยมีส่วนร่วมและรับผิดชอบโครงการวิจัยของโรงเรียน ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมา คือ ข้อ 3 สนับสนุนให้ครูผู้ทำวิจัยกำหนดประเด็นและแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง ($\bar{x} = 3.94$) และ ข้อ 5 ส่งเสริมให้ครูผู้ทำวิจัยได้แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การทำการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6 ส่งเสริมให้ครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้แก่ครูในโรงเรียนและหน่วยงานอื่น ($\bar{x} = 3.73$)

ตาราง 4.5 ก้าวเดี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	ส่งเสริมให้ครุพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นพื้นฐาน	4.05	0.76	มาก	1
2	ส่งเสริมให้ครุศึกษาด้านการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ศึกษาต่อ ศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น	3.98	0.77	มาก	2
3	แนะนำเอกสาร ตำรา วารสาร และแหล่งข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.88	0.85	มาก	3
4	ติดต่อประสานงานเพื่อหาแหล่งที่มาของข้อมูลการวิจัย	3.78	0.84	มาก	4
5	ติดต่อประสานงานผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมาให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.73	0.91	มาก	7
6	จัดประชุม อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูในโรงเรียน	3.70	0.82	มาก	8
7	นำผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายของสถานศึกษาในปีต่อไป	3.74	0.83	มาก	6
8	ติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะและอย่างต่อเนื่อง	3.75	0.87	มาก	5
	รวมเฉลี่ย	3.83	0.70	มาก	-

จากตาราง 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 1 ส่งเสริมให้ครุพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดย

ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นพื้นฐาน ($\bar{x} = 4.05$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ส่งเสริมให้ครูศึกษาด้านการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อค้นคว้าองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ศึกษาต่อ ศึกษาคุณจากหน่วยงานอื่น ($\bar{x} = 3.98$) และ ข้อ 3 แนะนำเอกสาร ตำรา วารสารและแหล่งข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{x} = 3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 6 จัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครูในโรงเรียน ($\bar{x} = 3.70$)

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7
ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	จัดระบบงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.91	0.76	มาก	4
2	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ส่งเสริมให้ครูมีอิสระมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าคิดทดลอง ค้นคว้างานวิจัย	3.93	0.76	มาก	2
3	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครูผู้วิจัยได้	3.90	0.79	มาก	5
4	มีความเป็นผู้นำด้านการวิจัย กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน	3.89	0.84	มาก	6
5	ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู	3.85	0.90	มาก	9
6	ส่งเสริมให้คณะกรรมการพัฒนาวัตกรรมเพื่อใช้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอนสื่อการสอน	3.92	0.85	มาก	3
7	มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การทำวิจัยในชั้นเรียน	3.89	0.83	มาก	7
8	มีส่วนร่วมในการคิดค้นพัฒนาวัตกรรมเพื่อใช้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอนสื่อการสอน	3.80	0.78	มาก	10
9	มีส่วนร่วมประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.88	0.84	มาก	8
10	ให้ข้อมูลและกำลังใจแก่ครูผู้ทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอ	3.97	0.85	มาก	1
	รวมเฉลี่ย	3.89	0.71	มาก	-

จากตาราง 4.6 พนบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 10 ให้ข้อมูลและกำลังใจแก่ครูผู้ทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.97$) รองลงมาคือ ข้อ 2 สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ส่งเสริมให้ครูมีอิสระมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก้าวต่อไป ตลอด คืนควรงานวิจัย ($\bar{x} = 3.93$) และ ข้อ 6 ส่งเสริมให้คณาจารย์วางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน ($\bar{x} = 3.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8 มีส่วนร่วมในการคิดค้นพัฒนานวัตกรรมเพื่อใช้ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอนสื่อการสอน ($\bar{x} = 3.80$)

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน โดยรวมและรายข้อ

ข้อ	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
1	ใช้ผลงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ	3.65	0.96	มาก	8
2	ส่งเสริมให้ครูนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประกอบการขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น	3.95	0.91	มาก	1
3	สนับสนุนให้ครูผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนได้รับการคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ	3.81	0.86	มาก	5
4	มอบหมายภาระหน้าที่ให้ครูผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนได้รับผิดชอบงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงสุดขึ้น	3.89	0.86	มาก	2
5	ติดตามและประเมินผลการนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.88	0.85	มาก	3
6	สนับสนุนให้ครูเขียนบทความ วารสารเพื่อเผยแพร่ความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.75	0.88	มาก	7

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ข้อ	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	อันดับที่
7	เปิดโอกาสให้ครูผู้มีผลงานวิจัย สามารถสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงานให้สูงขึ้น	3.84	0.92	มาก	4
8	ประกาศเกียรติคุณแก่ครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.78	0.92	มาก	6
	รวมเฉลี่ย	3.82	0.78	มาก	-

จากตาราง 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 2 ส่งเสริมให้ครูนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประกอบการขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น ($\bar{x}=3.95$) รองลงมาคือ ข้อ 4 มอบหมายภาระหน้าที่ให้ครูผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนได้รับผิดชอบงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงขึ้น ($\bar{x}=3.89$) และ ข้อ 5 ติดตามและประเมินผลการนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 ใช้งานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ ($\bar{x}=3.65$)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนซึ่งปรากฏดังตาราง 4.8 ถึง 4.9 ดังนี้

ตาราง 4.8 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งโดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ข้อความ	ผู้บริหาร สถานศึกษา		ครูผู้สอน		t
			S.D.		S.D.	
1	ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน	3.74	0.59	3.41	0.57	5.94**
2	ด้านการให้การยอมรับผู้สอนดีอย่างผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	3.90	0.64	3.81	0.72	1.25
3	ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.97	0.62	3.76	0.72	3.24**
4	ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	4.02	0.64	3.83	0.73	2.85**
5	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน	3.94	0.76	3.76	0.78	2.34*
รวมเฉลี่ย		3.94	0.56	3.73	0.60	3.35**

* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.8 พนวจ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและ

ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

**ตาราง 4.9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท
การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 จำนวนนาคของโรงเรียน
โดยรวมและรายด้าน**

ข้อ	บทบาทผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1	ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.89 170.40 172.29	2 479 481	0.95 0.36	2.66
2	ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.59 232.57 233.16	2 479 481	0.30 0.47	0.61
3	ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.52 232.56 233.08	2 479 481	0.26 0.49	0.54
4	ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.18 239.03 241.22	2 479 481	1.10 0.50	2.19
5	ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.20 288.71 290.91	2 479 481	1.10 0.60	1.83
	โดยรวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.17 169.21 170.39	2 479 481	0.59 0.35	1.66

จากตาราง 4.9 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 พบว่าทั้ง โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปรากฏดังตาราง 4.10 ถึง 4.14

ตาราง 4.10 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ควรมี (n = 39)	ร้อยละ
1	ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครูร่วมกันสรุปและสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การวิจัยและการจัดทำแผนงานนโยบายของสถานศึกษา	19	48.72
2	ผู้บริหารควรนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานวิจัย และ การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูไปใช้งานประสบผลสำเร็จ	15	38.46
3	ผู้บริหารควรจัดทำปฏิทินดำเนินงานวิจัยของสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยของครูและการนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นระบบ	5	12.82

จากตาราง 4.11 พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ใน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้บริหารต้อง ส่งเสริมให้ครูร่วมกันสรุปและสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวิจัยและการจัดทำแผนงานนโยบายของสถานศึกษา (ร้อยละ 48.72) รองลงมา คือ ผู้บริหารต้องนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานวิจัยและการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูไปใช้

งานประ深加工สำเร็จ (ร้อยละ 38.46) และผู้บริหารควรจัดทำปฏิทินดำเนินงานวิจัยของสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยของครุและภารนิเทศติดตามของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นระบบ (ร้อยละ 12.82) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	จำนวน (n = 35)	ร้อยละ
1	ผู้บริหารควรยกย่อง ชื่นชมครุผู้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมา พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง	17	48.57
2	ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีเครือข่ายครุภัณฑ์วิจัยและจัดประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ผลงานวิจัยและพัฒนาการเรียน การสอน	11	31.43
3	ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนด้านแหล่งทุน ติดต่อ ประสานงานและสนับสนุนงบประมาณสำหรับเผยแพร่ ผลงานวิจัย	7	20.00

จากตาราง 4.11 พนบฯ มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ใน ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ผู้บริหารควรยกย่อง ชื่นชม ครุผู้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง (ร้อยละ 48.57) รองลงมาคือ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีเครือข่ายครุภัณฑ์วิจัยและจัดประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ผลงานวิจัย และพัฒนาการเรียนการสอน (ร้อยละ 31.43) และผู้บริหารควร ให้การสนับสนุนด้านแหล่งทุน ติดต่อประสานงานและสนับสนุนงบประมาณสำหรับเผยแพร่ผลงานวิจัย (ร้อยละ 20.00) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการทำความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ความถี่ (n = 39)	ร้อยละ
1	ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมวิจัยในเกิดขึ้นในสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานและการพัฒนาระบวนการเรียนการสอน	19	48.72
2	ผู้บริหารควรจัดให้มีผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยร่วมเป็นครูที่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษาและความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	13	33.33
3	ผู้บริหารควรใช้นำผลการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานสถานศึกษา	7	17.95

จากตาราง 4.12 พนบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในด้านการทำความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมวิจัยในเกิดขึ้นในสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานและการพัฒนาระบวนการเรียนการสอน (ร้อยละ 48.72) รองลงมาคือ ผู้บริหารควรจัดให้มีผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยร่วมเป็นครูที่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษาและความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน (ร้อยละ 33.33) และผู้บริหารควรใช้นำผลการวิจัยมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานสถานศึกษา (ร้อยละ 17.95) ตามลำดับ

ตาราง 4.13 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ความถี่ (n = 32)	ร้อยละ
1	ผู้บริหารต้องเพิ่มพูนทักษะความสามารถการวิจัยและบทบาท ของผู้นำทางวิชาการ	16	50.00
2	ผู้บริหารต้องรับรู้สภาพการทำงานทำวิจัย เป็นที่ปรึกษาและ ให้ความช่วยเหลือครุเมื่อเกิดปัญหาการทำวิจัยได้	12	37.50
3	ผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในระหว่างครุผู้ทำวิจัย ในสถานศึกษาหรือเครือข่ายครุนักวิจัย	4	12.50

จากตาราง 4.13 พบว่า มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้บริหารต้องเพิ่มพูนทักษะความสามารถการวิจัยและบทบาทของผู้นำทางวิชาการ (ร้อยละ 50.00) รองลงมา คือ ผู้บริหารต้องรับรู้สภาพการทำงานทำวิจัย เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือครุเมื่อเกิดปัญหาการทำวิจัยได้ (ร้อยละ 37.50) และผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในระหว่างครุผู้ทำวิจัยในสถานศึกษา หรือเครือข่ายครุนักวิจัย (ร้อยละ 12.50) ตามลำดับ

ตาราง 4.14 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ข้อ	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ความตี่ (n = 35)	ร้อยละ
1	ผู้บริหารควรนำผลงานการวิจัยของครูมาประกอกบการพิจารณา ความคิดความชอบ และสนับสนุนให้ครูได้รับรางวัลหรือประกาศ เกียรติคุณด้านการวิจัย	20	57.14
2	ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเขียนบทความวิจัยและร่วมเสนอ ผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานทางการศึกษาอื่น	12	34.29
3	ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ห้องจัดแสดงและรวบรวมผลงาน การวิจัยในชั้นเรียน	3	8.57

จากตาราง 4.14 พบร่วมกับ 35 ผู้สำรวจ ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้บริหารควรนำผลงานการวิจัยของครูมาประกอกบการพิจารณาความคิดความชอบ และสนับสนุนให้ครูได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณด้านการวิจัย (ร้อยละ 57.14) รองลงมาคือ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเขียนบทความวิจัยและร่วมเสนอผลงานวิจัยร่วมกับสถาบันหรือหน่วยงานทางการศึกษาอื่น (ร้อยละ 34.29) และผู้บริหารควรสนับสนุนให้ห้องจัดแสดงและรวบรวมผลงานการวิจัยในชั้นเรียน (ร้อยละ 8.57) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ซึ่งสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า อุปนิสัยในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ ด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานและด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พนวจ โดยรวมแตกต่างกันที่ระดับน้อยสำฤทธิ์ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พนวจ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ทั้งโดยรวมไม่แตกต่างกันและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาและครุครูผู้สอนที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน คือ ผู้บริหารต้องส่งเสริมให้ครุร่วมกันสรุปและสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวิจัยและการจัดทำแผนงานนโยบายของสถานศึกษา ด้านการยอมรับนับถือครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ผู้บริหารควรยกย่อง ชื่นชมครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำผลการวิจัยมาพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมวิจัยในเกิดขึ้นในสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานและกระบวนการเรียนการสอน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ผู้บริหารต้องเพิ่มพูนทักษะความสามารถการวิจัยและบทบาทของผู้นำทางวิชาการ และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน คือ ผู้บริหารควรนำผลงานการวิจัยของครุมาประกอบในการพิจารณาความต้องการของ และความสนับสนุนให้ครุ ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณด้านการวิจัย

อภิปรายผล

จากสรุปบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่พูดมาอภิปรายผลดังนี้

- ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษามีบทบาทของผู้นำสถานศึกษาในการกำหนดทิศทางการบริหารงานและส่งเสริมให้ครุมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในบทบาทหน้าที่ของการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ได้กำหนดให้การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นหนึ่งในเกณฑ์การนิเทศติดตามและประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงทำให้ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (2553 : 8-9) ตามมาตรา 24 (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนา

กระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนา การเรียนรู้ ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์ (2555 : 92-93) พบว่า บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่มีนโยบายสนับสนุน และเป้าหมายที่ชัดเจนต่อการกำหนดบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา เช่นเดียวกับ ไพรاة พัตราสิงห์ (2554 : 90-91) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสนับสนุนให้มีนโยบาย กองทุนส่งเสริมครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อจัดสรรงบประมาณอุดหนุนงาน ริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานคีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครุ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา และจากผลการวิจัยของพัชริชญ์ โภ邪ากุล (2552 : 124) พบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการบริหารมีหน้าที่ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนดเป็นนโยบายสถานศึกษา โครงการวิจัย สนับสนุนงบประมาณการวิจัย สร้างข้อตกลงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกระตุ้นให้ครุ ให้หาแนวทางการวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศ การสร้างขวัญกำลังใจ โดยการมอบเกียรติบัตร การยกย่องชมเชยให้เป็นครุแก่นนำ ครุต้นแบบในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิพวรรณ ชนพูพันธ์ (2552 : 118-119) พบว่า บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลาดพูรี พบว่า โดยรวมและทุกรายค้านอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเพิ่มบทบาทในการพัฒนาครุ ให้สามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอน ได้สำเร็จ จัดสิ่งอำนวยความสะดวกใน การทำการวิจัยในชั้นเรียน เอกสาร คำรา จัดสรรงบประมาณการวิจัยและจัดสิ่งแวดล้อมให้อิ่มเอมน้ำที่ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยส่งเสริมผลงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความคิดความชอบและสนับสนุนให้ครุ ได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า โดยรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้การยอมรับนักศึกษาผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีระดับความคิดเห็นของแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอยู่ในสถานะของผู้นำองค์กร จึงมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานและพัฒนาการจัดการศึกษามากกว่าครูผู้สอน อีกทั้งยังมีโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและรับทราบนโยบายหรือแผนการดำเนินงานจากหน่วยงานต้นสังกัดโดยตรงดังนั้นผู้บริหารจึงมีสภาพการรับรู้ในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูผู้สอนซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยังカラพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 105) ที่ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ว่า ผู้บริหารอยู่ในฐานะเป็นผู้นำของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 30 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารย่อมได้รับประสบการณ์ตรงในค่าน้ำหนักของพฤติกรรมการส่งเสริมการวิจัย เพราะถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่แล้วที่จะต้องมีการส่งเสริมการวิจัยและสนับสนุนครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวรรณ ชนพันธุ์ (2552 : 126-127) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีหรือได้รับการศึกษาด้านการบริหารการศึกษา ทำให้มีความตระหนักในบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าครูผู้สอน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่า

ครูผู้สอนทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารมีการรับรู้ในเชิงโนทัศน์ว่าตนเป็นผู้มีบทบาทในการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งในด้านนโยบายและการสนับสนุนด้านต่าง ๆ แต่อีกนัยหนึ่ง สะท้อนให้เห็นว่า ครูในฐานะผู้นำกระบวนการวิจัยสู่ชั้นเรียนต้องการให้ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพีญศรี ประชุมวาราทิน (2554 : 88) ได้ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหาร สถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สงขลา เขต 2 พบว่า ครูมีความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมและทุกด้านสูงกว่าบทบาทที่เป็นจริง อาจเป็นเพราะผู้บริหารยังไม่ได้ให้ การส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอเท่าที่ควรจึงทำให้ครูมีความคาดหวังสูง กว่าความเป็นจริง ทั้งนี้บ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชาภารณ์ ฉันทประเสริฐกุล (2553 : 76-79) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและ ผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพใต้ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร พบว่า ทัศนะ ของครูและผู้บริหาร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้บริหารมี ความเห็นว่าตนเองให้การส่งเสริมการทำวิจัยมากแล้ว แต่ครูมีทัศนะว่าผู้บริหารมีบทบาทในการ ส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยของครูน้อยกว่าความต้องการของครู โดยปัญหาหลัก คือ ไม่มี การกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่เป็นรูปธรรม อีกทั้งการงานสอนมากและครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยที่ถูกต้องและขาดงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับ บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาปัจจุบันศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา ปฏิบัติงานภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานต้นสังกัดเดียวกัน ทำให้มีระบบการบริหารงานและ การจัดการศึกษาที่เหมือนกัน นอกจากนี้เนื่องจากมีการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประสานงาน ติดตามการบริหารจัดการสถานศึกษาและ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มี ขนาดแตกต่างกัน มีโอกาสในการรับรู้นโยบาย แผนงานและแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมการทำ วิจัยในชั้นเรียนที่ใกล้เคียงกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอังคารพิสุทธิ์ สยามประโคน (2559 : 107) ที่ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 2 กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 30 ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาทำให้ผู้บริหารของโรงเรียนขนาดต่าง ๆ มีลักษณะการบริหารงาน การบังคับบัญชา การประสานงาน การกำหนดนโยบายการบริหารงานโรงเรียนและงานโครงการพิเศษอื่น ๆ มีแนวปฏิบัติเหมือนกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพวรรณ ชนพันธุ์ (2552 : 127) ได้ศึกษาบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็กมีการบริหารงานภายใต้กรอบการบริหารงานเดียวกันและผู้บริหารมีภาระหน้าที่สำคัญคือ กระตุ้นให้ครูผู้สอนพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐานและครูผู้สอนต้องสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาได้

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในแต่ละด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสามารถส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน โดยส่งเสริมให้ครูร่วมกันสรุปและสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการวิจัย และการจัดทำแผนงานนโยบายของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุราสินี คันธนท์ (2558 : 69) กล่าวว่า ผู้บริหารควรสร้างข้อสรุปรวมเกี่ยวกับผลการวิจัยในรายงานการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับครูในโรงเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและมีการสังเคราะห์ผลการวิจัยของรายงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมาจัดหมวดหมู่เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุเพ็ญศรี ปรัชญาวนพิน (2554 : 41) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์กรต้องรับทราบทำความเข้าใจซึ้งและมีส่วนร่วมในการดำเนินการควบคุมการรายงานผลปฏิบัติการ ตรวจสอบและการประเมินผลการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงออกถึงการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยยกย่องเชื่นชมครูผู้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมีพัฒนาการ จัดการเรียนรู้อย่างจริงจังซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บัญชา อิ่งสกุล (2545 : 73) ที่กล่าวว่า ผู้บริหารต้องทำให้แต่ละบุคคลในหน่วยงานมีความรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับนับถือ ได้รับการสนับสนุนในความสำคัญของตน เชื่อว่าจะใช้ความสามารถปฎิบัติงานได้อย่างเต็มที่มีผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ ซึ่งมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับของกำลังความพยายามในการปฏิบัติงาน

ของเข้า ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการสร้างวัฒนธรรมวิจัยในเกิดขึ้นในสถานศึกษา ส่งเสริมให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานและการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พิชิต ฤทธิ์ชูรุณ (2559 : 320-321) กล่าวว่า ผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของบุคลากร ในสถานศึกษาที่ใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน กล่าวคือ ครูที่ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการกระบวนการ ขั้นการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงการบริหาร การสร้างวัฒนธรรมวิจัยของสถานศึกษาจะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้วิถีชีวิต การปฏิบัติงานของครูมีความคิด ความเชื่อ มิจิทวิจัยและพฤติกรรมวิจัยอย่างต่อเนื่อง เกิดพลังของครูนักวิจัยในสถานศึกษาที่จะร่วมกันพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้บริหารต้องเพิ่มพูนทักษะความสามารถในการวิจัยและสนับสนุนผู้นำทางวิชาการของตนเองตามข้อบังคับครุสภากว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งกำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการศึกษาโดยใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพ และผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน โดยนำผู้บริหารควรนำผลงานการวิจัยของครูมาประกอกการพิจารณาความคิดความชอบ และสนับสนุนให้ครูได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณด้านการวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เคนเนธ (Kenneth. 1998) พบว่า การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากผู้บริหารมีความสำคัญยิ่งต่อความพยายามที่ทำวิจัยของครูซึ่งต้องทำด้วยความสมัครใจ เป็นระบบ ร่วมมือร่วมใจกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เชอร์นานเดช - ทุทธอป (Hernandez-Tutop. 2006) พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริมการวิจัยโดยตรงได้แก่ มีผู้สนับสนุนและช่วยเหลือ คือ ผู้บริหาร เพื่อนครู นักเรียนและแรงจูงใจส่วนบุคคลของผู้ทำวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำไปปรับปรุงบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ดังนี้

1. จากผลการวิจัยด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณและหาแหล่งทุนภายนอกเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดทำวัสดุอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็น

ประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและส่งเสริมให้ครูร่วมกันสรุปและสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การวิจัยและการจัดทำแผนงาน นโยบายของสถานศึกษา

2. จากผลการวิจัยด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูนักวิจัยมีบทบาทในการส่งเสริมการทำวิจัยในสถานศึกษา ถ่ายทอดความรู้หรือเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัย นำผลการวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนงานของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัยและผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้และให้การยกย่อง ชื่นชมครูผู้นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างจริงจัง

3. จากผลการวิจัยด้านการให้ความสำคัญกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดอบรมครูหรือส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัย จัดให้มีผู้ช่วยวิชาชีวะครูต้นแบบทางการวิจัยเป็นพี่เลี้ยง เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำและสร้างความมั่นใจในกับครูผู้ทำวิจัย และผู้บริหารควรสร้างวัฒนธรรมวิจัยในเกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยครุทุกคนต้องปฏิบัติว่าการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานและการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

4. จากผลการวิจัยด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในการคัดคืนพัฒนานวัตกรรมทางการวิจัย ติดตามและประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างสม่ำเสมอ เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้อีกทั้งผู้บริหารต้องพัฒนาตนเองให้มีทักษะความสามารถด้านการวิจัยและแสดงบทบาทของผู้นำทางวิชาการ ให้มากยิ่งขึ้น

5. จากผลการวิจัยด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน พบว่า ผู้บริหารควรใช้ผลงานวิจัยประกอบการตัดสินใจเชิงบริหาร ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความต้องความชอบและส่งเสริมให้ครูเผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

บารณากรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบ
นิติบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กองวิจัยทางการศึกษา. (2552). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : กองวิจัยทางการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.

กัญญาพัชร์ วิชัยรัมย์. (2555). บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

เกษร สังขวงศ์. (2555). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตาม
ทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครุสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพรัตนราชสุดา.

คชากรณ์ พันทประเสริฐวุฒิ. (2553). บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร
โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มกรุงเทพใต้.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ครุรักษ์ กิริมนีย์รักษ์. (2553). วิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 6. ชลบุรี : งานช่าง.

ชรัส อดิวิทยากรณ์. (2557). การนิเทศการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. สงขลา : เทมการพิมพ์.

จักรกนิษฐ์ บ่อเงิน. บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาใน
การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในกลุ่มเครือข่ายชุมชน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหาร
การศึกษา). พะเยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา.

จีระศักดิ์ จันทร์สว่าง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณหงส์ปราการ เขต 1.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

- ชุมชน นาพิมพ์. (2553). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วงศ์สมร ราฐกุล. (2551). การถุงใจของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลฯ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (การบริหารการศึกษา). ฉะเชิงเทรา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชคินทร์.
- ต้องจิต โสมะกีร. (2554). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนนั้นยมศึกษา สังกัดกรมสามัญ เขตการศึกษา ๕. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพวรรณ ชุมพูพันธุ์. (2552). บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลฯ. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ธวัชชัย ယวอดยิ่ง. (2555). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตอ่าน蛾ເກົ່າຂະໜາດ ຈັງວັດຈັນທຸຽມ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนูรพา.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2554). เทคนิคการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : เทคนิคพิมพ์
- นภาพร สิงหาด. (2553). หลักการทำวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นายพีรยุทธ ชื่นจำ. (2557). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บัญชา จำปารักษ์. (2555). การวิจัยในชั้นเรียน. อุบลราชธานี : อุบลกิจօฟເຫຼັກພິມພົມ.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2545). “บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน”. วารสารพัฒนาหลักสูตร. 15(125) : 61-73.
- บัวสอน จำปาครี. (2558). แนวทางการพัฒนาครุค้านการวิจัยในชั้นเรียนสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญธรรม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวิชาสาส์น.

- ปภสสร ให้เจ่น. (2557). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาเอกชนระดับประถมศึกษากรุงเทพมหานครตามทักษะคุณผู้วิจัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่องสาระความรู้สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (2556, 12 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบนกษา. เล่ม 130 ตอนพิเศษ 156 ง. หน้า 43-47.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรัตน์. (2555). ระเบียบและวิธีวิจัยทางพุทธกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 10. นุรีรัตน์ : คณะคุรุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนุรีรัตน์.
- พงษ์เทพ จิระໂຣ. (2553). หลักการวิจัยทางการศึกษา : Principles of Educational Research. ชลนุรี : บัณฑิตเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พลนุกพ. (2554). การส่งเสริมของผู้บริหารสถานศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของข้าราชการครู ตำแหน่งท้าทายเกี่ยวกับ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542”. (2542, 12 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบนกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 8-9.
- “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547”. (2547, 23 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบนกษา. เล่ม 121 ตอนพิเศษ 79 ก. หน้า 33-34.
- พัชนิดา ผิวสุข. (2551). การพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนอนุบาลชัยภูมิ ตำแหน่งชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
- มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชวิชญ์ ໂองยาฤกุล. (2552). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาedly เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เลย : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พิชิต ฤทธิ์ชรุณ. (2559). เทคนิควิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินันดร์ คงคาเพชร. (2552). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : แคนเนอร์ซินเตอร์ คอร์ปอเรชั่น.

- พิรุทธ ชื่นล้ำ. (2557). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาระยอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). นนทบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไฟระ พัตตาสิงห์. (2554). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- กัทราพร เกษยสังข์. (2559). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัมพาна วรรณขันธ์. (2559). การส่งเสริมของผู้บริหารสถานศึกษาต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นยังคงศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุพิน กรุณรัมย์. (2560). สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัชญาตี้ดำเนินในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- รัตนา แสงบัวเพื่อน. (2555). แนวทางเทคนิคการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการบริหารจัดการความรู้.
- รัตนกรณ์ อินคำฟู. (2554). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามกรอบค่านิยมของครูและผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพศรี.
- ลาวล สุบิน. (2555). สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับประถมศึกษากลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลำโพง อินทะวiman. (2553). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศิริพร เจริญสุข. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพศรี.
- ศิริพร เทพราชา. (2557). แนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนสหวิทยาเขต กระสัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สถาปนิก ศิริทรัพย์. (2555). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูมิจุనบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กาญจนบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สังชา พรมเมตตา. (2554). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สาวิตรี แพ่งเกยร. (2554). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพศรี.
- สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. (2550). การประชุมวิชาการ “การวิจัยในชั้นเรียน” ครั้งที่ 4 ประจำปี 2550. กรุงเทพฯ : ศรีอันนันต์การพิมพ์.
- สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. (2555). การประชุมวิชาการของคุรุสภा ครั้งที่ 7 “การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และการบริหารการศึกษา”. กรุงเทพฯ : ศรีอันนันต์การพิมพ์.
- สำนักงานเลขานุการคุรุสภा. (2557). การประชุมวิชาการของคุรุสภा ประจำปี 2557 เรื่อง “การวิจัยเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพ”. กรุงเทพฯ : ศรีอันนันต์การพิมพ์.
- สำนักงานเลขานุการสถาการศึกษา. (2559). แนวทางส่งเสริมเครือข่ายวิจัยทางการศึกษาใน การขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พฤกษาวนกราฟฟิค.
- สิงห์เดช ฐานบัญชา. (2558). ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูมิจุนบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

- สิร์วานี วงศ์กัท. (2551). ภาวะผู้นำทางวิชาการและสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศม.ค. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชาสินี คำนันทน์. (2558). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเขานบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กาญจนบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุบรรณ์ จำปาครี. (2552). กระบวนการนิเทศภายในเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุศาสตร์ศึกษา : โรงเรียนบ้านหนองกรอก อำเภอสตึก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานบุรีรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุเพ็ญครี ปรัชญาสาทิน. (2554). บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามความคิดเห็นของครุศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศม.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สุวรรณลี ตามชู. (2553). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2554). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2557). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงค์ ปัญจันธ์. (2556). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครุศาสตร์คุณภาพครึ่มห้าโพธิ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนบุรี.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2555). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อนุสา นุญเรือง. (2554). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เครื่องข่ายที่ 37 เบตคาดกระบัง สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหาร การศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรัญญา พลเจียง. (2555). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในทำเลอ่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศย.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อังคารพิสุทธิ์ สยามประโคน. (2559). บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัจฉรา สารสาสี. (2554). “การทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม”. วารสารข้าราชการครู.
- อัจฉรา สอนชา. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการกับการส่งเสริมการทำวิจัย ในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- อุทุมพร จำรมาน. (2554). การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พันนี่.
- Bevevino, M. M. (June, 2005). The Action Research in classroom : Increasing the Comfort Zone for Teacher,” *Dissertation Abstract International*. 73(5), 17320-A.
- Cotton, F., and Ashley, B. (2003). *Instruction leadership Proficiencies of elementary*.
- Daniel, L.Y. (1998). “Study Teacher Use of Action Research in the classroom,” *Dissertation Abstract International*. 59(07), 2442-A.
- Hernandez-Tutop, J.E. (2006). “Professional Development : Implementing Action Research for Explosive Classroom Teaching,” *Dissertation Abstract International*. 54(4), 18379-A ; October.
- Kenneth, W. (1998). *Research Methods in Education : An Introduction*. Boston : Allyn and Bacon.

Mickey, B. H. (2000). **Instructional leadership : A vehicle for one urban principal to effective pedagogical restructuring in a Middle School.** Ed. D. Dissertation, Temple University.

Mingucci, M. M. (2004). "Action Research as ESL Teacher Professional Development," **Dissertation Abstract International.** 63(2) : 16072-A ; August.

ภาควิชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เขียนขาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๗๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสุเวช เจียมใจ

ด้วย นางสาวสุวิมล สีทธิมคโล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๗ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพยา ดำเนิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร	๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒
โทรสาร	๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕
มือถือ	๐๙ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๔๔๕.๑๖/๗๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสัจจา ประเสริฐกุล

ด้วย นางสาวสุวิมล สิทธิมงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๗ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิพา ดำเนิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร	๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๕๐๑ - ๒
โทรสาร	๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘
มือถือ	๐๙ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๔๔.๑๑/๒๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางรสสุคนธ์ จริงໄร์ส

ด้วย นางสาวสุวิมล สิทธิ์มงคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๗ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพยา ดำเนิน เป็นที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร	๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒
โทรสาร	๐ ๔๔๖๑ ๒๔๕๕๘
มือถือ	๐๘ ๖๔๖๘ ๗๖๕๖

ที่ ศธ ๐๔๔๔.๑๖/๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจริระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๔

ด้วย นางสาวสุวิมล สิทธิธรรมคล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต ๗ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพา ดำเนิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ก็ศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ในการวิจัยที่จะใช้ กลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวสุวิมล สิทธิธรรมคล ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่าง ยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากห้ามด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร	๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๘๐๑-๒
โทรสาร	๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕
มือถือ	๐๙ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๔๔๕.๑๑/๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๐๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชธานีพนมฯ

ด้วย นางสาวสุวิมล สิทธิมัจฉ拉 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชธานีพนมฯ เขต ๗ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพา ดำเนิน เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้อง ในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชธานีพนมฯ เขต ๗ ด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร	๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑-๒
โทรสาร	๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๕
มือถือ	๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๙

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดที่.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนและครุผู้สอนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนออื่น ๆ เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนข้อตามสภาพความเป็นจริง

4. การวิจัยครั้งนี้ไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะประเมินการปฏิบัติงานของบุคคลหรือนักวิชาการใด การตอบแบบสอบถามของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุผู้สอนซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างสูงสุด

ขอขอบคุณพระคุณอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อย่างดีเยี่ยม

นางสาวสุวิมล สิทธิมงคล
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา¹
มหาวิทยาลัยราชภัฏบูรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรด勾เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพตำแหน่ง

- () ผู้บริหารสถานศึกษา
() ครุผู้สอน

2. ขนาดของโรงเรียน

- () โรงเรียนขนาดเล็ก (มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน)
() โรงเรียนขนาดกลาง (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 ถึง 300 คน)
() โรงเรียนขนาดใหญ่ (มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 301 คน ขึ้นไป)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครุผู้สอนเกี่ยวกับบทบาท การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

คำชี้แจง โปรดค่าเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ซึ่งแบ่งระดับการปฏิบัติไว้ 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร				
		5	4	3	2	1
0	กำหนดนโยบายและแผนงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย ในชั้นเรียนที่ชัดเจน		✓			
00	จัดทำแผนงาน / แผนปฏิบัติการหรือโครงการที่เกี่ยวข้อง กับการทำวิจัยในชั้นเรียน			✓		

คำอธิบาย

จากตัวอย่างที่ 0 ผู้ตอบค่าเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร สถานศึกษา ระดับคะแนน 4 แสดงว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและแผนงานเพื่อ สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

จากตัวอย่างที่ 00 ผู้ตอบค่าเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร สถานศึกษา ระดับคะแนน 3 แสดงว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการจัดทำแผนงาน แผนปฏิบัติการ หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร				
		5	4	3	2	1
ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน						
1	กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างชัดเจน					
2	ประชุมชี้แจงครุให้ทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์และความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน					
3	จัดสรรงบประมาณและหาแหล่งทุนภายนอกเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน					
4	จัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน					
5	จัดหาวัสดุอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น คอมพิวเตอร์ กระดาษ					
6	จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น มีห้องหรือมุมสำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวิจัย					
7	จัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศการวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
8	มีการนิเทศ ติดตาม คุ้มครอง ดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียน ให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้					
ด้านการยอมรับครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน						
9	ยกย่อง ชมเชยครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้วยที่ประชุม และที่อื่น ๆ มอบเกียรติบัตรหรือรางวัลแก่ครุผู้มีผลงาน การวิจัยในชั้นเรียน					
10	ส่งเสริมให้ครุผู้ทำวิจัยมีส่วนร่วมและรับผิดชอบ โครงการวิจัยของโรงเรียน					
11	สนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยกำหนดประเด็นและแนวทาง การทำวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง					
12	สนับสนุนให้ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแทนโรงเรียน เข้าร่วมประชุมสัมมนาด้านการวิจัย					

ข้อ	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร				
		5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับครุภู่ทำวิจัยในชั้นเรียน (ต่อ)						
13	ส่งเสริมให้ครุภู่ทำวิจัยได้แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยน ความรู้และประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน					
14	ส่งเสริมให้ครุที่มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็นวิทยากร ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ครุในโรงเรียนและหน่วยงานอื่น					
15	เปิดโอกาสให้ครุที่มีความความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย ร่วมนิเทศการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุในโรงเรียน					
16	ส่งเสริมให้ครุผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็นที่ปรึกษา การทำวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ครุในโรงเรียน					
17	ส่งเสริมให้ครุเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัย ทั้งในโรงเรียนและหน่วยงานทางการศึกษาอื่น					
18	นำผลการวิจัยของครุผู้วิจัยเป็นแนวทางในการกำหนด นโยบายและแผนงานของโรงเรียน					
ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน						
19	ส่งเสริมให้ครุพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นพื้นฐาน					
20	ส่งเสริมให้ครุศึกษาด้านการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อค้นคว้า องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ศึกษาต่อ ศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น					
21	แนะนำเอกสาร ตำรา วารสาร และแหล่งข้อมูลอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน					
22	ติดต่อประสานงานเพื่อหาแหล่งความรู้และข้อมูลการวิจัย					
23	ติดต่อประสานงานผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยมาให้ความรู้ และดำเนินการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน					
24	จัดประชุม อบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนแก่ครุในโรงเรียน					
25	นำผลการวิจัยในชั้นเรียนของครุไปใช้ในการวางแผนและ กำหนดนโยบายของสถานศึกษาในปีต่อไป					
26	ติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะและอย่างต่อเนื่อง					

ข้อ	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร				
		5	4	3	2	1
ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน						
27	จัดระบบงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน					
28	สร้างบรรยากาศในการทำงานที่ส่งเสริมให้ครูมีอิสระ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าคิด ทดลอง ค้นคว้างานวิจัย					
29	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครุผู้วิจัยได้					
30	มีความเป็นผู้นำด้านการวิจัย กระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ครุทำวิจัยในชั้นเรียน					
31	ให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครุ					
32	ส่งเสริมให้คณะกรรมการฯ ร่วมกัน					
33	มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อให้ได้แนวทางที่นำไปสู่การทำวิจัยในชั้นเรียน					
34	มีส่วนร่วมในการคิดค้นพัฒนาวัตกรรมเพื่อใช้ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอน สื่อการสอน					
35	มีส่วนร่วมประเมินผลการทำวิจัยในชั้นเรียน					
36	ให้ข้อมูลและกำลังใจแก่ครุผู้ทำวิจัยอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อ	บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหาร				
		5	4	3	2	1
ด้านการส่งเสริมความค�వหน้าในตำแหน่งการทำงาน						
37	ใช้ผลงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณา ความตีความชอบ					
38	ส่งเสริมให้ครุ不成ผลงานวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประกอบ การขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น					
39	สนับสนุนให้ครุผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนได้รับ การคัดเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการ					
40	มองหมายภาระหน้าที่ให้ครุผู้มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน ได้รับผิดชอบงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูงขึ้น					
41	ติดตามและประเมินผลการนำผลงานวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน					
42	สนับสนุนให้ครุเขียนบทความ วารสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน					
43	เปิดโอกาสให้ครุผู้มีผลงานวิจัย สามารถสับเปลี่ยน ตำแหน่งหน้าที่การทำงานให้สูงขึ้น					
44	ประกาศเกียรติคุณแก่ครุผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครุภัณฑ์สอนได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราชสีมา เขต 7 ตามความคิดเห็นของท่านในประเด็นต่อไปนี้

1. ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

2. ด้านการให้การยอมรับนักวิจัยในชั้นเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

3. ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

4. ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครุภัณฑ์ทำวิจัยในชั้นเรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

5. ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

ขอขอบคุณพระคุณอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อย่างดีเยี่ยม

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

**ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริม
การทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประเมินศึกษานครราชสีมา เขต 7 จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้**

ข้อ	ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 2	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 3	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 4	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 5	1	1	0	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 6	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 7	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 8	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 9	0	1	1	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 10	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 11	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 12	1	0	1	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 13	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 14	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 15	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 16	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 17	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 18	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 19	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 20	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 21	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 22	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้

ข้อ	ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 23	0	1	1	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 24	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 25	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 26	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 27	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 28	0	1	1	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 29	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 30	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 31	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 32	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 33	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 34	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 35	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 36	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 37	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 38	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 39	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 40	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 41	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 42	1	1	1	3.00	1.00	ใช่ได้
ข้อ 43	1	0	1	2.00	0.67	ใช่ได้
ข้อ 44	1	1	0	2.00	0.67	ใช่ได้

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้ t-test ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.5

ข้อคำถาน	t	ข้อคำถาน	t
1	4.396	23	3.550
2	4.592	24	4.171
3	3.157	25	4.111
4	3.479	26	7.109
5	4.116	27	4.724
6	3.850	28	5.612
7	5.376	29	5.172
8	3.485	30	4.995
9	5.551	31	5.612
10	3.500	32	3.994
11	5.733	33	2.977
12	7.173	34	3.214
13	5.657	35	4.995
14	4.743	36	4.299
15	4.320	37	1.913
16	4.361	38	2.302
17	6.481	39	2.477
18	4.778	40	4.036
19	5.461	41	3.307
20	4.427	42	3.473
21	2.714	43	2.256
22	4.427	44	4.710

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) โดยการประมาณผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

RELIABILITY

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.980	44

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุวินดา สิทธิ์มงคล
วันเดือนปีเกิด	23 ธันวาคม 2530
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเลย 42000
ที่อยู่ปัจจุบัน	72 หมู่ 5 ตำบลหัวยราชา อำเภอหัวยราชา จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่ง	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านไพล ตำบลไพล อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 พ.ศ. 2554 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2561 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์